

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

จัดทำโดย
กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา
สำนักกรรมการ ๓

คำนำ

กลุ่มงานคณะกรรมการการกีฬา มีหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนภารกิจของ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ตลอดจนคณะทำงานที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น ทั้งงานด้านวิชาการ เลขาธิการ และธุรการทั่วไป อาทิ งานด้านการประชุมประจำสัปดาห์ งานด้านการเดินทางไปศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานด้านการจัดสัมมนา งานด้านการรับรองแขกต่างประเทศ ตลอดจนการจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ของคณะกรรมการ เพื่อเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการนี้ กลุ่มงานคณะกรรมการการกีฬาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานสนับสนุนภารกิจดังกล่าว จึงเห็นควรจัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณาให้แก่คณะกรรมการ โดยเนื้อหาประกอบด้วยข้อมูล ๔ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของคณะกรรมการ ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเพื่อใช้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ส่วนที่ ๓ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในวงงานของ คณะกรรมการ และส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลประกอบการพิจารณา (เล่ม ๑) จะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงงานของ คณะกรรมการ ในการนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแนวทางการดำเนินการของ คณะกรรมการ ทั้งนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขอน้อมรับไว้เพื่อนำไปปรับปรุงในโอกาสต่อไป

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มงานคณะกรรมการการกีฬา
มิถุนายน ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของคณะกรรมการธิการ	๑
๑.๑ รายนามของคณะกรรมการธิการ	๑
๑.๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการธิการ	๒
๑.๓ กรอบระยะเวลาในการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการ	๒
๑.๔ แนวทางการทำงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการธิการ	๒
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเพื่อใช้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการ	๓
๒.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ม.๗๑)	๓
๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ที่เกี่ยวข้อง ด้านการกีฬา	๓
๒.๓ วาระการปฏิรูปที่ ๑๙ แผนปฏิรูปการกีฬา และประเด็น ปฏิรูปการกีฬา	๕
๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๙
๒.๕ คำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา	๑๐
๒.๖ ข้อเสนอการนายกรัฐมนตรียที่เกี่ยวข้องด้านกีฬา	๑๑
๒.๗ นโยบายการพัฒนาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑๑
๒.๘ แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔	๑๒
ส่วนที่ ๓ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในวงงานของคณะกรรมการธิการ	๑๗
๓.๑ พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔	๑๗
๓.๒ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๘
๓.๓ พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๙
๓.๔ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๑
๓.๕ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๒๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๓.๖ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงานและการประชุมระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๖
๓.๗ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๒๘
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง	๓๐
๔.๑ ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาที่ผ่านมา	๓๐
๔.๑.๑ รายงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๑ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔	๓๐
๔.๑.๒ รายงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๒ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ – ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕	๓๑
๔.๑.๓ รายงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๓ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ – ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	๓๒
๔.๑.๔ รายงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๔ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ – เมษายน ๒๕๕๗	๓๒
๔.๑.๕ การจัดสัมมนาของคณะกรรมการ	๓๓
๔.๑.๖ การศึกษาดูงานภายในประเทศของคณะกรรมการ	๓๔
๔.๑.๗ การศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการ	๓๘
๔.๑.๘ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (๑) เรื่อง “การแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจาก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามาจัดตั้งเป็น กระทรวงการกีฬา”	๓๘
(๒) เรื่อง “การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา”	๔๓
๔.๑.๙ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา	๔๕
(๑) รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ การกีฬา วุฒิสภา ระหว่างเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม ๒๕๕๑	๔๕
(๒) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการ กีฬาอาชีพ	๔๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(๓) รายงานการพิจารณาศึกษาวิทยาศาสตร์ แบบผสมผสาน	๔๘
(๔) รายงานการพิจารณาศึกษาและติดตาม การบังคับใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕	๕๔
(๕) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการ กีฬาเด็ก เยาวชน คนพิการ	๕๗
(๖) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการ กีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหาร และตำรวจ	๕๘
(๗) รายงานการพิจารณาและส่งเสริมฟุตบอลอาชีพ ในประเทศ	๖๐
(๘) รายงานสรุปผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	๖๓
๔.๑.๑๐ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการศึกษา และการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๖๓
(๑) เรื่อง “นโยบายและแนวทางการส่งเสริมให้มวลชนมีการ ออกกำลังกาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา”	๖๓
(๒) เรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับ และพัฒนากีฬามวยไทย”	๖๘
(๓) เรื่อง “กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนา กีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)”	๗๒
(๔) เรื่อง “การขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน และสมรรถนะนักกีฬา สู่ความเป็นเลิศ”	๗๘
(๕) เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนากีฬา รักบี้ฟุตบอลให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น”	๘๖
๔.๒ ข้อมูลทางด้านวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ	๙๐
(๑) วิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง “มาตรการกฎหมายในการควบคุม ผู้ชมกีฬาฟุตบอลมิให้บริโภคแอลกอฮอล์ก่อน หรือขณะชมการแข่งขัน”	๙๐
(๒) วิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน การกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬา”	๙๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(๓) บทความ เรื่อง “การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา ของประเทศไทย	๙๘
(๔) บทความ เรื่อง “ก้าวสู่ฟุตบอลโลกกับกฎหมายการกีฬา”	๑๑๕
(๕) บทความ เรื่อง “ปัญหากีฬาชาติ”	๑๑๖
(๖) บทความ เรื่อง “กฎหมายกีฬากับการส่งเสริมกีฬาอาชีพ ในประเทศไทย	๑๑๗
๔.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนสนใจและสื่อมวลชนให้ความสนใจ	๑๒๐
(๑) โตเกียวเปิดตัวคบเพลิงโอลิมปิก ๒๐๒๐ ได้แรงบันดาลใจ จากดอกซากุระ	๑๒๐
(๒) สร้างมาตรฐานโอลิมปิกใหม่ คำสัญญาจากโตเกียว ๒๐๒๐ และการปูทางสู่การเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกของไทย สรุปการประชุม OCA ครั้งที่ ๓๘	๑๒๑
(๓) Google เปิดตัว Stadia ระบบเกมสตรีมมิ่งที่ขึ้นชื่อว่าเป็น Netflix แห่งวงการเกม	๑๒๔

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ผังกระบวนการทำงานในภาพรวมของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ
ประจำวุฒิสภา
- ภารกิจด้านการประชุมของคณะกรรมการ
- Flowchart แนวทางปฏิบัติในการฝึกอบรม/สัมมนา – เสวนา
- การแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการสามัญ
ประจำวุฒิสภา
- ขั้นตอนการเลือกประธานคณะกรรมการและรองประธาน
คณะกรรมการ
- นานาสาระ “อนุกรรมการ”

คณะผู้จัดทำ

ภาคผนวก

- ผังกระบวนการทำงานในภาพรวมของคณะกรรมการธิการ
สามัญประจำวุฒิสภา
- การกิจด้านการประชุมของคณะกรรมการ
- Flowchart แนวทางปฏิบัติในการฝึกอบรม/
สัมมนา – เสวนา
- การแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการ
สามัญประจำวุฒิสภา
- ขั้นตอนการเลือกประธานคณะกรรมการและ
รองประธานคณะกรรมการ
- นานาสาระ “อนุกรรมการ”

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลพื้นฐานของคณะกรรมการ

๑. ข้อมูลพื้นฐานของคณะกรรมการ

๑.๑ รายนามของคณะกรรมการ^๑

- (๑) นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
- (๒) นายชาญวิทย์ ผลชีวิน
- (๓) นางสาวดาวน้อย สุทธินิภาพันธ์
- (๔) พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา
- (๕) พลตำรวจโท ตรีนุช รณฤทธิวิชัย
- (๖) พลอากาศเอก ถาวร มณีพฤกษ์
- (๗) นายทรงเดช เสมอคำ
- (๘) พลเอก ทวีป เนตรนิยม
- (๙) พลเอก ธงชัย สาระสุข
- (๑๐) นายนิอาแซ ชีอุเช็ง
- (๑๑) พลตำรวจตรี ประจักษ์ชัย ใจชาญสุขกิจ
- (๑๒) พลตำรวจโท พิสิทธิ์ จุลติล
- (๑๓) นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์
- (๑๔) นายศรีศักดิ์ วัฒนพรมงคล
- (๑๕) พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์
- (๑๖) พลเอก อักษรา เกิดผล
- (๑๗) พลเรือเอก อิทธิคมน์ ภมรสุต
- (๑๘) พลตรี โอสถ ภาวิไล

^๑ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ วันที่อังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

๑.๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ^๒

- หน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาของชาติ และการศึกษาทางวิชาชีพขั้นสูงด้านการศึกษา เสริมสร้างศักยภาพการศึกษาและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสร้างคุณค่าในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการศึกษาของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาศึกษา ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ กรอบระยะเวลาในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

- เป็นไปตามวาระการดำรงตำแหน่ง

๑.๔ แนวทางการทำงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา เช่น การพิจารณากฎหมาย การพิจารณาเรื่องหรือกิจการอื่นใด การติดตามการทำงานของหน่วยงาน การตรวจสอบ การดำเนินการ การส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงาน การตรวจสอบการกระทำและการละเว้นการกระทำ การพิจารณาสอบสวน การติดตามร่างกฎหมาย การผลักดันเสนอกฎหมาย และการกระทู้กิจการพิจารณาสอบสวน และศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง)

^๒ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๘ , สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, หน้า ๑๓.

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเพื่อใช้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการ

๒. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเพื่อใช้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการ

๒.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หมวด ๖ แผนนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๑ รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องมีแผนพัฒนาประเทศเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๖๐ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว” ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ด้านความมั่นคง (๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย : ๑. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

- ตัวชี้วัด : ๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๓. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
๔. ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. เสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
๖. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๗. เสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬาและนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา ได้แก่

(๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

โดยส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการเล่นกีฬาบางชนิดที่มีความจำเป็นต่อทักษะในการดำรงชีวิต รวมทั้งการมีอิสระในการประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคล และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดี หล่อหลอมจิตวิญญาณและการเป็นพลเมืองดี

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ

นันทนาการ โดยเน้นการจัดกิจกรรมกีฬา สร้างโอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง การปลูกฝังให้มีคุณธรรมของความเป็นนักกีฬา มีระเบียบ วินัย รู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย และรู้จักการขอโทษ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาและนันทนาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย

(๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา

นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา นันทนาการ

และวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการความรู้ และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ และนันทนาการเชิงพาณิชย์

(๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการทั้งครูหรือผู้สอนกีฬาผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้อย่างถูกต้อง และสามารถต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาเป็นบุคลากรทางการกีฬาและนันทนาการที่มีมาตรฐานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการและการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุนและฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชียควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ การสนับสนุนและส่งเสริมการผลิตบุคลากร และการพัฒนาวัฒนธรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการ ตลอดจนมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการกีฬาและนันทนาการ และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๒.๓ วาระการปฏิรูปที่ ๑๙ แผนปฏิรูปการกีฬา^๓ และประเด็นปฏิรูปการกีฬา

“...กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง...”

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๑

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานให้ลงพิมพ์ในหนังสือเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๑ โดยรัฐสภาได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐานบริเวณด้านหน้าอาคารรัฐสภา ๒ จึงกล่าวได้ว่า “กีฬา” ถือเป็นหลักพื้นฐานของชีวิตคน มีผลต่อการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี น้ำใจ นักกีฬา ตลอดจนสร้างคุณค่าและคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน การกีฬามีส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรม ของประชาชนในสังคมและเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ อาจกล่าวได้ว่า การกีฬา คือรากฐานสำคัญทางสังคมและมีส่วนสำคัญต่อชีวิตของมวลมนุษยชาติเป็นอย่างยิ่ง มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย โดยรัฐบาลของนานาชาติต่างให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการกีฬา และมีนโยบายด้านการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้กีฬายังมีประโยชน์

^๓ สภาปฏิรูปแห่งชาติ วาระปฏิรูปที่ ๑๙ : แผนปฏิรูปการกีฬา, ๒๕๕๙, หน้า ๑ - ๔.

ในการสร้างภาพลักษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีของคนในประเทศและระหว่างประเทศ การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศยังเป็นการยกระดับเกียรติภูมิของประเทศเพื่อสร้างคุณภาพภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ อันเป็นผลดีต่อการพัฒนา ความมั่นคงของประเทศและยังเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการศึกษา การพัฒนาการศึกษาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งในการปฏิรูปประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้ ภารกิจสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อวางรากฐานในการสร้างความแข็งแกร่งทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้แก่ประชาชนในประเทศ คือ การปฏิรูปการศึกษาให้เป็นรูปธรรมและเป็นสัญญาประชาคมที่ทุกรัฐบาลจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติ

จากข้อมูลผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ สรุปว่ามีประชาชนชาวไทยสนใจการออกกำลังกายร้อยละ ๒๖.๑๐ หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ของประชาชนทั้งหมด ซึ่งผลสำรวจเดียวกันนี้ อธิบายว่า การออกกำลังกายสามารถป้องกันการเจ็บป่วยได้ โดยผู้ที่ไม่ออกกำลังกายจะมีโอกาสเจ็บป่วยมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายมากถึง ๓ และจากผลการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมายังขาดความ สม่่าเสมอ ดังจะเห็นได้จากผลงานของนักกีฬาไทยในมหกรรมกีฬาสำคัญ ประกอบด้วย

- กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ๒๐๑๒ ได้รับ ๒ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง อยู่ในอันดับที่ ๕๗
- กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ๒๐๑๒ ได้รับ ๔ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง
- กีฬาเอเชียนเกมส์ ๒๐๑๔ ได้รับ ๑๒ เหรียญทอง ๗ เหรียญเงิน ๒๘ เหรียญทองแดง อยู่ในอันดับที่ ๖
- กีฬาซีเกมส์ ๒๐๑๕ ได้รับ ๙๕ เหรียญทอง ๘๓ เหรียญเงิน ๑๐๒ เหรียญทองแดง อยู่ใน อันดับที่ ๑

จะเห็นได้ว่า ผลงานของนักกีฬาไทยที่พิจารณาจากจำนวนเหรียญรางวัลที่ประเทศไทยได้รับมีจำนวนลดลง และอันดับการแข่งขันจะไม่คงที่ จากประเด็นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการปฏิรูปกีฬามีความสำคัญ คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการพัฒนาการศึกษาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬารวม ๒ ประการ คือ

ประการที่ ๑ การสร้างให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย มีมาตรฐาน และเป็นธรรม

ประการที่ ๒ การขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นปฏิรูปการศึกษา

คณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งกำหนดแนวทางการปฏิรูปประเทศไว้ ๑๑ ด้าน และมีแนวทางในการปฏิรูปการศึกษายู่ด้วย โดยสรุปประเด็นการปฏิรูปการศึกษาได้ ดังนี้

(๑) การปฏิรูปโครงสร้างการศึกษา

- ๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- ๒) การจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ
- ๓) การจัดตั้งกระทรวงการศึกษา

(๒) การปฏิรูปการบริหารจัดการด้านการศึกษา

- ๑) การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษา
- ๓) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

(๓) การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา

- ๑) การตราพระราชบัญญัติการกีฬาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
- ๒) การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๔) การปฏิรูปด้านการพัฒนาการศึกษา

- ๑) การปรับปรุงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
- ๒) การจัดทำนโยบายและแนวทางในการผลักดันแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

โดยผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวคือ

๑. ประชาชนมีร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพดี และสามารถร่วมกิจกรรมออกกำลังกาย และกิจกรรมกีฬาได้อย่างทั่วถึงและทุกกลุ่ม รวมทั้งมีจิตสำนึก มีความสามัคคี สร้างนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬาและมีวิสัยทัศน์การมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน มีองค์ความรู้เพื่อการส่งเสริมสุขภาพและสร้างทักษะในการสร้างสุขภาวะของประชาชน และสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

๒. มีสถาบันการศึกษาที่พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาด้วยการดูแลด้านการศึกษา ชั่วโมงฝึกฝนประสบการณ์ และหลักสูตรให้แก่ นักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาผู้สนใจได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนประชาชนจะมีอัตราการเข้าเรียน และระดับการศึกษาที่มีความหลากหลายสูงขึ้น ในคณะวิชาทั้งพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิชาชีพอื่น ๆ ที่จะเป็นคลังความรู้ หรือคลังสมองที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๓. มีบทบัญญัติของกฎหมายการกีฬาที่รองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และกำหนดบทบาทของผู้รับผิดชอบการกีฬาให้เกิดความชัดเจนและเป็นเอกภาพ

๔. มีหน่วยงานให้บริการทางด้านการศึกษา อาทิ วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกายที่ทันสมัยบนพื้นฐานของความครบถ้วน ทั้งในเรื่องการพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนานักกีฬาให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศ

๕. มีผู้แทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬาเข้ามามีบทบาท เสนอแนะการกำหนดนโยบายและการกำกับดูแล การปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนาการกีฬาเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชน

๖. มีนโยบายและแผนการพัฒนาการกีฬาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศ

การจัดทำแผนปฏิรูปการกีฬา^๔

คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ ได้จัดทำแผนปฏิรูปการกีฬา และได้รับการบรรจุไว้ในวาระการประชุมที่ ๑๙ (๑ ใน ๓๗ วาระการประชุม) โดยผ่านความเห็นชอบจาก สภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๓๗ แนวทาง ๑๐๐ โครงการ และร่างพระราชบัญญัติรวม ๓ ฉบับ กล่าวคือ

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พร้อมกันนำเสนอเรื่องการปฏิรูปเร็ว (Quick Win) ที่เป็นรูปธรรมแล้วอีก ๓ เรื่อง ประกอบด้วย โครงการกีฬาเพื่อสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โครงการมาตรการปรับปรุงการลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้สนับสนุนกีฬา และโครงการฝึกสอนทักษะการเล่นฟุตบอลและมวยไทยแก่เยาวชนไทย

ทั้งนี้ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติได้นำเสนอแผนปฏิรูปการกีฬาต่อคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ และคณะรัฐมนตรีได้รับทราบ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ พร้อมกับให้ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแผนปฏิรูปการกีฬามีสาระสำคัญและแนวทางในการดำเนินการปฏิรูปเป็นจำนวนมาก จึงได้พิจารณากำหนดเป็นแนวทางสำคัญและจัดลำดับความเร่งด่วน รวม ๕ ประการ ดังนี้

- ๑) การพิจารณาและขับเคลื่อนการใช้กีฬาเพื่อสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๒) การพิจารณาความพร้อมในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.
- ๓) การพิจารณาความพร้อมในการจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ และการตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

^๔ คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ, สรุปแผนการปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ด้านการกีฬา, ๒๕๕๘, หน้า ๑ - ๔.

๔) การจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ หรือการจัดทำนโยบาย และแผนแห่งชาติ ว่าด้วยการพัฒนาการกีฬา โดยบรรจุแนวทางการปฏิรูปการกีฬา จำนวน ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓๗ แนวทาง ๑๐๐ โครงการ ให้ครบถ้วน

๕) การพิจารณาความพร้อมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา, การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)^๕

การพัฒนาและภาคบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา อย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา เนื่องจากกีฬาถือเป็นหลักพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีผลต่อการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี และน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งสร้างคุณค่าและคุณภาพชีวิตให้ประชาชน ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศจากกิจกรรมและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา ดังนั้น จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมกีฬาทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจเพื่อการบริการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร อาหารเสริมและเครื่องดื่ม ธุรกิจกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ ธุรกิจประกันภัย การเดินทางและการขนส่ง รวมถึงสถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เพื่อให้อุตสาหกรรมกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้กับประชาชนทุกกลุ่ม โดย (๑) ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเพื่อสร้างรายได้ รวมทั้งสนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ การเป็นเจ้าภาพงาน กีฬาระดับโลก และการจัดงานประชุมวิชาการนานาชาติทางด้านกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์ การกีฬา (๒) ส่งเสริมธุรกิจและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งในอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับการกีฬา อาทิ ธุรกิจอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจสถานที่การแข่งขันกีฬา และธุรกิจการฝึกสอนนักกีฬา และ (๓) ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาและกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการมากขึ้น

๒) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬาเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศ จึงควรปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติ ดังนี้ (๑) จัดตั้งกลไกการบริหารจัดการ ในรูปแบบคณะกรรมการระดับชาติเพื่อทำหน้าที่จัดทำและขับเคลื่อน

^๕ สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔, ๒๕๕๙, หน้า ๙๔ – ๙๕.

๓) นโยบายด้านการกีฬาของประเทศ (๒) ส่งเสริมการดำเนินการของภาครัฐและเอกชนในการยกระดับอุตสาหกรรมกีฬา และ (๓) จัดตั้งสถาบันเฉพาะทางด้านการศึกษาเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาของภูมิภาค

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๒.๕ คำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา (เกี่ยวกับกีฬา)

นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน

นโยบายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๕.๔ พัฒนาภาคการท่องเที่ยว

๕.๔.๑ พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว

โดยส่งเสริมพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นบนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะและของเสียเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบหลายประเทศจุดมุ่งหมายเดียวกัน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเชิงกลุ่มพื้นที่เมืองหลักและเมืองรองที่มีศักยภาพ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และนันทนาการการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

นโยบายที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๘.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๘.๖.๔ พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

นโยบายที่ ๙ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม

๙.๒ ส่งเสริมการป้องกัน และควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพโดยการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาวะที่ถูกต้องของคนทุกกลุ่มวัย ส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะ สร้างระบบรับมือต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ทั้งระบบติดตาม เฝ้าระวัง และการจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขอย่างครบวงจรและบูรณาการ จัดระบบการแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลอย่างทั่วถึง และส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๒.๖ ข้อสั่งการนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องด้านกีฬา

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ นายกรัฐมนตรีมีข้อสั่งการ ดังนี้

.....

๓. ให้กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินการจัดกิจกรรมการวิ่งแบบผจญภัยในพื้นที่ธรรมชาติ (Trail Running) ในภูมิภาคต่าง ๆ โดยให้พิจารณาจัดเส้นทางวิ่งให้ผ่านภูมิประเทศที่หลากหลายในพื้นที่นั้น ๆ เช่น พื้นที่ป่า เขตอุทยานแห่งชาติ เนินเขา ทุ่งหญ้า และไร่นา เพื่อเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจ การกีฬา และการท่องเที่ยวในประเทศ

๒.๗ นโยบายการพัฒนาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา^๖

นโยบายด้านกีฬา

เป้าหมาย เป็น ๑ ใน ๕ ของทวีปเอเชีย และเป็นอันดับ ๑ ของอาเซียน

(๑) คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แข็งแรงขึ้นอย่างเสมอภาค

(๒) คนไทยสามัคคีกันมากขึ้น

(๓) สร้างภาพพจน์ และชื่อเสียงที่ดีให้คนไทยและประเทศไทย

^๖ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒, https://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=5954&filename=index

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑) พัฒนาการกีฬาขึ้นพื้นฐานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการให้ได้มีชั่วโมงพลศึกษาเพิ่มขึ้น อบรมครู พลศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมกีฬาหลังเลิกเรียน (After School Program)
- ๒) ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ส่วนราชการ และองค์กรเอกชนได้ออกกำลังกายและกีฬาเป็นประจำทุกสัปดาห์
- ๓) สนับสนุนให้มีสถานกีฬาทั่วประเทศ โดยบูรณาการร่วมกับกระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๔) นำวิทยาศาสตร์การกีฬา มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนานักกีฬาในทุกระดับ พัฒนาผู้ฝึกสอน (โค้ช) และนักกีฬาให้ก้าวสู่ความเป็นนักกีฬาระดับนานาชาติ โดยจะเน้นการสร้างกีฬาที่เป็น Team ให้เข้าสู่ระดับโลก
- ๕) พัฒนาระบบการคัดสรร ฝึกฝน และพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่อง
- ๖) ส่งเสริมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการบูรณาการระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยวให้เกิดผลสูงสุด

๒.๘ แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์(Vision)

“พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ให้สามารถสร้างความสุข และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม ด้วยระบบบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน”

พันธกิจ (Mission)

๑. สนับสนุนและกำกับให้องค์กรกีฬาเป็นเลิศบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาให้มีขีดความสามารถและประสบความสำเร็จในระดับชาติและนานาชาติ สามารถ สร้างความสุขและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม
๒. สนับสนุนและกำกับให้องค์กรกีฬาอาชีพบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ให้มีขีดความสามารถในการสร้างรายได้ สร้างความสุข และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม
๓. พัฒนาและนำองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา ทั้งในระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๔. บริหารจัดการองค์กร สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา ให้มีมาตรฐานโดยมุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการพัฒนากีฬาของประเทศและการบริการทางการกีฬา

เป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน (Goal)

เป้าหมายการให้บริการหน่วยงานที่ ๑ การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

๑. ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุข และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม (Elite Sports for Social Happiness and Economic Value)

กรอบการดำเนินงานของเป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน

- ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาในทุกๆระดับ เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยโดดเด่นทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในระดับเอเชีย ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ อย่างยั่งยืน ให้กีฬาเป็นกิจกรรมที่สร้าง ความสุข ความรัก ความสามัคคี ของคนในชาติ และบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้สามารถสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ จังหวัด และชุมชนได้ รวมทั้งสามารถบูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวในลักษณะ Sport Tourism

- ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การกีฬาที่ทันสมัย ให้เพียงพอ ต่อความต้องการ ของนักกีฬา สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการเก็บตัว และฝึกซ้อมของนักกีฬาทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ อาทิ

๑) กีฬาโอลิมปิกเกมส์	๖) กีฬาอาเซียนพาราเกมส์
๒) กีฬาพาราลิมปิกเกมส์	๗) กีฬาระดับนานาชาติอื่นๆ
๓) กีฬาเอเชียนเกมส์	๘) กีฬาแห่งชาติ
๔) กีฬาเอเชียนพาราเกมส์	๙) กีฬาคนพิการแห่งชาติ
๕) กีฬาซีเกมส์	๑๐) กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติที่มีมาตรฐาน ทันสมัย โดยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างกระแสความตื่นตัวทางการกีฬา และการส่งเสริมสนับสนุนการมี ส่วนร่วมจากเยาวชน และประชาชนให้เข้ามาร่วมชม ร่วมเชียร์ และร่วมกิจกรรมทางการกีฬามากขึ้น รวมทั้งเป็นการพัฒนานักกีฬา ทุกๆระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายฐานนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในทุกๆระดับ และครอบคลุมทั่วประเทศ

- กำกับ ดูแลองค์กรกีฬา นักกีฬา และบุคลากรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ดำเนินการ ตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุข และสร้าง มูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม (Professional Sports for Social Happiness and Economic Value)

กรอบการดำเนินงานของเป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน

- ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากีฬาอาชีพ ให้มีระบบบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสากล ทัดเทียม ประเทศชั้นนำของเอเชีย และการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมในการมีส่วนร่วมชม

ร่วมเชียร์กีฬาอาชีพ เพื่อให้เป็น กิจกรรมที่สร้างความสุขแก่สังคมรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

- พัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจกีฬาอาชีพแบบครบวงจรสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้กับ นักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา ผู้จัดการแข่งขัน รวมทั้งภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ภายในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน ท้องถิ่นหรือชุมชนที่เป็นพื้นที่จัดการแข่งขันให้มากขึ้น และสามารถยึดเป็นอาชีพได้อย่างยั่งยืน

- กำกับ ดูแลองค์กรกีฬา นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพให้ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ที่ เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีมาตรฐานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาทุกระดับ (Sports Science for Elite and Professional Athletes)

กรอบการดำเนินงานของเป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน

- มุ่งเน้นการศึกษา วิจัยองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

- พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้ครบวงจรสามารถให้บริการ แก่นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาอาชีพ บุคลากรทางการกีฬา และประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐาน เกิดความพึงพอใจและเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๔. การบริการทางการกีฬาที่มีมาตรฐาน รองรับการพัฒนากีฬาของประเทศ (Sports Services Management)

กรอบการดำเนินงานของเป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน

- พัฒนา กทท. สู่องค์กรสมรรถนะสูงที่ทันสมัย และสามารถรองรับการบริการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ด้วยบุคลากร กทท. ที่มีสมรรถนะและความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการองค์กรและ การบริการทางการกีฬาให้ใช้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

- ยกระดับการบริการทางการกีฬาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน เน้นการพัฒนาองค์กรที่เข้มแข็ง มีศักยภาพ ในการบริหารจัดการสำหรับบริการกีฬาให้เป็นที่พึงพอใจและเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ผลผลิต (Strategic Output)

๑. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกภาคส่วนประสบความสำเร็จทั้งองค์กรกีฬา นักกีฬา และบุคลากร ทางภารกิจ บนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล

กรอบการดำเนินงานของผลผลิต

- ส่งเสริม สนับสนุน ให้องค์กรกีฬาเป็นเลิศประสบความสำเร็จ สามารถบริหารจัดการภารกิจเป็นเลิศ ได้มาตรฐานทั้งการบริหารจัดการองค์กร การจัดการนักกีฬาและบุคลากร ทางภารกิจ การนำวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬา

- นักกีฬาทีมชาติไทยมีการพัฒนาผลงานที่ดีขึ้นในการเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติ ทั้งในด้านผลงานเหรียญรางวัล อันดับการแข่งขัน สถิติการแข่งขันหรือมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

๒. กีฬาอาชีพประสบความสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานการเป็นกีฬาอาชีพที่กำหนด

กรอบการดำเนินงานของผลผลิต

- ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้กีฬาอาชีพประสบความสำเร็จผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดและ มี ผลการดำเนินงานที่ขึ้นอย่างต่อเนื่องสามารถเป็นกิจกรรมที่สร้างความสุขให้กับนักกีฬา บุคลากรกีฬา ผู้จัดการแข่งขัน ในการยึดเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง รวมทั้ง สร้างความสุขให้กับผู้ชม ผู้เชียร์กีฬา และสามารถ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสังคม จากรายการแข่งขันกีฬาอาชีพแต่ละชนิดกีฬาที่มีความเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบ

๓. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬามีคุณภาพและมาตรฐานรองรับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพและบริการทางภารกิจ

กรอบการดำเนินงานของผลผลิต

- พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา ให้มีบริการ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และองค์ความรู้ที่ทันสมัย เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ กกท. กำหนด เพื่อให้บริการกับนักกีฬาที่เก็บตัวฝึกซ้อม และแข่งขันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั่วประเทศ

๔. ระบบบริหารจัดการองค์กรและการบริการทางภารกิจมีมาตรฐาน

กรอบการดำเนินงานของผลผลิต

- มุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับ กกท. สู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ให้สามารถรองรับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ให้เป็นกิจกรรมสร้างความสุข และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

ส่วนที่ ๓

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในวงงานคณะกรรมการ

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้องในวงงานของคณะกรรมการ

๓.๑) พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔^๗

สาระสำคัญ

โดยกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจกรรมการในการเรียกเอกสารและเชิญบุคคลเข้าชี้แจง ซึ่งหากไม่มาจะมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยหากเป็นข้าราชการจะมีโทษทางวินัยพ่วงด้วย โดยมีรายละเอียดในมาตราสำคัญ ดังนี้

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นให้คณะกรรมการ ออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

^๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๓๔ ก วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ , หน้า ๗๔

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นที่จตต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๒. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘^๘

สาระสำคัญ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่ การจัดตั้งกองทุน และทุนสำรองของ กกท. , การกำหนดให้มีคณะกรรมการ กกท. , คณะกรรมการกีฬาจังหวัดในแต่ละจังหวัด, การกำหนดให้แบ่งประเภทของสมาคมกีฬาออกเป็น ๓ ประเภท คือ สมาคมกีฬาทั่วไป, สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า "แห่งประเทศไทย", และการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติขึ้นใน กกท. เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา ค้ำครอง ช่วยเหลือ และจัดสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ประกอบด้วยเนื้อหา ๑๐ หมวด และบทเฉพาะกาลรวม ๑๓๘ มาตรา พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นการขอปรับปรุง พ.ร.บ. กกท. พ.ศ.๒๕๒๘ ที่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน, เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการกำกับดูแลการดำเนินงานของสมาคมกีฬา และการกระทำต่าง ๆ ของคณะกรรมการสมาคมกีฬา และกรรมการสมาคมกีฬา เพื่อให้การกำกับดูแลการดำเนินงานของสมาคมกีฬาและการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจดทะเบียนจัดตั้งที่ กกท., และเพื่อใช้ในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา ค้ำครอง ช่วยเหลือ และจัดสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรการกีฬา อาทิ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารองค์กรกีฬา สมาคมกีฬา

^๘ การกีฬาแห่งประเทศไทย, กองประชาสัมพันธ์ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒, <https://www.facebook.com/prsatfanpage/posts/พ.ร.บ-กกท-พ.ศ.๒๕๕๘-ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว /771798976267692/>

ฯลฯ จึงกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (รวมกองทุนการศึกษาของนักกีฬาฯ และกองทุนสวัสดิการนักกีฬาฯ) ขึ้นใน พ.ร.บ. กกท. ฉบับใหม่ โดยขอรับเงินจากภาษีสุราและยาสูบในอัตรา ร้อยละ ๒

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๓ พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้^๙
สาระสำคัญ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คกช” ประกอบด้วย

๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ

๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบแปดคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านกีฬา ด้านการบริหารจัดการกีฬา ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านวิศวกรรม หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการกีฬา

๕) ผู้แทนสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เป็นกรรมการ

^๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑, หน้า ๑๐ – ๑๖.

๖) ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด เป็นกรรมการ

นอกจากนี้ได้กำหนดให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขาธิการ และอธิบดีกรมพลศึกษาและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ (มาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการด้านการกีฬาของประเทศ เสนอมาตรการแก้ไขปัญหาคูสมรรถภาพการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งกำกับ ติดตาม และขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (มาตรา ๕)

(๓) กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

๑) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติใช้บังคับ คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติอาจดำเนินการปรับปรุงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นได้ (มาตรา ๑๓)

๒) กำหนดรายละเอียดของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นต้องมีในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เช่น แนวทางการดำเนินการในเรื่องการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาเพื่อคนพิการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งการจัดโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านการกีฬา ให้ครอบคลุมทั่วถึงและมีความพร้อมให้บริการแก่ประชาชนอย่างเป็นธรรม ทันสมัย และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล (มาตรา ๑๔)

๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาและปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (มาตรา ๑๕)

(๔) กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๖)

(๕) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ให้คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขาธิการ และอธิบดีกรมพลศึกษาและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ตาม

พระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) (มาตรา ๑๗)

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๔ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒^{๑๐}

การตั้งคณะกรรมการสามัญ หน้าที่และอำนาจ

ข้อ ๗๗ วุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการให้มีหน้าที่และอำนาจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาหรือตามที่วุฒิสภามอบหมาย แล้วรายงานให้วุฒิสภาทราบ โดยจะ กำหนดให้เป็นคณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้

คณะกรรมการสามัญประกอบด้วยบุคคลซึ่งสภาตั้งจากสมาชิกของวุฒิสภา เท่านั้น ส่วนคณะกรรมการวิสามัญจะตั้งจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของวุฒิสภาด้วยก็ได้

ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคล หรือคณะบุคคลใดกระทำการแทนมิได้

คณะกรรมการอาจมีมติให้คณะอนุกรรมการช่วยรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการก่อนการสอบหาข้อเท็จจริงก็ได้

ข้อ ๗๘ ให้วุฒิสภที่ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาขึ้นเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด การปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่เกี่ยวข้อง หรือ ศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาหรือตามที่วุฒิสภามอบหมาย

คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา นอกจากที่กำหนดไว้ในหมวด ๑๐ ให้คณะกรรมการตามวรรคนี้มีจำนวนยี่สิบหกคณะ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่าสิบคนแต่ไม่เกินสิบเก้าคน โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

.....

^{๑๐} ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ , สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, หน้า ๑๒

(๒) คณะกรรมการการศึกษา

มีหน้าที่และอำนาจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษา ของชาติ และการศึกษาทางวิชาชีพชั้นสูงด้านการศึกษา เสริมสร้างศักยภาพการศึกษาและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาเพื่อสร้างคุณค่าในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการศึกษาของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาศึกษา ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

องค์ประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม แต่ถ้าในการประชุม คณะกรรมการในเรื่องใดที่ยังไม่มีการลงมติ ถ้ามีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ก็ให้ถือเป็นองค์ประชุมและให้พิจารณาเรื่องนั้นไป ก่อนได้ และให้นำข้อบังคับนี้เฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุมวุฒิสภา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๗ ให้คณะกรรมการแต่ละคณะเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ โฆษก และตำแหน่งอื่น ตามความจำเป็นจากกรรมการในคณะนั้น ๆ

ให้กรรมการที่เป็นสมาชิกผู้มียุสสุตซึ่งอยู่ในที่ประชุมของคณะกรรมการ เป็นประธานชั่วคราวของที่ประชุมเพื่อดำเนินการตามวาระหนึ่ง

การเลือกประธานคณะกรรมการ ให้นำความในข้อ ๕ และข้อ ๖ ของหมวด ๑ การเลือกประธานวุฒิสภาและรองประธานวุฒิสภา มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในการเสนอชื่อ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ทั้งนี้ การเลือกประธานคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มิให้เลือกจากบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิก

ให้มีผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคนประจำคณะกรรมการแต่ละคณะ โดยให้ คณะกรรมการแต่งตั้งจากรายชื่อข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตามรายชื่อที่ เลขาธิการวุฒิสภาเสนอ และเมื่อมีผู้ดำรงตำแหน่งนักกฎหมายนิติบัญญัติแล้ว ผู้ช่วยเลขานุการ อย่างน้อยหนึ่งคนต้องแต่งตั้งจากนักกฎหมายนิติบัญญัติ

การตั้งคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๘๘ คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อ ๗๘ วาระสอง และข้อ ๑๗๕ รวมทั้งคณะกรรมการวิสามัญตามข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ อาจตั้งคณะอนุกรรมการได้ ไม่เกินคณะละสี่คณะ ประกอบด้วยอนุกรรมการคณะละไม่เกินสิบสองคน ซึ่งเลือกจากรายชื่อ ที่กรรมการเสนอ เพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ตามแต่จะมอบหมาย โดยคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อ

๗๘ พรรคสอง ต้องมีคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด การปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ

คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือ คณะกรรมการที่วุฒิสภามีมติให้ตั้งขึ้นตามญัตติที่สมาชิกเป็นผู้เสนอ อาจตั้งคณะอนุ กรรมการได้ไม่เกินสามคณะ คณะละไม่เกินสิบสองคน ซึ่งเลือกจากรายชื่อที่กรรมการเสนอ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายและภายในเวลาที่กำหนด

ประธานและรองประธานคนที่หนึ่งในคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องตั้งจากสมาชิกที่เป็นกรรมการในคณะนั้น แต่สำหรับประธานคณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จะตั้งจากกรรมการ ในคณะนั้นที่เป็นสมาชิกหรือไม่ก็ได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การตั้งอนุกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการในคณะ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานวุฒิสภากำหนด

ให้นำความในข้อ ๘๖ ข้อ ๘๗ ข้อ ๙๒ และข้อ ๑๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเรียกเอกสารจากบุคคล เขียวบุคคลมาชี้แจง

ข้อ ๙๐ การเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่ ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อประธาน คณะกรรมการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการ แจ้งให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้อง สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็น ตามที่คณะกรรมการเรียกด้วย

หนังสือนัดประชุมคณะกรรมการนอกจากครั้งแรก ให้เลขานุการคณะกรรมการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการคณะกรรมการเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่คณะกรรมการใดประสงค์จะเรียกบุคคลมาชี้แจงตามข้อ ๙๐ ให้ประธานคณะกรรมการนั้น แจ้งชื่อบุคคล ตำแหน่ง เรื่องและประเด็นที่ขอให้ชี้แจง รวมทั้ง วันและเวลาที่ขอให้มาชี้แจงให้เลขาธิการวุฒิสภาทราบ แล้วให้เลขาธิการวุฒิสภาแจ้งให้ประธาน คณะกรรมการคณะอื่นที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า เพื่อเข้าร่วมรับฟังการชี้แจงในคราว เดียวกัน

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับแก่การดำเนินการของคณะอนุกรรมการด้วย

การประชุมลับ

ข้อ ๙๒ สมาชิกและผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากประธานของที่ประชุมมีสิทธิเข้าฟังการประชุมคณะกรรมการ

ในกรณีประชุมลับผู้ที่เข้าฟังการประชุมได้ต้องเป็นสมาชิกหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประชุม และได้รับอนุญาตจากประธานของที่ประชุม

การพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ ๙๙ ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า มีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่คณะรัฐมนตรี ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้วุฒิสภาพิจารณา

ในกรณีที่วุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ให้ประธานวุฒิสภาส่งรายงานและข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้วุฒิสภาติดตามการดำเนินการตามข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อไป

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

ข้อ ๑๐๒ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามอายุของวุฒิสภา
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ
- (๕) มีการตั้งคณะกรรมการใหม่แทนคณะเดิมตามข้อ ๑๐๐
- (๖) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

เพื่อประโยชน์ในการกระทำการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา และการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๖ ของรัฐธรรมนูญให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกขึ้นใหม่

กรรมการในคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา

ข้อ ๑๐๓ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา คณะใดว่างลง ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง สำหรับคณะกรรมการวิสามัญหากตำแหน่งกรรมการในคณะใดว่างลง ประธานคณะกรรมการวิสามัญจะแจ้งต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

บันทึกการประชุม รายงานการดำเนินการ รายงานการสอบหาข้อเท็จจริง หรือ รายงานการศึกษา

ข้อ ๑๐๔ บันทึกการประชุม รายงานการดำเนินการ รายงานการสอบหาข้อเท็จจริง หรือรายงานการศึกษา แล้วแต่กรณี ของคณะกรรมการให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประธานวุฒิสภากำหนด

ในกรณีที่จะไม่เปิดเผยบันทึกการประชุมหรือรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นต่อวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้เปิดเผย ทั้งนี้ หากวุฒิสภามีมติให้เปิดเผย ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดเก็บบันทึกการประชุมหรือรายงานดังกล่าวไว้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการวุฒิสภากำหนด หากวุฒิสภามีได้มีมติไปตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป

การรับรองความถูกต้องของบันทึกการประชุมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานวุฒิสภากำหนด

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๕ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม^{๑๑}

สาระสำคัญ

ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้แก่

- (๑) ข้าราชการ
- (๒) ลูกจ้างประจำ/ลูกจ้างชั่วคราว
- (๓) พนักงานราชการ
- (๔) บุคคลภายนอก
- (๕) บุคคลซึ่งเคยรับราชการมาก่อน

สิทธิการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

- (๑) ต้องได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ จากผู้บังคับบัญชาก่อนออกเดินทาง
- (๒) ถ้าออกเดินทางล่วงหน้าหรือไม่สามารถเดินทางกลับสำนักงานได้เมื่อเสร็จสิ้นจากการปฏิบัติงานเพราะเหตุส่วนตัว และได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือลาพักผ่อนให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ เฉพาะการปฏิบัติราชการตามคำสั่งของราชการเท่านั้น

^{๑๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๙๑ ง วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า

การเดินทางไปราชการ แบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ

- (๑) การเดินทางไปราชการชั่วคราว
- (๒) การเดินทางไปราชการประจำ
- (๓) การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๖ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕^{๑๒}

สาระสำคัญ

การฝึกอบรม มี ๒ ประเภท

- (๑) การฝึกอบรมประเภท ก ผู้เข้ารับการอบรมเกินครึ่งหนึ่งเป็นบุคลากรของรัฐ
 - ประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ
 - ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ
 - ประเภทบริหารระดับต้นและระดับสูง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า
- (๒) การฝึกอบรมประเภท ข ผู้เข้ารับการอบรมเกินครึ่งหนึ่งเป็นบุคลากรของรัฐ
 - ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ชำนาญงานและอาวุโส
 - ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ชำนาญการและชำนาญการพิเศษ
 - ประเภทอำนวยการระดับต้น หรือเทียบเท่า

การเทียบตำแหน่ง

ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๕) ที่มีได้เป็นบุคลากรของรัฐ ให้เทียบตำแหน่ง ดังนี้

- (๑) บุคคลที่เคยเป็นบุคลากรของรัฐมาแล้ว ให้เทียบตามระดับตำแหน่งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ
- (๒) บุคคลที่กระทรวงการคลังได้เทียบระดับตำแหน่งไว้แล้ว (บัญชีการเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอก)
- (๓) วิทยากรฝึกอบรมประเภท ก เทียบตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
วิทยากรฝึกอบรมประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก เทียบตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น

^{๑๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๔๑ ง วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ หน้า

(๔) นอกเหนือจาก (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาเทียบตำแหน่งตามความเหมาะสม โดยถือหลักการเทียบตำแหน่งตาม (๒) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

การเทียบตำแหน่งบุคคลตาม (๔) ที่มีได้เป็นบุคลากรของรัฐ ให้เทียบตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ผู้รับการฝึกอบรมในประเภท ก ให้เทียบตำแหน่งได้ไม่เกินสิทธิข้าราชการประเภทอำนวยการระดับสูง

(๒) ผู้รับการฝึกอบรมในประเภท ข ให้เทียบตำแหน่งได้ไม่เกินสิทธิข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น

ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน หมายถึง การจัดงานตามแผนงานโครงการตามภารกิจปกติหรือตามนโยบายของราชการ

- ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด

- ส่วนราชการที่จัดงานจัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะ ให้แก่ประธาน แขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม เจ้าหน้าที่หรือผู้ร่วมงาน ให้ใช้หลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้มาใช้บังคับ

- ส่วนราชการที่จัดงานประสงค์จะจ้างดำเนินการ ให้นำหลักเกณฑ์กรณีส่วนราชการจ้างจัดฝึกอบรม ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้มาใช้บังคับ

ค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุคคลที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ ได้แก่

- ๑) ประธานในพิธีเปิดหรือพิธีปิดการประชุม แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม
- ๒) เจ้าหน้าที่
- ๓) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลักษณะพิเศษ
- ๔) วิทยากร
- ๕) ผู้เข้าร่วมประชุม

(๒) ค่าใช้จ่ายก่อน ระหว่าง และหลังการจัดประชุมระหว่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด ยกเว้นค่าสมนาคุณวิทยากร เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนด

๑) ค่าสมนาคุณวิทยากร เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์การฝึกอบรม อัตราการจ่ายค่าสมนาคุณให้เป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

๒) เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ จ่ายเฉพาะวันที่ปฏิบัติงานคนละไม่เกิน ๒๐๐ บาท/วัน

๓) ค่าอาหาร และเครื่องดื่ม

- กรณีจัดครบทุกมื้อไม่เกินคนละ ๑,๒๐๐ บาท/วัน

- กรณีจัดไม่ครบทุกมื้อไม่เกินคนละ ๘๐๐ บาท/วัน

๔) ค่าเช่าที่พัก ไม่เกินคนละ ๒,๐๐๐ บาท/วัน

๕) ค่าพาหนะ เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด โดยอยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

(๓) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในลักษณะพิเศษ ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนเฉพาะในวันที่ ปฏิบัติงาน ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณกำหนด

(๔) ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกัน ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงในอัตราที่ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศกำหนด

๑) กรณีรวมค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะของผู้เข้าร่วมประชุมไว้ทั้งหมด ให้ผู้เข้าร่วมประชุมดเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย

๒) กรณีไม่รวมค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะของผู้เข้าร่วมประชุมไว้ทั้งหมดหรือออกให้บางส่วน ให้ผู้เข้าร่วมประชุมเบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือเฉพาะส่วนที่ขาดจากส่วนราชการต้นสังกัด ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนด

(๕) กรณีส่วนราชการผู้จัดการประชุมได้รับความช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายจากส่วนราชการหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสมทบเฉพาะในส่วนที่ขาด

(๖) กรณีส่วนราชการประสงค์จะจ้างจัดการประชุมก็ให้ดำเนินการได้ (ตามระเบียบพัสดุฯ) ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนด โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ และให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของผู้รับจ้างเป็นหลักฐานการเบิกจ่าย

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๓.๗ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)^{๑๓}

สาระสำคัญ

การศึกษานับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคม ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” ดังนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งมีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินการและเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ทั้งนี้ ในขั้นตอนการจัดทำแผนได้คำนึงถึง

^{๑๓} กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔), หน้า ก.

บริบทของประเทศไทยในการพัฒนาการศึกษายภายใต้กรอบการวิเคราะห์แบบองค์รวม โดยได้มีการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการดำเนินการตาม ๕ ขั้นตอนหลัก ซึ่งประกอบด้วย (๑) การศึกษาสภาพแวดล้อมและบริบทของการพัฒนาการศึกษา (๒) การทบทวน นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ของหน่วยงานต่าง ๆ (๓) การศึกษาแผนปฏิรูปการศึกษาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ (๔) การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) (๕) การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในวงการศึกษา และการจัดการประชุมกลุ่มย่อยรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาในทุกรัฐภาคของประเทศ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้มุ่งหวังให้การศึกษาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬาและคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมี องค์ความรู้ด้านการศึกษา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการศึกษาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจ และสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ สามารถสร้างอาชีพและรายได้ผ่านการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนา อุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ จึงหวังว่าแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จะถูกนำไปใช้โดยทุกภาคส่วน เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาของประเทศในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ต่อไป

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

ส่วนที่ ๔
ข้อมูลด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

๔. ข้อมูลด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ผ่านมา

๔.๑.๑ รายงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๑ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๑) คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายวรวุฒิ โจรณพานิช	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสุโข วุฒิโชติ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๑
๓. นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๒
๔. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสังบุญย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๓
๕. นายธวัชชัย บุญมา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๔
๖. พลตำรวจตรี ่องอาจ สุวรรณสิงห์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายพินิจ กุลละวณิชย์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นายรักพงษ์ ณ อุบล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายดิเรก ถึงฝั่ง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายจรัส จิ้งยี่งเรืองรุ่ง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นางนฤมล ศิริวัฒน์	เลขานุการคณะกรรมการ

๒) คณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา (ชุดที่ ๑) จำนวน ๑๐ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการกีฬาพื้นฐาน สุขภาพ และนันทนาการ
๒. คณะอนุกรรมการกีฬาเพื่อมวลชน
๓. คณะอนุกรรมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
๔. คณะอนุกรรมการกีฬาเพื่อการอาชีพ
๕. คณะอนุกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬา
๖. คณะอนุกรรมการวิชาการและกฎหมายกีฬา
๗. คณะอนุกรรมการสวัสดิการกีฬา
๘. คณะอนุกรรมการสิทธิประโยชน์เพื่อกิจการกีฬา

๙. คณะอนุกรรมการติดต่อประสานงาน ติดตาม และเร่งรัดการบริหาร
กิจการกีฬา
๑๐. คณะอนุกรรมการกีฬานักเรียน นักศึกษา เยาวชน และคนพิการ

**๔.๑.๒ รายนามคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๒ วันที่ ๒๒ เมษายน
๒๕๕๔ - วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕**

๑) คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นางนฤมล ศิริวัฒน์	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก เกษมศักดิ์ ปฐมเสถียร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๑
๓. นายจรัส จึงยิ่งเรืองรุ่ง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๒
๔. นายพิสิฐ เกตุผาสุข	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๓
๕. นายธวัชชัย บุญมา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๔
๖. นายธวัช บวรวิชุกร	กรรมการ
๗. นายประเทพ สุจริตกุล	กรรมการ
๘. นายศรีสุข รุ่งวิสัย	กรรมการ
๙. นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	กรรมการ
๑๐. นายสุโข วัชฌิโชติ	กรรมการ
๑๑. นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. รศ.วิชุดา รัตนเพียร	เลขานุการคณะกรรมการ

๒) คณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา (ชุดที่ ๒) จำนวน
๗ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
๒. คณะอนุกรรมการกีฬาอาชีพ
๓. คณะอนุกรรมการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการด้านการกีฬา
๔. คณะอนุกรรมการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ
๕. คณะอนุกรรมการกีฬาเด็กและคนพิการ
๖. คณะอนุกรรมการติดตามและตรวจสอบการบริหารจัดการส่วนราชการ
และองค์กรกีฬา
๗. คณะอนุกรรมการจัดทำรายงานและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน
ในคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา

**๔.๑.๓ คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ชุดที่ ๓ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕-
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗**

๑) คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายจรัล จิ๋นยั้งเรืองรุ่ง	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก อีรเดช มีเพียร	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นางนฤมล ศิริวัฒน์	รองประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลุกสวัสดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๑
๕. นายพิสิฐ เกตุผาสุข	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๒
๖. นายสุโข วุฒิโชติ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๓
๗. นายธวัชชัย บุญมา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๔
๘. นายธวัช บวรวิชุกร	กรรมการ
๙. นายประเทพ สุจริตกุล	กรรมการ
๑๐. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	กรรมการ
๑๑. พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น	กรรมการ
๑๒. นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	เลขาธิการคณะกรรมการ

๒) คณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา (ชุดที่ ๓)
จำนวน ๗ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
๒. คณะอนุกรรมการกีฬาอาชีพ
๓. คณะอนุกรรมการพิจารณาและติดตามการบังคับใช้แผนพัฒนากีฬา
แห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)
๔. คณะอนุกรรมการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ
๕. คณะอนุกรรมการกีฬาเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้สูงอายุ
๖. คณะอนุกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬา
๗. คณะอนุกรรมการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการด้านการกีฬา

**๔.๑.๔ คณะกรรมการการกีฬา ชุดที่ ๔ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - เมษายน
๒๕๕๗**

๑) คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางนฤมล ศิริวัฒน์	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลุกสวัสดิ์	รองประธานคณะกรรมการ

๔. นายพิสิฐ เกตุผาสุข	รองประธานคณะกรรมการ
๕. นายสุโข วุฒิโชติ	รองประธานคณะกรรมการ
๖. นายจรัส จึ้งยิ่งเรืองรุ่ง	รองประธานคณะกรรมการ
๗. นายธวัชชัย บุญมา	รองประธานคณะกรรมการ
๘. พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น	กรรมการ
๙. นายปรเทพ สุจริตกุล	กรรมการ
๑๐. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	เลขานุการกรรมการ

๒) คณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา (ชุดที่ ๔)
จำนวน ๗ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ
๒. คณะอนุกรรมการศึกษาอาชีพ
๓. คณะอนุกรรมการพิจารณาและติดตามการบังคับใช้แผนพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)
๔. คณะอนุกรรมการศึกษามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ
๕. คณะอนุกรรมการศึกษาเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้สูงอายุ
๖. คณะอนุกรรมการวิทยาศาสตร์การศึกษา
๗. คณะอนุกรรมการกฎหมาย สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ด้านการศึกษา

๔.๑.๕ การจัดสัมมนาของคณะกรรมการ

๑. เรื่อง “กีฬาไถ่ชน มรดกไทย มรดกโลก”
๒. เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัด”
๓. เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัดกับการพัฒนากีฬาระดับชาติ”
๔. เรื่อง “ทิศทางและบทบาทโรงเรียนกีฬาจังหวัดกับการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา”
๕. เรื่อง “บทบาทบุคลากรด้านการพลศึกษาและกีฬากับการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในโรงเรียน”
๖. เรื่อง “มวยไทยสู่อโอลิมปิก”
๗. เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลลีเกอุมิภาค (ดิวิชั่น ๒) ไปสู่ความสำเร็จ
๘. เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา”

๙. เรื่อง “วิทยาศาสตร์การกีฬาสู่ความเป็นเลิศในกีฬาซีเกมส์ และกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ ๒๐๑๓”
๑๐. เรื่อง “ประเทศไทยกับปักกิ่งเกมส์ ๒๐๐๘”
๑๑. เรื่อง “สรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ประจำปี ๒๕๕๖ เพื่อบูรณาการพัฒนากีฬาของประเทศ”
๑๒. เรื่อง “การศึกษาและค้นหาปัญหาและสาเหตุของการก่อความรุนแรงของแฟนบอลเพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาทในสนามฟุตบอล”
๑๓. เรื่อง “บทบาทภาครัฐในการพัฒนาและส่งเสริมฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย”
๑๔. เรื่อง “บทบาทของสมาคมกีฬาจังหวัดกับการพัฒนากีฬาชาติ”
๑๕. เรื่อง “วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาไทย”
๑๖. เรื่อง “ทิศทางกีฬาอาชีพไทยกับการบังคับใช้กฎหมายส่งเสริมกีฬาอาชีพ”
๑๗. เรื่อง “การจัดทำแผนพัฒนากีฬาคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๑”
๑๘. เรื่อง “ประเทศไทยกับการเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลก : ต้องเตรียมอะไรและอย่างไร”
๑๙. เรื่อง “การบริหารจัดการและฟื้นฟูกีฬามวยไทยให้เป็นระบบ”
๒๐. เรื่อง “บูรณาการเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา”

๔.๑.๖ การศึกษาดูงานภายในประเทศของกรรมการ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ศึกษาดูงานและเดินทางเข้าร่วมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬากองทัพไทยครั้งที่ ๔๔ ประจำปี ๒๕๕๔ ณ สนามกีฬากองทัพบก
๒. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาส่งเสริมกีฬาภูมิภาคและจัดเลี้ยงอาหารกลางวันซึ่งประสบอุทกภัย ณ ศูนย์พักพิงในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
๓. เดินทางไปศึกษาดูงานการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ด้านกีฬาในสโมสรฟุตบอลอาชีพ ณ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดร้อยเอ็ด
๔. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน กีฬาพื้นฐาน สุขภาพและนันทนาการ ณ จังหวัดชลบุรี
๕. ศึกษาดูงานการบริหารจัดการและการพัฒนาส่งเสริมกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ ณ จังหวัดนครปฐม
๖. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมฟุตบอลอาชีพและร่วมชมการแข่งขันฟุตบอลดิวิชั่น ๑ ระหว่าง เอฟซี ภูเก็ต กับ สระบุรี เอฟซี ณ จังหวัดภูเก็ต

๗. ศึกษาดูงานการพัฒนาทีมนักเรียน นักศึกษา และเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗ ณ จังหวัดอุตรดิตถ์

๘. ศึกษาดูงานด้านการจัดการการเรียนการสอนโรงเรียนกีฬาจังหวัดและเยี่ยมชมการฝึกซ้อมของนักกีฬา ณ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น

๙. ศึกษาดูงานและร่วมจับสลากประกบคู่การแข่งขันฟุตบอล เอไอเอส ดิจิทัลลีก (ดิวิชั่น ๒) ณ จังหวัดสงขลา

๑๐. ศึกษาดูงานการพัฒนาทีมนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และกีฬาคนพิการ และเข้าร่วมพิธีปิดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๙ ณ จังหวัดชลบุรี

๑๑. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนกีฬาของชาติ ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย และกรมพลศึกษา

๑๒. ศึกษาดูงานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาส่วนภูมิภาคและการพัฒนาส่งเสริมกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ ณ จังหวัดชลบุรี

๑๓. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาส่งเสริมกีฬาทหารและตำรวจ ณ กองทัพอากาศ

๑๔. ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์ด้านการกีฬา ณ จังหวัดสงขลา

๑๕. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาอาชีพและร่วมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาพลศึกษาเกมส์ ครั้งที่ ๓๖ ณ จังหวัดเชียงใหม่

๑๖. ศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬาน้ำหนักยูวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑๓ และการแข่งขันยกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ประจำปี ๒๕๕๔ ณ จังหวัดชลบุรี

๑๗. ศึกษาดูงานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาและโครงการอบรมและจัดการแข่งขันเรือใบเยาวชนตามรอยพระยุคลบาท ณ จังหวัดชลบุรี

๑๘. ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์ด้านการกีฬา ณ จังหวัดเชียงราย

๑๙. ศึกษาดูงานการพัฒนาทีมนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และกีฬาคนพิการ และเข้าร่วมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒ ณ จังหวัดเพชรบุรี

๒๐. ศึกษาดูงานการพัฒนากีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน และการแข่งขันโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔ ณ จังหวัดสุพรรณบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. ศึกษาดูงานและจัดการแข่งขันมวยการกุศล รายการ “ศึกเพชรยินดี” เพื่อร่วมกิจกรรมสนับสนุนนักกีฬาไปแข่งขันกีฬายิงปืนทหารโลก ครั้งที่ ๔๗ ณ สนามมวยเวทีลุมพินี

๒. ศึกษาดูงานและเข้าร่วมพิธีแห่งไฟพระฤกษ์การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑ และโครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์รณรงค์การเตรียมความพร้อมการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑ ณ จังหวัดเชียงใหม่

๓. ศึกษาดูงานการบริหารจัดการสิทธิประโยชน์การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก ๒๐๑๒ ณ จังหวัดนครราชสีมา

๔. ศึกษาดูงานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาเยาวชน กีฬามหาวิทยาลัย และการสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๕. ศึกษาดูงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗ ณ จังหวัดเชียงใหม่

๖. ศึกษาดูงานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาทหารและตำรวจ และเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาโรงเรียนทหาร – ตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๕ ณ สนามกีฬากองทัพบก

๗. ศึกษาดูงานการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนและเข้าร่วมพิธีเปิดการอบรมโครงการพัฒนาผู้ตัดสินฟุตบอลระดับเยาวชน (Young Referees) สู่มาตรฐานสากล ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย

๘. ศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาการเตรียมความพร้อมการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑ “นครพิงค์เกมส์” ณ จังหวัดเชียงใหม่

๙. ศึกษาดูงานและเข้าร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารศูนย์ฝึกกีฬาและอาคารที่พัก ณ จังหวัดปทุมธานี

๑๐. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการและสิทธิประโยชน์ด้านกีฬาฟุตบอลอาชีพ การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ณ จังหวัดอุดรธานี

๑๑. ศึกษาดูงานการจัดการกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐ “นครขอนแก่นเกมส์” ณ จังหวัดขอนแก่น

๑๒. ศึกษาดูงานด้านการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘ “ภูเก็ตเกมส์” ณ จังหวัดภูเก็ต

๑๓. ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑๔. ศึกษาดูงานโครงการก่อสร้างสนามกีฬาฟุตบอลนานาชาติ เขตหนองจอก เพื่อรองรับการแข่งขัน “ฟีฟ่า ฟุตบอล เวิลด์คัพ ไทยแลนด์ ๒๐๑๒ ณ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ปี พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. ศึกษาดูงานการพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ และการแข่งขันไทคัพ มหกรรมกีฬาท้องถิ่นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๒ ประจำปี ๒๕๕๖ ณ จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงา

๒. ศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการผลักดันแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ไปสู่ระดับภูมิภาค ณ จังหวัดมหาสารคามและจังหวัดขอนแก่น

๓. ดูงานเพื่อติดตามความคืบหน้าการก่อสร้างสนามกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ และโครงการบ่อบำบัดน้ำเสียคลองด่านเพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กีฬาทางน้ำ ณ จังหวัดสมุทรปราการ

๔. ศึกษาดูงานและเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑ และโครงการจัดประชุมเสวนากีฬาคคนพิการแห่งชาติ เรื่อง “มิติใหม่การพัฒนากีฬาคคนพิการไทย”

๕. ศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬากองทัพไทย ครั้งที่ ๔๖ ณ กองทัพอากาศ

๖. เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานด้านเรือใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และอนุสรณ์สถานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเรือใบโอเคข้ามอ่าวไทย ณ จังหวัดชลบุรี

๗. ศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการผลักดันแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ไปสู่ระดับภูมิภาค ณ จังหวัดเชียงใหม่

๘. ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาผู้สูงอายุในประเทศและเข้าร่วมชมพิธีปิดการแข่งขันกีฬาและนันทนาการผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๕๖ ณ จังหวัดนครราชสีมา

๙. ศึกษาดูงานกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน และเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาประเพณีวิ่งควาย ณ จังหวัดชลบุรี

๑๐. ศึกษาดูงานกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน และการแข่งขันเรือยาวประเพณี ครั้งที่ ๑๑ ณ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม

๑๑. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการสภิติประโยชน์ด้านกีฬาฟุตบอลอาชีพ การแข่งขันเรือวิฑูบังคับชิงแชมป์นานาชาติ และการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ณ จังหวัดชลบุรี

๑๒. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดและแนวทางการพัฒนาผู้ตัดสินระดับเยาวชนสู่มาตรฐานสากล พร้อมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลรุ่นอายุ ๑๔ ปี “วุฒิสภาคัพ” ณ จังหวัดชลบุรี

๑๓. ศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการผลักดันแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ไปสู่ระดับภูมิภาค ณ จังหวัดสระบุรี

๑๔. ศึกษาดูงานด้านกีฬาภูมิภาคและเยี่ยมให้กำลังใจนักกีฬากว่าหน้าหนักทีมชาติไทย ณ จังหวัดเชียงใหม่

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

๑. ศึกษาคุณงานด้านกีฬาภูมิภาคและเข้าร่วมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๒ ณ จังหวัดสุพรรณบุรี
๒. ศึกษาคุณงานและเข้าร่วมงานประกาศเกียรติคุณวงการกีฬาไทย วันนักกีหายอดเยี่ยม ประจำปี ๒๕๕๖ ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓. ศึกษาคุณงานและเข้าร่วมพิธีปิดการแข่งขันโครงการกีฬาเรือใบ...ตามรอย พระยุคลบาท ณ จังหวัดชลบุรี
๔. ศึกษาคุณงานกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ และการแข่งขันเรือวิฑูย์บังคับชิงแชมป์นานาชาติ ครั้งที่ ๒ ซึ่งถ้วยพระราชทานพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาทรกิตติคุณ ณ จังหวัดนครปฐม
๕. ศึกษาคุณงานกีฬามวลชนและเข้าร่วมชมการแข่งขันยกน้ำหนักยูวชน (รอบคัดเลือกไปแข่งขันยกน้ำหนักยูวชนโอลิมปิก ๑๐๑๔ โซนเอเชีย) และการแข่งขันยกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ประจำปี ๒๕๕๗ ณ จังหวัดชลบุรี
๖. ศึกษาคุณงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการผลักดัน แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ไปสู่ระดับภูมิภาค ณ จังหวัดภูเก็ตและพังงา
๗. ศึกษาคุณงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการผลักดัน แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ไปสู่ระดับภูมิภาค ณ จังหวัดเชียงราย
๘. ศึกษาคุณงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๕ “มะขามหวานเกมส์” ณ จังหวัดเพชรบูรณ์

๔.๑.๗ การศึกษาคุณงานต่างประเทศของกรมการกีฬา

๑. เดินทางไปเยือนและศึกษาคุณงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา ระหว่างประเทศ และเข้าร่วมมหกรรมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๖ ณ เขตบริหาร พิเศษฮ่องกง เขตบริหารพิเศษมาเก๊า และสาธารณรัฐประชาชนจีน
๒. เดินทางไปเยือนและศึกษาคุณงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา ระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน (ไต้หวัน)
๓. เดินทางไปเยือนและศึกษาคุณงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา ระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน
๔. เดินทางไปเยือนและศึกษาคุณงานด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬา การจัดการเรียนการสอนกีฬา และสังเกตการณ์การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๓๐ “ลอนดอนเกมส์” ณ สหราชอาณาจักรและสก๊อตแลนด์
๕. ศึกษาคุณงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ ๒๖ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๖. เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา ระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐบราซิล และสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

๗. เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน การพัฒนาสนับสนุนกีฬาทหาร ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๘. เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ การเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการเตรียมความพร้อมการแข่งขันกีฬาเอเชียนมาร์เชียลอาร์ตเกมส์ และเอเชียนอินดอร์เกมส์ ณ สาธารณรัฐเกาหลี

๙. เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานและเข้าร่วมชมการแข่งขันมวยไทย World Championships ณ สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน

๑๐. ศึกษาดูงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ ๒๗ ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

๔.๑.๘ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(๑) เรื่อง “การแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา มาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬา”^{๑๔}

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้เสนอกรอบแนวคิดในการแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬา โดยมีเหตุผลสำคัญมาจากการที่คณะทำงานเตรียมการปฏิรูป เพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ที่จัดตั้งโดย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้สรุปผลการศึกษาปัญหาในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ที่มีปัญหาสำคัญมาจากเรื่องโครงสร้างการกีฬา และเรื่องการบริหารจัดการการกีฬาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การกีฬาไม่ช่วยพัฒนาคน ไม่สร้างโอกาสและรายได้ ไม่สร้างความสามัคคี โดยมีความเห็นให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการจัดตั้งกระทรวงการกีฬาและให้ดำเนินการเป็นเรื่องแรกของการปฏิรูปการกีฬา

คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ทำการพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และพบว่ามีความสำคัญอันเนื่องมาจากการปฏิรูประบบราชการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นมา โดยให้กระทรวงฯ มีภารกิจและหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและด้านการกีฬา ซึ่ง

^{๑๔} สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปประเทศสำนักกรรมการ ๓, “การแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา มาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬา”, ๒๕๖๐, หน้า ๑ - ๔.

ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการด้านการกีฬาของประเทศเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การให้ความสำคัญกับภารกิจงานของกระทรวง ของรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง การจัดสรรงบประมาณ การมอบหน้าที่ให้บุคลากรปฏิบัติงานในภารกิจทั้ง ๒ ด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกัน โดยด้านการท่องเที่ยวเน้นพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจส่วนด้านการกีฬาเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และอื่น ๆ โดยปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการบริหารจัดการและการพัฒนาการกีฬาของประเทศ และเห็นว่าควรมีการแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬา เพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการและพัฒนาการกีฬาของประเทศโดยเฉพาะ ทั้งนี้คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้นำประเด็นสำคัญดังกล่าวไปจัดการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มบุคคล และหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬาทุกภูมิภาค ทั่วประเทศ จำนวน ๑๐ ครั้ง ซึ่งผลการรับฟังความคิดเห็นคือ เห็นด้วยที่จะให้มีการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา ร้อยละ ๑๐๐

จากนั้น คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งรับภารกิจด้านการปฏิรูปการกีฬามาจากคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ จึงได้พิจารณาศึกษาแนวทางในการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา โดยได้เสนอโครงสร้างให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการกีฬา มีอำนาจหน้าที่ และภารกิจการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านการกีฬา (กีฬาพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬาคนพิการทุกระดับ)

๒. ด้านการพลศึกษา (พัฒนาองค์ความรู้ทางการพลศึกษา กีฬานันทนาการ และการออกกำลังกาย)

๓. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

๔. ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

๕. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการกีฬา

๖. ด้านการตรวจสอบต้องห้ามทางการกีฬา (Doping)

๗. ด้านกองทุนพัฒนากีฬา และสวัสดิการกีฬา

๘. ด้านบริหารจัดการกีฬา ธุรกิจการกีฬา และสิทธิประโยชน์ทางการ

กีฬา

๙. ด้านนันทนาการ

๑๐. ด้านกิจการเยาวชน ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และอาสาสมัคร

๑๑. ด้านจริยธรรมและธรรมาภิบาลทางการกีฬา

๑๒. ด้านอื่น ๆ

การแยกภารกิจด้านการกีฬามาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬาดังกล่าว ได้คำนึงถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๑ นโยบายปฏิรูปการกีฬาของรัฐบาล และมิติต่างๆ ทางการศึกษา รวมทั้งการก้าวสู่ยุคศาสตร์

Thailand ๔.๐ ที่มีเป้าหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งจะทำให้เกิดโครงสร้างการบริหารงานด้านการกีฬาอย่างชัดเจน มีการบริหารบุคลากรทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ มีภาระงานที่เป็นเอกภาพ สามารถใช้บุคลากรได้ตรงตามความรู้ความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบริหารงบประมาณที่ตรงทิศทางและเกิดประโยชน์ในการใช้งบประมาณอย่างสูงสุด และมีความพร้อมที่จะขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) อย่างเต็มกำลัง ซึ่งจะเกิดการขับเคลื่อนนโยบายแห่งรัฐด้านการกีฬา มีทิศทางการพัฒนาการกีฬาอย่างยั่งยืน ประชาชนสามารถเข้าถึงการกีฬาได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม นำมาซึ่งการสร้างสันติสุข สร้างความสามัคคีปรองดอง อันจะเป็นผลให้การพัฒนาการกีฬาของประเทศประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบปัญหาเหมือนในอดีต ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการกิจการเยาวชน ลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาดไว้ด้วย จึงอาจปรับเปลี่ยนจากกระทรวงการกีฬา เป็นกระทรวงการกีฬาและกิจการเยาวชนได้อีก แนวทางหนึ่งด้วย

จากเป้าหมายหลักในการพัฒนาการกีฬาของกระทรวงการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาลด้านกีฬา รวมทั้งเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๑ วรรคแรก โดยเฉพาะตามเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน จากการเสวนาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีความเห็นตรงกันที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างการพัฒนางานด้านกีฬาให้มีความเป็นเอกภาพ ไม่เกิดความซ้ำซ้อนทั้งด้านบุคลากรผู้รับผิดชอบ เนื่องจากโครงสร้างปัจจุบันไม่เอื้อต่อการดำเนินงานอย่างแท้จริง ไม่ครอบคลุมทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนมีโอกาสน้อยมากที่จะเข้าถึงองค์ความรู้ การปฏิบัติการด้านการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ดังนั้น รัฐบาลและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรจะได้ตระหนักถึงผลสัมฤทธิ์ของการกีฬา โดยผ่านกระบวนการบริหารจัดการกีฬาทุกระดับที่มีคุณภาพและการสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นสำคัญ มีการจัดทำแผน และผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพด้านพลศึกษาและการกีฬาที่มีความสามารถและมีประสิทธิภาพของกระทรวงการกีฬา มีการสร้างเครือข่ายทุกองค์กรกับสมาคมวิชาชีพในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับสากล ดังนั้น การสร้างคนและสังคมให้มีคุณภาพแบบครบวงจรที่มีมาตรฐาน จึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงการสร้างความเจริญก้าวหน้าของประเทศ กระทรวงการกีฬาที่ดีควรมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงอย่างทั่วถึง เป็นธรรม โดยเฉพาะมิติกีฬาเพื่อสุขภาพ (Sport for Health) กีฬาเพื่อสังคม (Social Sport) มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellent) มิติกีฬาเพื่ออาชีพ นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ (Sport Economics) กีฬาเพื่ออุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) โดยมีกระทรวงการกีฬาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติร่างรัฐธรรมนูญว่าด้วยการกีฬาเพื่อพัฒนาประเทศ

การจัดตั้งกระทรวงการกีฬาโดยการปรับเปลี่ยนทั้งด้านโครงสร้าง ภาระงาน การบริหารจัดการและการมีบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการกีฬา ของประเทศโดยเฉพาะ และสามารถเชื่อมโยงการทำงานให้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน ไม่เกิดความ ซ้ำซ้อน ครอบคลุมทั่วถึงทั้งมิติกีฬาเพื่อสุขภาพ มิติกีฬาเพื่อสร้างความรักความสามัคคี มีวินัย มี น้ำใจ มิติกีฬาเพื่อมวลชนแห่งความมั่นคง มิติกีฬาเพื่อสร้างรายได้และเศรษฐกิจของประเทศ (อุตสาหกรรมการกีฬา) มิติการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มิติการ กระจายอำนาจให้ประชาชนทุกพื้นที่ทุกกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับโอกาสในการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาและนันทนาการ มิติทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสร้างชื่อเสียงและศักดิ์ศรี ให้กับประเทศ มิติกีฬาสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่กระทรวงการกีฬาจะ เป็นส่วนสำคัญในการทำภารกิจหน้าที่ตามมติดังกล่าวให้เกิดทั้งคุณค่าและมูลค่าเพิ่มต่อ ประชาชนและประเทศชาติให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญด้านกีฬา

การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา จะทำให้เกิดการขับเคลื่อนแนวนโยบาย แห่งรัฐด้านการกีฬา เป็นรูปธรรม มีทิศทางพัฒนาอย่างยั่งยืน และกระจายไปทุกพื้นที่ของ ประเทศ และเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน สร้างสันติสุข ลดความขัดแย้ง ลดความ รุนแรงในทุกพื้นที่ เกิดความสามัคคี โปร่งดอง ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งเสริมความ เท่าเทียมในสังคม และเศรษฐกิจ ช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส และ ที่สำคัญประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาเติบโตสมบูรณ์ สมดุล ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความมีวินัย น้ำใจนักกีฬา ในการเป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าของประเทศ โดยเริ่มต้นจากชุมชนท้องถิ่น เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้ มีวัฒนธรรมการออกกำลังกายในทุกพื้นที่ เพื่อสร้างประเทศให้เป็นมหาอำนาจ ทางการกีฬาจากฐานรากอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๒) เรื่อง “การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา” (Sports Infrastructure Reform)^{๑๔}

“โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา” หมายถึง สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ซึ่งให้หมายความรวมถึง องค์ประกอบหรือทรัพยากรขั้นพื้นฐานของการกีฬาสำหรับให้บริการประชาชน โดยโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา สามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบสำคัญรวม ๘ ประการ คือ สถานที่หรือสถานกีฬา อุปกรณ์การกีฬา เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ประโยชน์ร่วมกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของประชาชนทุกกลุ่มวัย ทั้งที่เป็นของคนปกติคนพิการ คนด้อยโอกาส และบุคลากรการกีฬา รวมถึงผู้ที่เป็นอาสาสมัครทางการกีฬา องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการกีฬา องค์ประกอบหรือทรัพยากรขั้นพื้นฐานของการกีฬาสำหรับให้บริการประชาชน รวมทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการออกกำลังกายและการกีฬา โดยที่คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ได้รับข้อมูลเรื่องแนวทางในการปฏิรูปการกีฬาจากกรอบความเห็นร่วมปฏิรูปประเทศไทย ที่จัดทำโดยคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ที่จัดตั้งโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการกีฬาของประเทศซึ่งปัญหาหลักประการหนึ่งคือ เรื่องโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ซึ่งมีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง และไม่ได้มาตรฐาน คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา จึงได้ศึกษาปัญหา และจัดการประชุมสัมมนา การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬาของประเทศในทุกภูมิภาคของประเทศ ซึ่งสามารถสรุปผลการประชุมสัมมนา ในเบื้องต้นว่า โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการยกระดับให้มีบทบาทเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งทางสุขภาพและคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน เพื่อพัฒนาต่อยอดไปสู่การสร้างความเข้มแข็งทางสังคมของประเทศ ตลอดจนเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องจัดให้มีและส่งเสริมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาในทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นเป็นต้นไป

คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา จึงได้บรรจุเรื่องดังกล่าวลงในวาระปฏิรูปที่ ๑๙ การกีฬา รวม ๖๕ โครงการ และได้รับความเห็นชอบจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ต่อมาสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม ได้สานงานต่อจากคณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา ตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ไว้ และได้จัดทำแผนขับเคลื่อนการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

^{๑๔} สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปประเทศสำนักกรรมการ ๓, “การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา”(Sports Infrastructure Reform), ๒๕๖๐, หน้า ๑ – ๑๒.

การดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา

๑. ติดตามการตรวจสอบและประเมินผลการจัดหาและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) พบว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการประเมินผลการจัดหาและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาแล้ว ปรากฏว่าบรรลุผลความสำเร็จในการจัดหาและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา เฉพาะในเรื่องของสถานที่และอุปกรณ์การกีฬา

๒. ประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหาและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาพบว่าแนวทางในการจัดหาและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ยังขาดความเชื่อมโยงกันโดยเฉพาะการกำหนดยุทธศาสตร์ในแผนการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ผ่านมา คณะกรรมการจึงเห็นควรกำหนดแนวทางในการบรรจุแผนการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ตามแนวทางของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ลงในยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) พร้อมกำหนดมาตรการเชื่อมโยงการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีส่วนราชการ และแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อรองรับการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖

๓. คณะกรรมการได้มอบหมายผู้แทนเข้าร่วมเป็นคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยได้มีการประชุมและร่วมกันจัดทำร่างแผนฯ อย่างต่อเนื่อง

๔. สามารถสรุปผลการบรรจุโครงการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาลงในยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ รวม ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน บรรจุ ๒๒ โครงการ

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา บรรจุ ๑๑ โครงการ

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพบรรจุ ๑๙ โครงการ

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การขับเคลื่อนธุรกิจการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ บรรจุ ๓ โครงการ

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา บรรจุ ๒ โครงการ

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น บรรจุ ๘ โครงการ

๕. ผลสำเร็จในการขับเคลื่อนการปฏิรูป

คณะกรรมการได้เสนอให้มีการบรรจุโครงการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ให้บรรจุลงในยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ จำนวน ๖๕ โครงการ ได้อย่างครบถ้วน และสามารถบูรณาการการมีส่วนร่วมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาในเกิดประสิทธิภาพ

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๖.๑ โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา สามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และความตระหนักด้านการกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มในประเทศไทย ที่สามารถมุ่งพัฒนาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน

๖.๒ สร้างโอกาสของประชาชนและสังคมไทยที่สามารถได้รับบริการจากโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของประเทศที่มีความพร้อมในทุกองค์ประกอบ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ทางจิตใจ วินัย และสังคม

๗. ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรกำกับดูแลในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างใกล้ชิดเพื่อให้มีการปฏิบัติแผนตามยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาอย่างสมบูรณ์

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๔.๑.๙ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา

(๑) รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ระหว่างเดือนพฤษภาคม - ธันวาคม ๒๕๕๑^{๑๖}

นับตั้งแต่ได้รับการแต่งตั้งจากวุฒิสภา คณะกรรมการฯ ได้ปฏิบัติภารกิจมาแล้วเป็นเวลามากกว่า ๖ เดือน ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา สามารถสรุปได้ ดังนี้

๑) คณะกรรมการฯ ได้ประชุมพิจารณาศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามาแล้ว จำนวน ๒๔ ครั้ง ส่วนคณะอนุกรรมการ ทั้ง ๑๐ คณะ ในทางปฏิบัติ จะการประชุมในทุกสัปดาห์ และรายงานผลการพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการ เป็นระยะ

^{๑๖} สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, สำนักกรรมการ ๓, รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ระหว่างพฤษภาคม - ธันวาคม ๒๕๕๑.

๒) คณะกรรมการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับทราบข้อมูลและข้อเท็จจริงทั้งในประเทศและต่างประเทศมาแล้ว จำนวน ๗ ครั้ง โดยแบ่งเป็นการเดินทางศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๔ ครั้ง และต่างประเทศ จำนวน ๓ ครั้ง

๓) จัดประชุมสัมมนาและจัดนิทรรศการ เรื่อง “ประเทศไทยกับปักกิ่งเกมส์ ๒๐๐๘” ณ อาคารรัฐสภา ๒ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่กรุงปักกิ่ง และโอกาสและความหวังเหรียญรางวัลของนักกีฬาไทยให้กับสมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภาได้รับทราบจัดนิทรรศการแสดงผลงานของคณะกรรมการฯ ในรอบ ๖ เดือน ณ บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ระหว่าง วันที่ ๑๓ - ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

๔) จัดประชุมสัมมนาในส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมกิจการกีฬาในส่วนภูมิภาค และรณรงค์และประชาสัมพันธ์ ให้ส่วนราชการ องค์กรกีฬา สมาคมกีฬา และกลุ่มกิจกรรมกีฬา ได้เห็นความสำคัญของประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬา และหันมาสนับสนุนและส่งเสริมกิจการกีฬาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จำนวน ๔ ครั้ง คือ

- ประชุมสัมมนา เรื่อง “กีฬาไ้ชน มรดกไทย มรดกโลก” ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ ณ จังหวัดอุดรธานี

- ประชุมสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัด” ในวันที่ ตุลาคม ๒๕๕๑ ณ จังหวัดสระบุรี

- ประชุมสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัดกับการพัฒนากีฬาระดับชาติ” ในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ จังหวัดอุดรดิตต์

- ประชุมสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัดกับหลักคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลที่อยู่ในวงการกีฬา” ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ณ จังหวัดเลย

๕) พิจารณาสรุปประเด็นข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไปยังหน่วยงานและองค์กรของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการกีฬาไปแล้ว ๕ เรื่อง

๖) จัดนิทรรศการแสดงผลงานของคณะกรรมการฯ ในรอบ ๖ เดือน บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ระหว่าง วันที่ ๑๓ - ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๒) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการกีฬาอาชีพ

ตามที่คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกีฬาอาชีพ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาศึกษาแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาอาชีพของประเทศ เพื่อให้การพัฒนาและส่งเสริมกีฬาอาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ยุกระดับกีฬาอาชีพของประเทศให้สามารถพัฒนาทัดเทียมกับนานาชาติ โดยมีเป้าหมายในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้เด็ก และเยาวชนหันมาเล่นกีฬาอาชีพอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศอย่างเป็นรูปธรรม นั้น

จากการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการกีฬาอาชีพตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา พบว่า กีฬาอาชีพในประเทศไทย ได้ถูกกำหนดให้มีทั้งหมด ๑๓ ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วง เทนนิส กอล์ฟ สนุกเกอร์ แบดมินตัน โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส รยยนต์ รถจักรยานยนต์ และบาสเกตบอล ตามองค์ประกอบหลักของกีฬาอาชีพ ๔ องค์ประกอบ ได้แก่

๑. กีฬาที่นักกีฬามีความสามารถสูง
๒. กีฬาที่เป็นที่นิยมของประชาชน
๓. กีฬาที่มีการบริหารจัดการและการจัดการแข่งขันที่เป็นระบบมี

มาตรฐาน

๔. กีฬาที่นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินรายได้สามารถเลี้ยงชีพได้

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ว่ากีฬามวยจะจัดเป็นกีฬาอาชีพประเภทหนึ่ง แต่กีฬามวยมิได้เป็นกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเช่นกีฬาอาชีพชนิดอื่น ๆ ทั้งที่เป็นกีฬาอาชีพชนิดหนึ่ง เนื่องจากกีฬามวยเป็นกีฬาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติกีฬามวย และมีกองทุนเป็นของตนเอง

กีฬาอาชีพถือได้ว่าเป็นชนิดกีฬาที่มีความสำคัญและสามารถกลายเป็นปัจจัยหลักในการสร้างรายได้ให้กับประเทศได้เช่นเดียวกับการท่องเที่ยว และการลงทุนต่าง ๆ ในต่างประเทศ กีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จได้กลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในประเทศอังกฤษ การแข่งขันฟุตบอลโลก , การแข่งขัน Golf Major Tournament ต่าง ๆ , Snooker ระดับโลก, Tennis ATP กีฬา Motor Sports ต่าง ๆ ที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลให้กับนักกีฬา ส่งผลให้บุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีอาชีพที่มั่นคง และนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับประเทศในที่สุด บางประเทศมีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเป็นแสน ๆ ล้าน ซึ่งหากประเทศไทยสามารถสร้างกีฬาอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ก็จะส่งผลโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้ กีฬายังมีส่วนในการช่วยขัดเกลาเด็ก เยาวชนและประชาชนในประเทศให้มีความเสียสละ มีน้ำใจ รู้แพ้ รู้ชนะ และการให้อภัย สร้างความสามัคคี

ของคนในชาติ และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ เช่น กรณีจีนเคยมีนโยบายเปิดประเทศโดยใช้กีฬาต่าง ๆ เป็นตัวนำและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศ

อย่างไรก็ตาม กีฬาอาชีพในประเทศไทยในปัจจุบันยังมีเพียงไม่กี่ชนิดกีฬาที่สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างแท้จริง ทั้ง ๆ ที่กีฬาอาชีพทั้ง ๑๓ ชนิดกีฬา มีศักยภาพและเป็นไปตามองค์ประกอบที่กำหนด อันเนื่องมาจากปัญหาหลายประการ เช่น งบประมาณ ความพร้อมของสนาม ปัญหาการพนัน และอุปสรรคปัญหาด้านกฎหมาย ดังนั้น กีฬาอาชีพจึงควรที่จะได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนของนักกีฬา ครอบครัว ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้สามารถก้าวสู่ความเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างมีศักยภาพ คุณภาพ และประสบความสำเร็จ นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

คณะอนุกรรมการฯ จึงได้พิจารณาศึกษาถึงแนวทางการพัฒนากีฬาอาชีพทั้ง ๑๓ ชนิดกีฬา รวมถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาการพนัน การพิจารณาศึกษาและผลักดันให้มีการตรากฎหมายกีฬาอาชีพขึ้นใช้ เพื่อให้สมาคมกีฬาอาชีพต่าง ๆ มีแนวทางในการปฏิบัติและบริหารจัดการไปในทิศทางเดียวกัน โดยจะนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการพิจารณาศึกษา เสนอไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการผลักดันและพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศ

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๓) รายงานการพิจารณาศึกษาวิทยาศาสตร์แบบผสมผสาน

ตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาของชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการพัฒนาการกีฬาของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากีฬาในระดับชาติ ประกอบกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่ออาชีพ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล ตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยมีเป้าหมายหลัก คือ จำนวนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในองค์กรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด และในสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

มีองค์การวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ มีการศึกษาวิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัดอย่างน้อย ๓ หมวดเครื่องมือ คือ เครื่องมือทางชีวกลศาสตร์การกีฬา เครื่องมือทางสรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา และเครื่องมือทางเวชศาสตร์การกีฬา ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ องค์กร สมาคม ชมรมที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการกีฬา เพื่อเตรียมการรองรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีประสิทธิภาพ อย่างน้อยร้อยละ ๖๐ และที่สำคัญ ให้มีการจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านชีวกลศาสตร์ สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬา และเทคโนโลยีการกีฬา ให้มีบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีความรู้ความสามารถ ในทุกสาขา ในองค์กรและเครือข่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา จะเห็นได้ว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีความสำคัญ และมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และสามารถนำมาบูรณาการเข้ากับการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อให้เกิดผลตรงตามเป้าหมายทั้งเพื่อความเป็นเลิศและเพื่อสุขภาพอันจะลงไปสู่ประชาชนทั่วไปอย่างจริงจัง เพราะการรู้จักการออกกำลังกายที่ถูกต้อง รู้จักการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย หากออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะนำมาสู่การมีสุขภาพที่ดี สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจะเป็นหัวใจของความสำเร็จทั้งปวงของทั้งส่วนตัวและของประเทศชาติ วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นกระบวนการหนึ่งที่เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากีฬา ในการส่งเสริมสมรรถภาพของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้ทางด้านโภชนาการ จิตวิทยา ชีวกลศาสตร์ เวชศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนมาปรับประยุกต์สู่การปฏิบัติในการฝึกซ้อมกีฬาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพนักกีฬาแต่ละคนก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า ประเทศไทยได้มีการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาต่างๆเช่น ชีวกลศาสตร์การกีฬา,สรีรวิทยาการออกกำลังกาย,เวชศาสตร์การกีฬา,จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ ไปใช้ในกระบวนการเตรียมและพัฒนาความสามารถของนักกีฬาในด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น การค้นหาและเลือกนักกีฬาที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทนั้นๆ การฝึกและการพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่เฉพาะเจาะจงในกีฬาแต่ละประเภท การป้องกันและการรักษาอาการบาดเจ็บ เป็นต้น โดยเริ่มนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ระดับเยาวชนจนถึงระดับนักกีฬาอาชีพอย่างเป็นไปตามลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ยังส่งเสริมและสนับสนุนในด้านการค้นคว้าและวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อศึกษาหาความรู้ใหม่ๆที่จะนำมาพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น

ในการดำเนินการของคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ได้ให้ความสำคัญ และตระหนักถึงประโยชน์ และความจำเป็นของวิทยาศาสตร์การกีฬาในการส่งเสริม และสนับสนุนกีฬาของประเทศชาติ จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬา ขึ้นเพื่อพิจารณาแนวทางในการติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม และสนับสนุนวิทยาศาสตร์การ

กีฬา เพื่อการวางรากฐานงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ในทางปฏิบัติ กรรมการ และอนุกรรมการหลาย ท่าน ซึ่งมาจากหลากหลายสาขาอาชีพ ไม่มีความเชี่ยวชาญ และรอบรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์การ กีฬาเท่าที่ควร อันจะส่งผลกระทบต่อ การติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม และสนับสนุนวิทยาศาสตร์ การกีฬาของคณะกรรมการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีการจัดทำข้อมูลวิชาการด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬา ที่ผ่านการวิเคราะห์ และจัดเตรียมไว้อย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการสนับสนุนการปฏิบัติ หน้าที่ของคณะกรรมการการกีฬา และคณะอนุกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬา จะเป็นการ เพิ่มประสิทธิภาพในการติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม และสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการ วางรากฐานงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับประเทศไทย ภายใต้อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

วิทยาศาสตร์การกีฬาผสมผสาน (Multidisciplinary Sport Science)

วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นศาสตร์ประยุกต์ที่นำเอาศาสตร์ในสาขาวิชา ต่าง ๆ เช่น ชีวกลศาสตร์การกีฬา (Sport Biomechanics) , สรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Exercise Physiology) , จิตวิทยาการกีฬา(Sport Psychology) , เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine), โภชนาการการกีฬา (Sport Nutrition) , เทคโนโลยีทางการกีฬา (Sport Technology) รวมทั้งการจัดการกีฬา (Sport Management) มาประยุกต์ใช้ในการออกกำลังกาย การฝึกซ้อมกีฬา การดูแลสุขภาพ การแข่งขันกีฬา รวมทั้งการบริหารและการจัดการ ทางการกีฬา เพื่อให้ การออกกำลังกาย การฝึกซ้อมกีฬา การดูแลสุขภาพ การแข่งขันกีฬา การ บริหารและการจัดการทางการกีฬา ฯลฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้น ขอบเขตของ วิทยาศาสตร์การกีฬา มีดังนี้

๑. ชีวกลศาสตร์การกีฬา (Sport Biomechanics)

ชีวกลศาสตร์ เป็นการศึกษาการเคลื่อนไหวของสิ่งที่มีชีวิต (มนุษย์) เพื่อเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกกีฬา เพื่อปรับปรุง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

- เกี่ยวข้องกับเรื่องของแรงอันเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเคลื่อนไหว
- ผลของแรงที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว
- ตัวแปรที่สำคัญ ได้แก่ ตำแหน่ง ระยะทาง ความเร็วและความเร่ง

ทั้งเชิงเส้นและเชิงมุม

- เพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุง การเคลื่อนไหวให้เป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ

บทบาทของชีวกลศาสตร์การกีฬา

๑. ช่วยในการตรวจสอบแรงและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการ เคลื่อนไหว เช่น มุม ระยะทาง ความเร็ว ความเร่ง โมเมนต์

๒. ช่วยในการปรับแต่งการเคลื่อนไหวที่ละเอียดอ่อน (micro tuning) ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ช่วยในการตรวจสอบข้อบกพร่อง และ ข้อจำกัดของการเคลื่อนไหวในระดับ micro ซึ่งสายตามนุษย์ไม่สามารถตรวจสอบได้และช่วยในการแก้ไข

๒. สรีรวิทยาการออกกำลังกาย/การกีฬา (Exercise Physiology)

สรีรวิทยาการออกกำลังกาย : เป็นการศึกษาของการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายที่มีผลต่อการออกกำลังกาย และมีผลอย่างไรเมื่อมีการออกกำลังกาย

- เกี่ยวข้องกับกระบวนการ Metabolism
- พลังงานและแหล่งพลังงานที่ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้ง Aerobic Exercise และ Anaerobic Exercise

บทบาทของสรีรวิทยาการออกกำลังกาย/การกีฬา

- เป็นการศึกษาถึงระบบการทำงานต่างๆ ของ ระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ และระบบอื่นๆเช่นระบบย่อยอาหาร

- ช่วยในการพัฒนาความสามารถของการทำงานของระบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ เช่น ความทนต่อการมีกรดแลคติกสะสมในกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อสามารถใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)

จิตวิทยาการกีฬา : เป็นการศึกษาถึงสภาวะของจิตใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ การนำเอาหลักการทางจิตวิทยามาปรับประยุกต์ใช้กับการกีฬา เป็นการหาวิธีการหรือกุศโลบายในการสร้างแรงจูงใจและลดความวิตกกังวล การตื่นเต้น หรือความเฉื่อยชา มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ นักกีฬาสามารถควบคุมร่างกายและจิตใจของตนเองได้

บทบาทของจิตวิทยาการกีฬา : ช่วยในการสร้างแรงขับในทางบวก และลดความวิตกกังวลของนักกีฬา

๔. เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine)

เวชศาสตร์การกีฬา : เป็นการศึกษาสาเหตุของการบาดเจ็บ วิธีการป้องกันการบาดเจ็บ การวินิจฉัยและรักษา รวมทั้งการบำบัดฟื้นฟูรักษาร่างกาย

บทบาทของเวชศาสตร์การกีฬา

- ช่วยในการป้องกันและรักษาการบาดเจ็บ

- การศึกษาสาขานี้ จำเป็นต้องมีความเข้าใจในระบบการทำงานของร่างกายเป็นอย่างดี โดยเฉพาะระบบโครงสร้างของกระดูก ระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบการไหลเวียนของโลหิต ตลอดจนเรื่องของระบบการหายใจ และยังคงคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัยจากการเล่นกีฬา ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนานักกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๕. โภชนาการการกีฬา (Sport Nutrition)

โภชนาการการกีฬา : เป็นการศึกษาในเรื่องโภชนาการ สารอาหาร และแหล่งพลังงานที่สำคัญที่ใช้ในการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา เพื่อให้ร่างกายมีความสมดุลระหว่างพลังงานที่ได้รับจากสารอาหารที่รับประทานเข้าไป กับพลังงานที่ใช้ไปในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

- เกี่ยวกับสารอาหาร
- เกี่ยวกับแหล่งพลังงาน
- อาหารสำหรับบุคคลทั่วไปและบุคคลพิเศษ

บทบาทของโภชนาการการกีฬา : ช่วยให้รู้จักเลือกรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการและเหมาะสมกับกิจกรรมกีฬานั้นๆ หรือซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอสำหรับนักกีฬาทั้งในช่วงการฝึก การแข่งขันและหลังการแข่งขัน เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการแข่งขัน

๖. เทคโนโลยีทางการกีฬา (Sport Technology)

เทคโนโลยีทางการกีฬา : เป็นสาขาการกีฬาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ให้ไปสู่ความสามารถสูงสุด โดยอาศัยความรู้ หลักทฤษฎีรวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ช่วยการวิเคราะห์กีฬาประเภทต่างๆ เช่น ฟิสิกส์ เคมี แคลคูลัส วิทยาศาสตร์การถ่ายภาพ สรีรวิทยา กายวิภาค ความรู้ทางเทคโนโลยีใหม่ๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสัดส่วนของร่างกาย ตัวแปรในการเคลื่อนไหว หรือแรงที่เป็นสาเหตุของการเคลื่อนไหว ทั้งแรงดึงดูดของโลก แรงปฏิกิริยา แรงของกล้ามเนื้อ โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ เช่น การถ่ายภาพ การถ่ายวิดีโอ โทรทัศน์ ทำการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในเชิงกีฬา ซึ่งจะช่วยให้โค้ชและนักกีฬาสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข พัฒนา ความสามารถของนักกีฬาให้ดีขึ้นได้

๗. การจัดการกีฬา (Sport Management)

การจัดการกีฬา : คือการนำศาสตร์และศิลป์ ทางด้านการบริหาร และการจัดการมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา รวมทั้งการทำธุรกิจด้านกีฬา ฯลฯ โดย เรียนรู้ถึง วิธีการ การบริหารและการจัดการ กีฬา การเรียนรู้ในที่นี่ คือการเรียนรู้ ในเรื่องการแก้ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นในองค์กรกีฬา (องค์กรกีฬาต่างๆ เช่น การแข่งขัน โอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬาสโมสรอาชีพ ฯลฯ)

ปัญหาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในประเทศไทย

๑. ความรู้ ความสามารถของนักวิทยาศาสตร์การกีฬา (รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ) ในประเทศไทยต้องพัฒนาให้มากขึ้น ทั้งด้านการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การค้นคว้าวิจัย การนำเสนอผลงานวิชาการในที่ประชุมวิชาการ หรือลงตีพิมพ์ในวารสาร

๒. ได้รับการสนับสนุนในเรื่องผลงาน ผลตอบแทน (ทั้งในรูปของค่าตอบแทน เงินเดือน หรือตำแหน่งวิชาการ) จากผู้บริหาร สนับสนุนงบประมาณด้านการบริหารจัดการโครงการ เครื่องมือที่จำเป็น ให้มากขึ้น

๓. ต้องพัฒนาให้มีการยอมรับศาสตร์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา จากผู้ที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะสมาคมกีฬา) มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลไปถึงนักกีฬาในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

๑. จัดตั้งศูนย์กีฬาแห่งชาติตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๑

๒. สนับสนุนให้มีโรงเรียนประจำ และทุกโรงเรียนมีการเล่นกีฬา และออกกำลังกายทุกวัน

๓. สร้างสนามกีฬาทุกอำเภอ ทุกตำบล

๔. มีสนามเทนนิส แบดมินตัน ฟุตบอล ฯลฯ ให้เล่น และเช่าเครื่องมือในราคาถูก มีสวนสาธารณะสำหรับเดิน วิ่ง ถีบจักรยาน ว่ายน้ำ มากขึ้น

๕. สนับสนุนให้ทุกโรงเรียนมีครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา มีตำแหน่งรองรับ

๖. บรรจุการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (รวมทั้งการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค) เพื่อความเป็นเลิศ โภชนาการ ฯลฯ ในหลักสูตรของโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย

๗. สนับสนุนให้ทุกสมาคมกีฬามีฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา มีทั้งแพทย์และไม่ใช่แพทย์ โดยให้งบประมาณและมีข้อแม้ว่าต้องมีฝ่ายนี้ เช่น อย่างน้อยต้องมีแพทย์ นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา ฯลฯ

๘. สนับสนุนให้มีวิทยาลัยกีฬาเวชศาสตร์ มีการสอบเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญทางสาขา

๙. การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจำนวน ๑๕๐ คน เช่น อย่างน้อย ๗๖ คน ทำงานในต่างจังหวัด และ ๗๔ คนอยู่ในกรุงเทพฯ โดยผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ สามารถทำงานได้ ๒ แห่ง เช่น โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลรามาริบัติ ฯลฯ และที่ กกท.

๑๐. มีเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของการปฐมพยาบาล ดูแลนักกีฬา เครื่องช่วยกู้ชีวิต ของสถานที่ออกกำลังกายในระดับต่างๆ

๑๑. ส่งเสริมการออกกำลังกาย

๑๒. ทุกหน่วยงานควรมีสถานที่ออกกำลังกาย หรือห้อง fitness รวมทั้งห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า

๑๓. มีการประชาสัมพันธ์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างต่อเนื่อง เช่น มีบทความในหนังสือพิมพ์ ทีวี วิทยุ ตรี ทุกสัปดาห์

๑๔. ส่งเสริมให้มีผู้เชี่ยวชาญสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ในเยาวชน ผู้หญิง ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยโรคต่างๆ

๑๕. ส่งเสริมให้มีการเลือกนักกีฬาให้เหมาะสมกับแต่ละประเภทกีฬา เช่น คนเกิดมามีกล้ามเนื้อที่วิ่งเร็วหรือวิ่งทนอยู่แล้ว เลือกลงมาฝึกให้ถูกต้องตามศักยภาพของเขา

๑๖. มีผู้เชี่ยวชาญที่จะแนะนำวิธีการฝึกโดยเฉพาะสำหรับกีฬาแต่ละประเภท

๑๗. ส่งเสริม กระตุ้น สนับสนุนให้เล่นกีฬาที่มีการแข่งขันระดับโอลิมปิก และกีฬาไทยอย่างทั่วถึง

๑๘. ส่งเสริมให้มีการบริหารทางด้านกีฬาอย่างเหมาะสม

๑๙. ส่งเสริมให้มีสนามฟุตบอลที่มีขนาดใหญ่ทั่วทั้งประเทศ เพื่อเป็นการ ส่งเสริมฟุตบอลอาชีพ และเพื่อจะเสนอประเทศให้เป็นเจ้าภาพในการแข่งขันฟุตบอลโลกในอนาคต

๒๐. ส่งเสริมให้มีระบบขนส่งมวลชนที่ดีที่ไปยังสนามกีฬาต่างๆ

๒๑. ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม ดูแล ผู้ตัดสินกีฬาต่างๆ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ

๒๒. ให้งบประมาณสมาคมกีฬาต่างๆ อย่างเหมาะสม และรวดเร็ว สำหรับการฝึกอบรมและเก็บตัว

๒๓. ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมผู้ฝึกอบรมทุกระดับ และให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม

๒๔. ปรับปรุงกฎหมายทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับกีฬาให้มีความทันสมัย

๒๕. สนับสนุนให้มีการนำยอดบริจาคสำหรับวงการกีฬาไปหักลดหย่อน การเสียภาษีได้ในอัตราที่เหมาะสม

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๔) รายงานการพิจารณาศึกษาและติดตามการบังคับใช้แผนพัฒนากีฬา แห่งชาติ ฉบับที่ ๕

คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของ กระบวนการพัฒนาการกีฬาของรัฐบาลภายใต้กลไกการบริหารงานด้านกีฬาของกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมุ่งประสงค์ให้การกีฬามีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ

ไทยมีสุขภาพสมบูรณ์ สมรรถภาพที่ดี และปลูกฝังให้มีความเป็นนักกีฬา โดยใช้แผนพัฒนากีฬา เป็นเครื่องมือในการผลักดันโดยเฉพาะปัจจุบันเป็นช่วงระยะเวลาแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ซึ่งในสาระสำคัญได้กำหนดยุทธศาสตร์ของแผนในการ พัฒนารวม ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน
๓. ยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการอาชีพ
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารการกีฬาและการออกกำลังกาย

ทั้งนี้ จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มุ่งหวังผลสำเร็จในการเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาเทียบเท่ามาตรฐานสากล ส่งผลการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ นอกเหนือการเสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพให้ประชาชนทั่วไป นอกจากนั้น สิ่งสำคัญที่คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ได้เล็งเห็นว่าแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้กำหนดคือการผลักดันแผนพัฒนากีฬานี้ลงสู่ระดับภูมิภาคคือ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา เห็นได้ว่ากระบวนการ ดังกล่าวมีความสำคัญจึงมีมติแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและติดตามการบังคับ ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยมีนายพิสิฐ เกตุผาสุข สมาชิกวุฒิสภา เป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ คณะอนุกรรมการฯ ได้กำหนดแนวทางการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ กับยุทธศาสตร์ตาม แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการเชิญหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจากกระทรวง ท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา มาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นนอกเหนือจากการประชุมร่วมของคณะอนุกรรมการที่มีเป็นประจำ และที่สำคัญ คือ การศึกษาดูงานในพื้นที่เป้าหมาย คือ จังหวัดตัวแทนภาคอีสาน คือ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดขอนแก่น ส่วนภาคเหนือได้จัดการประชุมที่จังหวัดเชียงใหม่ และเชิญจังหวัดในกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน คือ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน ลำปาง เข้าร่วมประชุม สำหรับภาคกลางได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่จังหวัดสระบุรี และภาคใต้ ได้ไปศึกษาดูงาน ที่จังหวัดภูเก็ต และฟังจากกระบวนการที่กำหนดไว้ในวิธีการศึกษาทำให้คณะอนุกรรมการ ได้พบว่าการพัฒนากีฬาของประเทศไทยยังมีปัญหาในการขับเคลื่อนแผนการพัฒนากีฬามา เป็นลำดับ โดยเอกสารฉบับนี้ได้้นำความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้มีส่วนรับผิดชอบในการ ประเมินแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ได้พบว่าการประเมินแผน พบว่าระยะเวลาการประเมินแผนฉบับที่ ๔ ล่าช้าเกินไปเพราะเป็นการประเมินแผนเมื่อระยะ สิ้นสุดแผน โดยมีความเห็นว่า ควรมีการประเมินรายปี หรือประเมินเมื่อแผนดำเนินการในช่วง กลางแผนฯ จึงจะทำให้ได้ทราบว่าแผนฯ มีปัญหาอย่างไร หรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์มา

ดำเนินการปรับปรุงในระยะเวลาของแผนได้อย่างไรก็ตามผลการประเมินแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ได้มีข้อเสนอแนะให้คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ที่สำคัญคือให้คงยุทธศาสตร์ฯ ทั้ง ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนฯ ฉบับที่ ๔ ให้คงไว้ รวมทั้งมีข้อเสนออื่นๆ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการนำแผนลงสู่การปฏิบัติ รายละเอียดศึกษาในบทที่ ๒ นอกจากนั้น เอกสารรายงานการศึกษาฉบับนี้ได้สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของแผนในแต่ละบท ซึ่งในบทที่ ๑ เป็นการกล่าวถึงสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาการศึกษา วิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาประเทศ ในบทที่ ๒ เป็นการนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนากการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ประเด็นได้สรุปนำเสนอไปแล้ว และในบทที่ ๓ ได้แสดงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนพัฒนากการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ซึ่งในบทนี้ได้เน้นในเรื่องการบริหารและการประสานแผน โดยคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ความสำคัญในบทที่ ๓ นี้ กรณีการผลักดันแผนพัฒนากการศึกษาแห่งชาติไปสู่ระดับต่างๆ คณะอนุกรรมการฯ ได้นำมาศึกษา เห็นว่า การผลักดันการแปลงแผนการปฏิบัติไปสู่การปฏิบัติระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยมีสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการประสานขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ จึงพิจารณาสรุปได้ว่า แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ได้กำหนดแนวทางเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. ผลักดันให้การพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดและแผนกลุ่มจังหวัด

๒. กำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์พัฒนากการศึกษาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยมีสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน

เอกสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ได้นำเสนอสาระสำคัญของการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการซึ่งใช้แผนเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพื่อให้ได้รับทราบถึงองค์กรในระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัดที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ ที่อาจมีสำหรับการเชื่อมต่อหรือการประสานแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) กับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อนำปัญหาอุปสรรคมาศึกษาเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ

จากแนวทางศึกษาได้กำหนดการศึกษาค้นคว้าในภูมิภาค ทำให้คณะอนุกรรมการฯ ได้รับทราบถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการศึกษาจังหวัด เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษารับทราบปัญหาเป็นรายจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดมหาสารคามได้เห็นความพร้อมของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการศึกษาจังหวัด ในฐานะเป็นจังหวัดนำร่องของคณะกรรมการการกีฬา ส่วนภาคเหนือเป็นการประชุมส่วนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ทำให้ได้รับทราบผลการดำเนินงานของแต่ละจังหวัด และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนากการศึกษาของกลุ่มจังหวัดใน

การศึกษาดูงานภาคกลางให้ศึกษาดูงาน ที่จังหวัดสระบุรี โดยดูงานด้านศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดในสถานการณ์ทางการเมืองทางภาคใต้ คณะอนุกรรมการจึงได้ประสานข้อมูลจากจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงา โดยแลกเปลี่ยนเฉพาะเจ้าหน้าที่ของท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเท่านั้น

สรุป

คณะอนุกรรมการฯ ได้นำผลการศึกษามาประมวล นำมาวิเคราะห์เห็นว่า แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) มีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

๑. การกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดหลายตัวสูงเกินไป วิธีวัดผลทำให้ยาก
๒. การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดกว้างเกินไป ขาดหน่วยงานเจ้าภาพหลัก
๓. การผลิตบุคลากรด้านกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) และครูพลศึกษายังมีข้อจำกัดทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนากีฬา
๔. กระบวนการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดทำแผนพัฒนากีฬาระดับจังหวัดต้องได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ยุทธศาสตร์ และสร้างคู่มือ รวมทั้งวิธีการประสานแผนในระดับจังหวัด

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๕) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการกีฬาดังกล่าว

คนพิการ

ผลการดำเนินงานสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. ผลักดันทำให้เกิด Road Map การแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียน นักศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันที่ซ้ำซ้อน จนเป็นเหตุให้กล้ามเนื้อการเจริญเติบโตไม่เป็นไปตามธรรมชาติ หรือ OVER LOAD
๒. ผลักดันให้สนามกีฬาที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับคนพิการ รวมถึงเรื่องของการพัฒนาสถานที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวของคนพิการ ซึ่งต้องมีการสร้างศูนย์กีฬาคคนพิการให้ไปสู่ความเป็นเลิศให้ได้
๓. ผลักดัน ส่งเสริม ให้เด็กไทยได้เล่นกีฬาไทย เช่น มวยไทย ตะกร้อ กระบี่กระบอง ฟันดาบ ฯลฯ และบรรจุลงในกีฬาเด็กและเยาวชน

๔. ผลักดันให้มีการเพิ่มชั่วโมงเรียนพลศึกษา เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานให้เด็กมีสุขภาพพลานามัยให้แข็งแรง และให้มีการเพิ่มครูด้านพลศึกษา ให้เท่าเทียมกับครูสาขาอื่น ๆ
๕. ผลักดันให้มีการบรรจุกีฬา ฟุตซอล มวยไทย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
๖. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ได้มีการเล่นกีฬาเพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ เมื่อออกจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก แล้ว จะได้ไม่ก่อเหตุที่ไม่ดีอีก และเป็นการลดภาระให้กับสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๖) รายงานการพิจารณาศึกษาคณะอนุกรรมการกีฬามวลชน พื้นบ้าน กีฬาทหาร และตำรวจ

สรุปผลกาดำเนินงานและภารกิจต่าง ๆ ของคณะอนุกรรมการ ดังนี้

๑. เดินทางไปศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬากองทัพบก ครั้งที่ ๖๒ ณ จังหวัดพิษณุโลก
๒. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาทหาร ตำรวจ และเข้าร่วมชมพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาโรงเรียนทหาร-ตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๕ ณ สนามกีฬา กองทัพบก
๓. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการพัฒนาส่งเสริมกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้านของคณะอนุกรรมการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ ณ จังหวัดนครปฐม
๔. ศึกษาดูงานของคณะอนุกรรมการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหารและตำรวจ ณ กรมยุทธบริการทหาร
๕. กิจกรรมโครงการจัดการแข่งขันมวยการกุศล “ศึกเพชรยินดี” เพื่อสนับสนุนการจัดส่งนักกีฬาทหารเข้าร่วมการแข่งขันยิงปืนทหารโลก ครั้งที่ ๔๗ ณ สนามมวยเวที ลุมพินี
๖. ร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับคณะนักกีฬาจากกองบัญชาการกองทัพไทย เพื่อไปแข่งขันกีฬายิงปืนทหารโลก ครั้งที่ ๔๗ ณ นครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน
๗. ศึกษาดูงานกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน และมหกรรมกีฬาไทคัฟรอปชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ณ จังหวัดนครสวรรค์

๘. พิจารณาศึกษาแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาเรือพาย โดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสมาคมเรือพายแห่งประเทศไทยและผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai PBS)

๙. พิจารณาแนวทางในการดำเนินงาน ระเบียบ กฎ กติกา การแข่งขันกีฬาชกกระเเย่ของสมาคมชกกระเเย่แห่งประเทศไทย และการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชกกระเเย่ในประเทศไทย โดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้บริหารสมาคมชกกระเเย่แห่งประเทศไทย

๑๐. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการการกีฬา การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน กีฬาทหาร โครงการ “อาชาบำบัด” และการสังเกตการณ์การแข่งขันกีฬาพื้นบ้านปตท. รวมพลคนรักขีหมากรุกไทย

๑๑. เดินทางไปศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับศูนย์ กกท.ภาค ๕ เชียงใหม่ ในเรื่องการบริหารงานสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ ๗๐๐ ปี

๑๒. เดินทางไปศึกษาดูงาน มหกรรมรวมพลคนรักขีหมากรุกไทย รอบคัดเลือก สนามที่ ๒ ภาคเหนือ

๑๓. ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการองค์การกีฬา แนวทางการบูรณาการส่งเสริมกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้านในคณะอนุกรรมการกีฬามวลชน กีฬาพื้นบ้าน กีฬาทหาร และตำรวจ ณ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

๑๔. ศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬากองทัพอากาศ ครั้งที่ ๔๖ ประจำปี ๒๕๕๖ ณ กองทัพอากาศ กรุงเทพมหานคร

๑๕. ศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬาเรือยาวประเพณี ครั้งที่ ๑๑ ตำบลชัยมงคล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

๑๖. เดินทางไปศึกษาดูงานการแข่งขันกีฬาไทคัพ ครั้งที่ ๑๒ รอบคัดเลือกระดับตัวแทนประจำจังหวัด

๑๗. เดินทางไปชมการแข่งขันกีฬาชกกระเเย่ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๖ ณ ศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ รามอินทรา

๑๘. เดินทางเข้าร่วมพิธีเปิดการแข่งขันประเพณีวิ่งควาย ครั้งที่ ๑๔๒ ประจำปี ๒๕๕๖

๑๙. เดินทางศึกษาดูงานและเข้าร่วมพิธีเปิด - ปิด การแข่งขันเรือวิทย์ บังคับชิงแชมป์นานาชาติ ครั้งที่ ๒ ชิงถ้วยประทานพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ ณ จังหวัดนครปฐม

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๗) รายงานการพิจารณาและส่งเสริมฟุตบอลอาชีพในประเทศ

การที่จะพัฒนาฟุตบอลให้สามารถไปสู่ความเป็นฟุตบอลอาชีพได้นั้น สิ่งสำคัญจะต้องมีพื้นฐานที่แข็งแกร่ง โดยมีการพัฒนาที่เป็นระบบและเป็นขั้นตอน ไม่สามารถข้ามขั้นตอนไปจัดฟุตบอลโลก โดยที่พื้นฐานการเล่นฟุตบอลในประเทศยังไม่แข็งแกร่ง

การที่ประเทศไทยจะสามารถก้าวไปสู่การแข่งขันหรือเข้าสู่รอบสุดท้ายฟุตบอลโลกได้นั้น มีเงื่อนไขมากมาย ประเทศไทยไม่สามารถก้าวข้ามขั้นตอน กระบวนการพัฒนาฟุตบอลภายในประเทศที่ยังไม่พร้อม ด้วยการเสนอตัวเป็นเจ้าของจัดการแข่งขันได้ แต่การที่จะก้าวไปสู่จุดดังกล่าวได้ ประเทศไทยจะต้องอยู่ในวิสัยที่สามารถดำเนินการได้ด้วยการวางแผนพัฒนาฟุตบอลภายในประเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การที่ฟุตบอลไทยจะสามารถก้าวไปสู่การแข่งขันระดับโลกและพัฒนาไปสู่ความเป็นลีกอาชีพเช่นเดียวกับต่างประเทศไทย ข้อสำคัญคือ ฟุตบอลไทยจะต้องมีพื้นฐานที่ดี และมีความแข็งแกร่ง โดยในการพัฒนาในระยะเริ่มต้น รัฐจะต้องเข้ามาสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านงบประมาณ ด้านการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI มาตรการด้านการลดภาษี การให้กู้ยืมเงินดอกเบี้ยต่ำ และด้านการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก (Sports Facilities) ในการเล่นกีฬาฟุตบอลให้กว้างขวาง เพื่อสร้างแรงจูงใจและดึงดูดความสนใจให้เด็ก เยาวชนสามารถเข้าสู่ระบบการเล่นกีฬาได้ง่ายขึ้น และหลังจากที่ฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยเกิดขึ้น และมีความมั่นคงและสามารถเลี้ยงตนเองได้แล้ว รัฐจึงก้าวออกไป ดังเช่นฟุตบอลอาชีพประเทศอังกฤษในปัจจุบันที่ไม่ต้องพึ่งพารัฐ โดยสามารถเลี้ยงตนเองได้ และเป็นแหล่งการสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับนักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมหาศาล และรัฐบาลก็สามารถเก็บภาษีได้อย่างเต็มที่ด้วย

ในระดับนโยบาย รัฐจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมการเล่นฟุตบอลและมีกระบวนการวางแผนพัฒนาให้ฟุตบอลสามารถก้าวไปสู่ความเป็นฟุตบอลอาชีพได้อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน โดยตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ประเทศจะได้จากการเล่นกีฬา ทั้งในด้านการสร้างอาชีพในวงการกีฬา และทั้งด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชน โดยใช้กีฬาเป็นสื่อและการเล่นกีฬาเพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งประเทศอังกฤษได้ใช้ประสบความสำเร็จมาแล้ว สามารถลดอัตราการเกิดอาชญากรรมจากเยาวชนได้มาก

นอกจากนี้ จะต้องมีการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพขึ้นอย่างเป็นทางการ และเป็นระบบโดยมีพื้นฐานมาจากการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของชุมชน และมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบและมีความเป็นมืออาชีพ โดยตัวสโมสรฟุตบอลอาชีพถือว่าเป็นตัวสินค้าสำคัญที่จะต้องมีการตลาดที่มีความเป็นมืออาชีพ รับผิดชอบในการบริหารจัดการ มีการจัดแผนกและส่วนต่าง ๆ ภายในสโมสรอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ตัวอย่างเช่น สโมสรชลบุรีเอฟซี ในปัจจุบันที่ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาบริหารจัดการ จนสามารถที่จะพัฒนาไปสู่ความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพได้อย่างเต็มรูปแบบ

รัฐจะต้องเข้ามาสนับสนุนในด้านมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้แต่ละสโมสรมีศักยภาพในการก่อสร้างสนามการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของ AFC และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย

หลักการการสร้างฟุตบอลอาชีพ

การที่ประเทศไทยจะสามารถพัฒนาฟุตบอลภายในประเทศให้ไปสู่ความเป็นอาชีพได้นั้น จะต้องประกอบด้วยหลักการสำคัญ ดังนี้

(๑) จะต้องมึระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีความเป็นมืออาชีพ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องสามารถมีรายได้และยึดเป็นอาชีพได้

(๒) ชนิดกีฬาที่พัฒนาเป็นกีฬาอาชีพ (ในที่นี่ คือ ฟุตบอล) จะต้องได้รับความนิยมนสามารถเก็บค่าบัตรผ่านประตูได้ การเปิดให้ดูฟรีไม่ใช่เป็นกีฬาอาชีพ

(๓) มีตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานที่เป็นมืออาชีพ กล่าวคือ

- นักเตะมีความสามารถ
- ทีมเป็นที่นิยมของคนดูและมีแฟนคลับ
- มีระบบการบริหารจัดการที่เป็นมืออาชีพโดยมีบุคลากรอย่างน้อย

๙ คน

- รายการแข่งขันได้มาตรฐาน ตามเงื่อนไข AFC เทียบเท่ามาตรฐาน

นานาชาติ

- นักเตะมีรายได้เพียงพอ
- บุคลากรของสโมสรมีมาตรฐาน มีการขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์
- สนามการแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกได้มาตรฐาน
- มีการประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดการแข่งขันทางโทรทัศน์ เพื่อสร้าง

ดาวเด่น และมีการขายลิขสิทธิ์การแข่งขันให้กับทีวีเช่นเดียวกับฟุตบอลอาชีพในต่างประเทศ

(๔) ปัจจุบันฟุตบอลอาชีพนำร่องมาแล้วเป็นปีที่ ๑๐ ควรจะได้มีการพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง และนโยบายรัฐบาลในปัจจุบันได้ให้การสนับสนุนที่ดีอยู่แล้ว น่าจะเป็นนิมิตรหมายที่ดีในการพัฒนาฟุตบอลไปสู่ลีกอาชีพ

ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างฟุตบอลอาชีพ

การจะทำให้เกิดฟุตบอลอาชีพขึ้นในเมืองไทย จำเป็นจะต้องนำการตลาดที่ครบวงจรมาใช้ โดยการตั้งสมมติฐานว่า ทีมฟุตบอลหรือนักฟุตบอล คือ “สินค้า” แฟนฟุตบอลและสปอนเซอร์ คือ “ลูกค้า” สโมสร คือ “บริษัท” ซึ่งจะสามารถกำหนดองค์ประกอบทางการตลาด (๔P) และหาทางออกได้ดังนี้

๑. Product

พัฒนาทีมฟุตบอลให้เป็นที่ดึงดูด ทั้งผลงานการแข่งขัน (Quality) ภาพลักษณ์ (Brand Image) และความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้า “Brand Identity” นอกเหนือจากการพัฒนาดานฝีมือของนักฟุตบอลแล้ว ต้องสร้างภาพที่โดดเด่นให้เกิดขึ้นในใจ

ของแฟนฟุตบอล เช่น โลโก้ทีมและชุดการแข่งขันที่สวยงาม ทันสมัย เป็นเอกลักษณ์ และนักฟุตบอลที่มีความโดดเด่น มีบุคลิกเป็นของตนเองและมีความทันสมัย

๒. Price

กำหนดราคาบัตรเข้าชมการแข่งขันให้เหมาะสม เพื่อให้ประชาชนเข้าไปดูในสนามให้มากที่สุด เพราะจะเป็นปัจจัยที่ทำให้การแข่งขันสนุก ตื่นเต้น สปอนเซอร์เห็นประโยชน์ในการเข้ามาสนับสนุน และทีมสามารถยืนหยัดอยู่ได้ในระยะยาว

๓. Place

เปรียบเสมือนเป็นช่องทางการจำหน่าย (Distribution Channel) ได้แก่ ท่าเลที่ตั้งความสะดวกสบายของสถานที่ และช่วงเวลาในการแข่งขัน ทั้งนี้ การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทยจะต้องสะดวกต่อผู้ที่เข้ามาชมในสนาม เป็นเวลาหลังเลิกงาน และอากาศไม่ร้อนจนเกินไป ซึ่งก็คือเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป หากสถานีโทรทัศน์ใดก็ตามที่ต้องการได้สิทธิในการถ่ายทอดสดจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้ได้

๔. Promotion

ต้องมีการนำการส่งเสริมการตลาดทุกรูปแบบมาช่วยให้เกิดการตื่นตัว และค่านิยมในการชมฟุตบอลไทย โดยการทำการส่งเสริมการตลาดนี้สามารถแบ่งกลุ่มเป้าหมายได้ ๒ กลุ่ม คือ

Promotion to Public ได้แก่ การส่งเสริมการตลาดแก่สาธารณชนหรือแฟนฟุตบอลทั่วไป เช่น การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ทีมชาติหรือทีมสโมสรเผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้สามารถทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อได้ ดังนี้

- ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนทั่วไป
- ป้าย Billboard ตามสถานที่ต่าง ๆ
- การใช้รถแห่เพื่อประชาสัมพันธ์การแข่งขัน
- การจัดทำวารสารข่าว และเว็บไซต์เพื่อสื่อสารกับแฟนฟุตบอล
- การจัดกิจกรรมสังสรรค์กับแฟนบอล

Promotion to Sponsors ได้แก่ การส่งเสริมการตลาดแก่สปอนเซอร์ สิ่งที่เอกชนคำนึงถึงมากที่สุดในการเข้ามาสนับสนุนทีม หรือการแข่งขันต่าง ๆ ก็คือ ผลในแง่ของการเข้าถึงผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม รัฐบาลต้องเข้ามาช่วยส่งเสริม โดยการให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัทเอกชนที่เข้ามาสนับสนุนทีมฟุตบอล สโมสร หรือทีมชาติ ในรูปของการลดหย่อนภาษี

ในประเทศไทย ฟุตบอลอาชีพเริ่มปรับตัวเข้าสู่ระบบลีกอาชีพมาได้เพียง ๑๓ ปี ซึ่งการดำเนินงานถือว่ายังไม่เป็นมืออาชีพ การดำเนินงานยังไม่ทุ่มเทเวลาให้กับฟุตบอลอาชีพเต็มที่ การพัฒนาฟุตบอลอาชีพที่ดีจะต้องมีพื้นฐานรองรับที่ดี โดยมีการพัฒนาตั้งแต่ระดับรากหญ้า ไม่สามารถกระโดดข้ามขั้นตอนได้ การพัฒนาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย จะต้องมีการปฏิรูปและข้อปฏิบัติที่เข้มงวด ทั้งต่อนักเตะและแฟนบอล รวมทั้งแฟนคลับด้วย

อย่างไรก็ตาม การที่จะก้าวไปสู่จุดดังกล่าวได้ ประเทศไทยอยู่ในวิสัยที่สามารถดำเนินการได้ด้วยการวางแผนพัฒนาฟุตบอลภายในประเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ฟุตบอลไทยสามารถที่จะก้าวไปสู่เกมส์การแข่งขันในระดับโลก และพัฒนาไปสู่ความเป็นลีกอาชีพเช่นเดียวกับต่างประเทศได้ ข้อสำคัญฟุตบอลไทยจะต้องมีพื้นฐานที่ดีและมีความแข็งแกร่งโดยได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนที่ดีจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

**(๘) รายงานสรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาเพื่อความ
เป็นเลิศ**

สรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านการประจุมศึกษาประเด็นต่าง ๆ
๒. ด้านการศึกษาดูงานภายในประเทศ
๓. ด้านการจัดสัมมนา
๔. ด้านการจัดโครงการ
 - ๔.๑ โครงการวิ่งลอยฟ้าเฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษา
 - ๔.๒ โครงการพัฒนาผู้ตัดสินฟุตบอลระดับเยาวชนสู่มาตรฐานสากล

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

**๔.๑.๑๐ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาและกีฬา
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ**

(๑) รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “นโยบายและแนวทางการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา”^{๑๗}

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้กำหนดเป้าหมายไว้เพื่อให้การกีฬาของประเทศไทยก้าวเดินไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนทุกระดับ แก้ปัญหาสังคม ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจากอุตสาหกรรมกีฬา คือการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมให้มีระบบ

^{๑๗} สถานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่อง “นโยบายและแนวทางการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา”, ๒๕๖๑, หน้า ก – ข.

และกลไกการบริหารจัดการและการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังส่งเสริมให้มวลชน มีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา (ยุทธศาสตร์ที่ ๒) โดยมีเป้าประสงค์ระดับ ยุทธศาสตร์ ๔ ประการ กล่าวคือ

๑) ประชาชนทุกภาคส่วนมีสุขภาพโดยเฉลี่ยดีขึ้นจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

๒) มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาที่มีมาตรฐานและสามารถรองรับ กิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาของประชาชน โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ และผู้สูงอายุให้ครอบคลุมในทุกท้องถิ่น

๓) สร้างโอกาสให้เข้าถึงและมีการประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมและบริการทางการกีฬาให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ

๔) มีผู้นำและอาสาสมัครการออกกำลังกายและการกีฬาที่มีความ พร้อมในการช่วยเหลือให้การดูแลการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของชุมชนท้องถิ่นกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะหน่วยงานหลักมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ตามแนวทางของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาการบริหาร การจัดการทั้งในระดับนโยบาย ระดับแผน และระดับปฏิบัติการ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง บูรณาการกับหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกัน สร้างระบบกลไกในการบริหารจัดการ สนับสนุน ส่งเสริม กำกับติดตามบนพื้นฐานการสร้างองค์ความรู้ในทุกระดับให้เกิดการขับเคลื่อนสู่การ ปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายพันธมิตรทั้งส่วนกลางจังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน สรุปได้ว่า บทบาทสำคัญของการบริหารจัดการคือการขับเคลื่อนตามแนว ยุทธศาสตร์และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ให้เกิดการถ่ายโอนไปยังทุกฝ่ายภายในองค์กรให้ เกิดการเชื่อมโยงสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยสรุปได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและ สังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่น ชุมชนและ สังคมให้เป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ การบริหารจัดการโดยบูรณาการคน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณ ทั้งองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนทุกระดับจึงมีส่วนนำไปสู่การพัฒนา ประเทศเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ มีดังนี้

๑) หน่วยงานระดับนโยบาย ระดับขับเคลื่อนแผน และระดับปฏิบัติการ ควรมีการหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดแผนการดำเนินงาน กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณการสร้างร่วมมือ การบูรณาการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง มีความเชื่อมโยงและ

สอดคล้องในการดำเนินงาน มากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากหน่วยงานระดับปฏิบัติการ หน่วยงานในชุมชนและท้องถิ่นบางส่วนยังไม่ทราบและรู้ถึงข้อมูลรายละเอียด รวมทั้งไม่เข้าใจถึงแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๒) หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องข้องกับการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ควรนำค่าดัชนีมวลกายปกติของประชากรไทยมาเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแผนงานและเป้าหมายการดำเนินงาน ภายใต้บริบทที่เหมาะสมของแต่ละหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นแผนงานเกี่ยวกับการสร้างความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาการบริโภคอาหารที่ดีมีประโยชน์ การแก้ปัญหาของกลุ่มโรค NCDs คือ พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต การรับประทานอาหารรสจัด อาหารที่มีไขมันสูง การไม่ออกกำลังกาย เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดีสมบูรณ์ ทั้งนี้ ในการขับเคลื่อนแผนการดำเนินงานดังกล่าวอาจกำหนดให้กรมพลศึกษา กรมอนามัย ศูนย์อนามัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละพื้นที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาในสังกัด รวมถึงสมาคมกีฬาจังหวัดของแต่ละจังหวัดเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนแผนงานตั้งแต่ระดับจังหวัด – อำเภอ – ตำบล – หมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลและตรวจสอบค่าดัชนีมวลกายปกติของประชากรว่าบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ต่อไปเพราะมีความใกล้ชิดกับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในแต่ละชุมชนหรือท้องที่มากที่สุด

๓) ในการขับเคลื่อนภารกิจหน่วยงานภาครัฐ ควรสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาให้มากขึ้น

๔) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรติดตามและประสานงานกับหน่วยปฏิบัติในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหน่วยงานระดับปฏิบัติงานที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ โดยให้ส่งข้อมูลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อวัดและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแต่ละรายการ รวมทั้งใช้ในการแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

๕) หากรูปแบบการบริหารจัดการหรือโครงสร้างคณะกรรมการในแต่ละระดับที่กำหนดไว้เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนภารกิจมีข้อจำกัด มีความซ้ำซ้อนหรือมีขั้นตอนการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความล่าช้า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรพิจารณาปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการหรือกระจายอำนาจการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสามารถสนับสนุนภารกิจได้มากขึ้น

๖) ควรพัฒนารูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬารวมถึงการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีคุณภาพและมีความน่าสนใจให้มากขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาและสามารถต่อยอดในการก้าวสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

๗) การวัดและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ควรมิกลไกหรือเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างชัดเจน และถูกต้องตามจริง

๘) ผู้นำหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในการชักจูง สร้างแรงกระตุ้นให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่ของชุมชนและท้องถิ่นให้หันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้นได้ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาคุคคลเหล่านี้ ควรเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้ประชาชนมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

๙) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรนำรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไปใช้ประกอบการพิจารณาและจัดเตรียมเครื่องมือหรือวิธีการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน (Implement) เพื่อให้เกิดการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญเพื่อการขับเคลื่อน ส่งเสริมให้มวลชนออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา สรุปดังนี้^{๑๘}

๑) กำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลให้มีวันออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพแห่งชาติ

๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่งเสริมให้มีการจัดสวนสุขภาพ มีสถานที่และอุปกรณ์ออกกำลังกายสำหรับชุมชน

๓) ให้องค์กร หน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่โดยตรงและโดยอ้อมส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมการกีฬาในชุมชนท้องถิ่น

๔) ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสร้างโมเดลกิจกรรมต้นแบบการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อให้สามารถนำไปจัดกิจกรรมในท้องถิ่นชุมชนเพื่อขยายฐานเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

๕) การผลิตผู้นำการออกกำลังกายในแบบต่าง ๆ เช่น ผู้นำการเคลื่อนไหวแบบแอโรบิคแดนซ์ การออกกำลังกายลักษณะการเต้นเคลื่อนไหวโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ฟ้าขาวม้า ไม้พลอง เชือก ฯลฯ ไท้เก๊ก และการออกกำลังกายแบบวัฒนธรรมต่าง ๆ

๖) การสร้างเครือข่ายกลุ่มการออกกำลังกายและกิจกรรมการกีฬาให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๗) มอบหมายให้องค์กรภาคเอกชน จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

^{๑๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ค – ง.

๘) ให้นำหน่วยงานองค์กรภาครัฐทุกระดับส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

๙) ส่งเสริมให้องค์กร ชมรม สมาคมกลุ่มผู้สูงอายุทุกหน่วยงานได้จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมการกีฬา

๑๐) ให้ครอบครัวจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาสำหรับครอบครัวอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง ตามความเหมาะสม

๑๑) ให้มีการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจสร้างนิสัยหรือประกวดให้รักและดูแลสุขภาพ

๑๒) ให้สถานศึกษาทุกระดับส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษามีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ

๑๓) ส่งเสริมองค์ความรู้ข้อมูลด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมการกีฬาเพื่อดูแลสุขภาพผ่าน Social Media

๑๔) จัดระบบฐานข้อมูลด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้สามารถนำข้อมูลมาประเมินวางแผนบริหารจัดการเพื่อการพัฒนา

๑๕) สนับสนุน ส่งเสริม ให้หน่วยงานทุกหน่วยทำแผนงานโครงการและงบประมาณเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

๑๖) ให้สื่อมวลชนช่วยเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนทุกระดับหันมาสนใจรักและดูแลสุขภาพ

๑๗) การจัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ และอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ

๑๘) การกำหนด กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติให้เอื้อต่อการบริหารจัดการ การดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อไม่ให้เกิดการขัดแย้งระหว่างผู้ใช้งบประมาณกับผู้ตรวจการใช้งบประมาณ

๑๙) หน่วยงาน สถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นใช้อาคารสถานที่อุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาได้ตามเหมาะสม

๒๐) การจัดทำคู่มือเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาให้กลุ่มเครือข่ายมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพร่างกายอย่างปลอดภัย

๒๑) ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาระดับพื้นฐานเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาอย่างถูกต้อง

๒๒) หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและกิจกรรมการกีฬาควรกำหนดนโยบาย และแผนงานและการบูรณาการทุกภาคส่วนให้เกิดกระบวนการในการขับเคลื่อนและปฏิบัติเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง

๒๓) ให้หน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการจัดเก็บข้อมูลและสรุปผลการปฏิบัติ รวมทั้งมีการประเมินและรายงานระดับสูงเพื่อจะนำผลไปวางแผนพัฒนาต่อไป

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๒) เรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับและพัฒนา กีฬามวยไทย”^{๑๙}

“มวยไทย” เป็นเอกลักษณ์ ศาสตร์และศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน กล่าวคือ ในสมัยโบราณ มวยไทยเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญของบรรพบุรุษไทยที่ใช้ในการต่อสู้กับข้าศึกผู้รุกราน พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยและอยุธยาตอนต้น ผู้ที่จะขึ้นครองราชย์จะต้องศึกษาเรียนรู้ศาสตร์ชั้นสูงที่เรียกว่า “วิชาตรรกศาสตร์” คือ วิทยาการชั้นสูง ๑๘ สาขา สำหรับพระมหากษัตริย์ และ ๑ ใน ๑๘ สาขานั้น คือ “วิชามวยไทย” ให้มีความเชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันประเทศ มวยไทยจึงเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทย และได้พัฒนามาเป็นกีฬาต่อสู้ที่เรียกว่า “กีฬามวยไทย” ในปัจจุบันนี้ ซึ่งได้รับความนิยมจากชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก เพราะความสง่างามและความโดดเด่นทางด้านเทคนิคการต่อสู้ ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสร้างพลังความแข็งแรงให้กับร่างกายได้เป็นอย่างดี พัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง อดทน มีน้ำใจนักกีฬา เสียสละ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม ตลอดจนการนำทักษะการต่อสู้ไปใช้ป้องกันตัวเองในชีวิตประจำวันได้ในยามที่เกิดเหตุร้าย และหากมีทักษะความสามารถในการต่อสู้เพิ่มมากขึ้นก็เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ นำมาซึ่งการสร้างรายได้ให้กับนักกีฬาและประเทศจำนวนมาก นอกจากนี้กีฬามวยไทย ยังมีความสำคัญในฐานะเป็นต้นทุนทางสังคมซึ่งประกอบไปด้วยทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ทุนทางสติปัญญาของบรรพบุรุษ ทุนทางด้านสิ่งแวดล้อม และทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งทุนทางวัฒนธรรมนั้นเป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้สร้างความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่ผ่านการฝึกหัดมวยไทยจะได้รับการฝึกด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้เสียสละ มีความซื่อสัตย์สุจริต กตัญญู มีความสามัคคี มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความมีระเบียบวินัย และมวยไทยยังช่วยพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์

^{๑๙} สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับและพัฒนา กีฬามวยไทย”, ๒๕๖๐, หน้า ก – ง.

สังคม และสติปัญญา รวมถึงการปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีงามที่ทรงคุณค่าของชาติไทยให้ยั่งยืน แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามวยไทยแห่งชาติเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานมวยไทยของประเทศไทยไว้ทุก ๔ ปี รวมทั้งได้มีหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม อนุรักษ์ ยกระดับและพัฒนากีฬามวยไทยก็ตาม แต่ยังคงมีสภาพปัญหาและอุปสรรคสำคัญและท้าทายต่อการบริหารจัดการ การส่งเสริมสนับสนุน การอนุรักษ์ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หลายอย่าง อาทิ (๑) กรณีที่มีการนำกีฬามวยไทยไปดัดแปลงรูปแบบกฎกติกา การออกอาวุธแม่ไม้มวยไทย จำนวน ยก อุปกรณ์ และพิธีการก่อนการแข่งขัน (๒) การจดทะเบียนนักมวยไทยทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ การกำกับดูแลบุคคลในวงการกีฬามวย (๓) การจัดสรรสวัสดิการ (๔) การลดปัญหา การแข่งขันและความรุนแรงในมวยเด็ก (๕) การนำนักมวยไปเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ คณะกรรมาธิการเห็นว่า เพื่อให้กีฬามวยไทยได้รับการยกระดับและพัฒนาให้มีระบบการจัดการ ที่ดี มีความเข้มแข็ง สามารถแก้ปัญหาหรือจุดอ่อนในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เกิดความยั่งยืน จึงขอให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภายใน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เอื้อต่อการบริหารจัดการ สรรหาหรือคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภารกิจของกีฬามวยเข้ามาปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับ ภาระงานในแต่ละด้าน รวมทั้งควรมีการกระจายภารกิจ บทบาทหน้าที่และอำนาจการบริหาร จัดการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนกลางเพื่อช่วยในการกำกับ ติดตาม การแก้ปัญหาและพัฒนามวยไทยให้มีความครอบคลุมทั่วถึง รวดเร็ว เสมอภาคและเป็นธรรม

๒) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย (พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องทั้งหมด) เพื่อให้สามารถรองรับต่อการดำเนินงานได้อย่างครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ใน ปัจจุบัน รวมถึงการบังคับใช้อย่างเข้มงวด โดยนำประเด็นสภาพปัญหาและอุปสรรคตามที่ คณะกรรมาธิการได้ค้นพบและนำเสนอรายละเอียดไว้ข้างต้นมาพิจารณาศึกษาและเปิดช่องทาง ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีโอกาสนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อประกอบการพิจารณาอย่าง รอบคอบต่อไป

๓) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ควรมีการประชาสัมพันธ์และ เผยแพร่กระบวนการหรือขั้นตอนในการนำและอนุญาตให้นักมวยไปเข้าร่วมการแข่งขันใน ต่างประเทศให้บุคคลในวงการกีฬามวยได้รับทราบอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับ หน่วยงาน องค์กร หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยทั้งในและต่างประเทศให้รับทราบและปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้อันจะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีระบบและมาตรฐานที่ดี

๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ควรมีการตรวจสอบสถานภาพ ค่ายมวยและนักมวยอย่างต่อเนื่อง หากพบว่าค่ายมวยหรือนักมวยคนใดยังไม่ได้มีการจดทะเบียน ให้รับดำเนินการโดยทันที หากพบว่ายังมีการฝ่าฝืนควรมีมาตรการแก้ไขปัญหอย่างเข้มงวด ทั้งนี้

ในส่วนของนักมวยไทยที่เป็นชาวต่างชาติที่ยังไม่สามารถจดทะเบียนได้เพราะมิได้เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยนั้นสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรพิจารณาหามาตรการควบคุมและดูแลนักมวยไทยที่เป็นชาวต่างชาติเหล่านี้ด้วยวิธีการจดทะเบียนประวัติแทนไปพลางก่อน พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน ส่วนกรณีนักมวยไทยที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับอุดมศึกษาและยังมิได้จดทะเบียน เนื่องจากอาจทำให้นักมวยกลุ่มนี้ไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้นั้น ควรพิจารณาหาแนวทางในการแก้ปัญหาส่วนนี้ร่วมกับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต่อไป

๕) สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลของบุคคลในวงการกีฬามวยให้มีการจัดเก็บข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ไว้อย่างครบถ้วน เช่น ชื่อ เพศ อายุ ประวัติการศึกษาการจดทะเบียน ค่ามวยที่สังกัด ประเภทกีฬามวยไทย (สมัครเล่นหรืออาชีพ) ประวัติและผลการแข่งขัน เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาให้ระบบฐานข้อมูลดังกล่าวให้สามารถรองรับการดำเนินงานเกี่ยวกับการยื่นคำขอต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์ได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการดำเนินงานของสำนักงานฯ และการติดต่อขอใช้บริการของบุคคลในวงการกีฬามวย

๖) สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ควรร่วมกันพิจารณาศึกษาและสร้างระบบหรือกลไกที่สามารถควบคุมหรือป้องกันมิให้กีฬามวยไทยถูกครอบงำจากผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจและการพนัน

๗) การกีฬาแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรประสานความร่วมมือและทำข้อตกลงร่วมกับหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาเพื่อนำองค์ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ในการยกระดับและพัฒนากีฬามวยไทยให้มากขึ้น ตลอดจนการศึกษา ค้นคว้า หรือแสวงหาความรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ ร่วมกันเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการแข่งขันให้กับกีฬามวยไทย

๘) ในการพัฒนากิจการมวยไทย องค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย และบุคคลในวงการกีฬามวยให้มีระบบและมาตรฐานที่เข้มแข็งนั้น สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกเพื่อยกระดับให้การบริหารจัดการ มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๙) ในแง่ของการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยให้เป็นมรดกของชาติ สืบไปนั้นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงวัฒนธรรม ควรร่วมกันพิจารณาและผลักดันให้วิชามวยไทยเป็นวิชาที่ทุกระดับชั้นจะต้องมีการจัดการเรียนการสอน หรือกำหนดให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่งต้องจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชามวยไทย หรือมีการจัดตั้งศูนย์ภายในสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชามวยไทยอย่างจริงจัง อันจะทำให้มวยไทยได้รับความนิยมดังเช่นกีฬาเทควันโด ยูโด หรือคาราเต้ อย่างไรก็ตาม หากสถานศึกษาหรือโรงเรียนใดขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในวิชามวยไทยเบื้องต้นควรมีนโยบายและอนุญาตให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนแต่ละแห่งสามารถพิจารณาและกำหนดเงื่อนไขเป็นกรณีพิเศษเพื่อสรรหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชามวยไทย

ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนไปพลางก่อน และให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องสร้างความร่วมมือและข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการผลิตและจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในวิชามวยไทยเพื่อเข้าไปสอนในสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนการแก้ปัญหา และพัฒนาการดำเนินงานต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามวยไทยแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ของรัฐบาล

๑๐) หากกำหนดให้วิชามวยไทยจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้นแล้วภาครัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชามวยไทยให้กับสถานศึกษาหรือโรงเรียนเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนและป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บอย่างเพียงพอและทั่วถึง

๑๑) ควรผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของกีฬามวยไทย และสนับสนุนให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านกีฬามวยของประเทศได้มีบทบาทหรือเป็นคณะกรรมการในองค์กรระดับนานาชาติเพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของกีฬามวยไทยให้กับประเทศไทย

๑๒) องค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ควรสร้างความร่วมมือในการจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานหรือโครงการเข้าด้วยกันเพื่อให้การดำเนินงานในแต่ละด้านเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดประสิทธิภาพ และมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น ตลอดจนเกิดความสะอาดและชัดเจนในการเสนอขออนุมัติงบประมาณของหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

๑๓) การกีฬาแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรมีการทบทวนประเด็นเกี่ยวกับการรับรู้หรือการรับรองสถานภาพขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยเหล่านั้นเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของกีฬามวยไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดการยอมรับ และมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น ตลอดจนกรณีการจัดตั้งองค์กรกีฬามวยไทยระดับนานาชาติในประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางกีฬามวยไทยในอนาคตต่อไป

๑๔) ควรสนับสนุนและจัดสรรสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ ให้กับบุคคลในวงการกีฬามวย และอดีตนักมวยที่ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติอย่างเหมาะสม รวมถึงสนับสนุนอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่มีมาตรฐานให้แก่ค่ายมวยต่าง ๆ อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อช่วยยกระดับและพัฒนาคุณภาพให้แก่กีฬามวยไทย

๑๕) สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ควรมีการยกระดับและพัฒนาหลักสูตรการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยซึ่งเป็นที่ต้องการของต่างประเทศให้มีมาตรฐานมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และควรสร้างกระบวนการในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับองค์ความรู้และการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่ผ่านการอบรมแล้วอย่างต่อเนื่องเพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ

๑๖) เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้เป็นจำนวนมาก จึงควรมีการจัดสรรงบประมาณในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อภารกิจ เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๑๗) กรณีการจัดตั้งสถาบันมวยไทยแห่งชาติ หากการดำเนินการยังมีข้อจำกัดบางประการไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร งบประมาณหรือสถานที่ ก็อาจพิจารณาและดำเนินการจัดตั้งในรูปแบบของคณะกรรมการสถาบันมวยไทยแห่งชาติก็ได้ เนื่องจากปัจจุบันกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน่วยงานที่อยู่ในการกำกับดูแลทั้งกรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันการพลศึกษาซึ่งมีความพร้อมและสามารถรองรับนโยบายต่าง ๆ ของคณะกรรมการดังกล่าวได้ เพียงแต่จะต้องกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานอย่างชัดเจน ปราศจากความซ้ำซ้อนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(๓) เรื่อง “กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)”^{๒๐}

ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยให้ส่งรายงานการพิจารณาศึกษาให้กับคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) บนพื้นฐานแนวความคิด ที่ต้องการให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วนและเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคม ตลอดจนการกีฬาเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาการกีฬาที่สำคัญไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้เกิดความรู้ และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้มวลชน มีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และยุทธศาสตร์การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ไปสู่การปฏิบัติพบว่า กรอบการขับเคลื่อนเป็นการกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ซึ่งระบุการขับเคลื่อนไว้ ๓ ระดับ ได้แก่

^{๒๐} สมานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมการการศึกษาศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)”, ๒๕๖๐, หน้า ก – ฉ.

๑) ระดับนโยบาย มีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลนโยบายตามแนวทางของแต่ละยุทธศาสตร์ที่กำหนด ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๒) ระดับการขับเคลื่อนแผน โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเจ้าภาพหลัก และกระทรวงอื่น ๆ หน่วยงานทางการกีฬา หน่วยงานระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่นำนโยบาย ไปประสานและบูรณาการ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของโครงการดำเนินการ

๓) ระดับการปฏิบัติการ โดยส่วนราชการต่าง ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จังหวัด สมาคม ชมรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา เครือข่ายภาคประชาชน

โดยแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติยังขาดความชัดเจนของหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพหลัก ขาดการนำเสนอลำดับขั้นตอนการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์ ยังไม่มีการระบุหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการนิเทศ ติดตามและประเมินผล ซึ่งจากการศึกษาผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติทุกฉบับที่ผ่านมา พบว่าประสบปัญหาและอุปสรรคสำคัญหลายประการ อาทิ ขาดการดำเนินการนำแนวทางของแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ขาดการบูรณาการในการทำงานของกลไกการบริหารจัดการกีฬา เช่นเดียวกับข้อเสนอแนะและแนวทางในการขับเคลื่อนแผนฯ ซึ่งเป็นผลสรุปจากการทบทวนและประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙) ระยะครึ่งแผน (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ที่ได้สรุปไว้ว่า “...แผนงาน ในทุก ๆ ยุทธศาสตร์จะต้องระบุหน่วยงานหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องไว้อย่างชัดเจน..” และนำแผนไปบูรณาการกับแผนงานของหน่วยงานตนเอง ดังนั้น กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ทั้งสามระดับข้างต้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรวางกลยุทธการบริหารจัดการ มีการจัดการความรู้เชิงระบบ กำหนดทิศทาง รูปแบบหรือวิธีการขับเคลื่อนแผนให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องและสัมพันธ์กัน สร้างองค์ความรู้และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สร้างองค์กรและบุคลากรที่มีคุณภาพต่อการพัฒนากีฬาชาติ สำหรับการขับเคลื่อนแผนในระดับปฏิบัติการซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงาน ควรจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) และนำไปสร้างเครือข่ายเพื่อบูรณาการแผนด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ร่วมกับหน่วยงานทางการกีฬาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสร้างความร่วมมือ การส่งเสริมสนับสนุน การอำนวยความสะดวกร่วมกับหน่วยงานทางการกีฬาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของชาติขับเคลื่อนไปตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ ควรมีการสร้างระบบการนิเทศ กำกับ ติดตามและการรายงานผลซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการขับเคลื่อนและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในแต่ละยุทธศาสตร์จึงควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแผนฯ ที่สำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และการกีฬาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีเป้าหมายกระบวนการขับเคลื่อนและการพัฒนาหลักอยู่ที่สถานศึกษา และสถาบันการศึกษา ควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ระดับนโยบาย (๑) รัฐบาลและคณะกรรมการนโยบายการกีฬาชาติ (ซึ่งจะมีการตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.) ควรกำหนดนโยบายเสริมความรู้ให้เกิดการตระหนักถึงการออกกำลังกาย และการศึกษากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบและนอกระบบการศึกษา (๒) จัดตั้งคณะกรรมการกำกับ ติดตามและประเมินผลนโยบายการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานระดับขับเคลื่อนแผน (๑) ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นแกนหลัก เพื่อประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กระทรวงฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค (๒) จัดทำแผนการขับเคลื่อนและใช้เป็นเครื่องมือการขับเคลื่อนให้เกิดความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัด

ระดับปฏิบัติการ (๑) สร้างองค์ความรู้ให้กับหน่วยงานปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ในการขับเคลื่อน (๒) จัดทำแผนปฏิบัติการสร้างความเข้าใจให้เครือข่ายปฏิบัติการในทุกองค์กร (๓) ประสานแผนปฏิบัติการ (๔) สร้างผู้นำการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน (๕) ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา (๖) กำหนดให้มีกรณีศึกษา กำกับ ติดตามและดูแลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๗) สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา มีเป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนและการพัฒนาอยู่ที่ประชาชนชาวไทยทุกเพศทุกวันควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ระดับนโยบาย (๑) รัฐบาลและคณะกรรมการนโยบายการกีฬา ควรกำหนดนโยบายว่าด้วยการขับเคลื่อนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาสำหรับประชาชนให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อส่งเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสังคม (๒) จัดตั้งคณะกรรมการและมอบหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อกำกับนโยบายการออกกำลังกายสำหรับประชาชน

ระดับขับเคลื่อนแผน (๑) จัดทำแผนปฏิบัติการโครงการและวิธีการขับเคลื่อนสู่เป้าหมายที่กำหนด (๒) ประสานแผนกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อขับเคลื่อน (๓) จัดทำคู่มือและสร้างความเข้าใจในกระบวนการขับเคลื่อนแผน (๔) สร้างเครือข่ายและแกนนำเพื่อการขับเคลื่อนแผน (๕) กำหนดการกำกับ ติดตามและรายงานการขับเคลื่อนแผน

ระดับปฏิบัติการ (๑) จัดทำแผนงานโครงการหรือกิจกรรมเป็นรายปี และราย ๕ ปี (๒) จัดทำแผนปฏิบัติการ ตั้งคณะกรรมการระดับปฏิบัติการจัดทำแผนโครงการและกิจกรรม (๓) บูรณาการแผนงานโครงการและกิจกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชนทั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค (๔) การขับเคลื่อนโดยมอบหมายหน่วยงานเฉพาะในการปฏิบัติ (๕) กำหนดรูปแบบกระบวนการ วิธีการขับเคลื่อนระดับปฏิบัติการโดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย เช่น แกนหลักในการดำเนินงาน (๖) ดำเนินงาน

ตามแผนโครงการและกิจกรรม (๗) ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้เกิดกระแส เพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรม (๘) กำกับติดตามการดำเนินงานและรายงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จ ในระดับอาชีพ ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนและการพัฒนาอยู่ที่บุคลากรการกีฬา สมาคม กีฬาควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ระดับนโยบาย (๑) รัฐบาลหรือหน่วยงานระดับนโยบายจะต้องผลักดัน “การ ส่งเสริมให้คนไทยรักการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต ให้เป็น “วาระแห่งชาติ” (๒) จัดตั้งคณะกรรมการ นโยบายการกีฬาแห่งชาติเพื่อกำกับดูแลนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

ระดับขับเคลื่อนแผน ในการประสานนโยบายกีฬาแห่งชาติ จะเป็นบทบาท หน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติในการนำนโยบายและ ข้อสั่งการในระดับนโยบายแจ้งประสานไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

ระดับปฏิบัติการ (๑) จัดทำคู่มือ กระบวนการ และลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ เพื่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ สำหรับหน่วยงานระดับปฏิบัติการ (๒) จัดให้มีการนิเทศเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (๓) จัดให้มีการ สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนที่หลากหลายและต้องมั่นใจว่าข้อมูลต่าง ๆ ได้เข้าถึง ผู้ปฏิบัติการอย่างทั่วถึง (๔) จัดให้มีกระบวนการ กำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การขับเคลื่อนธุรกิจกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนและการพัฒนาอยู่ที่บุคลากรธุรกิจ กีฬาและภาคเอกชน ควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ระดับนโยบาย รัฐบาล คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ และ คณะกรรมการอุตสาหกรรมการกีฬาไทย (ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่พัฒนาอุตสาหกรรม การกีฬาไทย) โดยร่วมกันกำหนดนโยบาย “การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ทางเศรษฐกิจของประเทศ

ระดับขับเคลื่อนแผน (๑) สร้างกระบวนการและวิธีการในการขับเคลื่อน อุตสาหกรรม การกีฬา (๒) จัดทำแผนการขับเคลื่อนและบูรณาการแผนขับเคลื่อนกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องของอุตสาหกรรมกีฬา (๓) มอบหมายคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬา (๔) ประสานแผนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬา (๕) ให้การสนับสนุนส่งเสริมกระบวนการ ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาไทย (๖) กำกับติดตามกระบวนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬา

ระดับปฏิบัติการ (๑) สร้างองค์ความรู้เพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง วัตถุประสงค์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (๒) จัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) โครงการและกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (๓) จัดระบบฐานข้อมูลและวิจัยพัฒนา อุตสาหกรรมกีฬาไทย (๔) สร้างองค์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา (๕) ศึกษาข้อมูลความ

ต้องการอุตสาหกรรมกีฬาจากกลุ่มความสามารถทางการกีฬา กลุ่มผลิตภัณฑ์ทางการกีฬาและกลุ่มบริการการกีฬา (๖) การขับเคลื่อนการสร้างผู้ใช้และการตลาด (๗) ส่งเสริมสนับสนุนและสร้างบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ให้บริการทางการกีฬา (๘) ผลักดันธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬาสู่ระดับนานาชาติ (๙) กำกับ ติดตามและดูแลการดำเนินงาน ตามโครงการในระดับปฏิบัติการและทำสรุปรายงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนและการพัฒนาอยู่ที่องค์กรและสถาบันการศึกษาที่มุ่งพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพโดยใช้สหวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

ระดับนโยบาย จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล นโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

ระดับขับเคลื่อนแผน (๑) กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรจัดทำกรอบนโยบายสำหรับสถาบันการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรกีฬาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการกีฬา (๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรจัดทำกรอบนโยบายเพื่อผลักดันให้เกิด “สถาบัน วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ” โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมการกีฬา ซึ่งจะประสานงานอย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน (๓) กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาบรรจุเนื้อหาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการกีฬา โดยเป็นการบูรณาการเข้าไปในสาระการเรียนรู้สาขาต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา (๔) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ควรทำความร่วมมือกับองค์กรกีฬา ระดับนานาชาติเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความร่วมมือในการทำวิจัย เพื่อการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ และการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการกีฬา (๕) ควรสนับสนุนให้องค์กร หน่วยงานเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการกีฬา

ระดับปฏิบัติการ (๑) สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานกลางที่จะต้องทำหน้าที่ในการจัดให้มีการอบรมผู้เกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการจากทุกกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดของยุทธศาสตร์นี้ (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลเพื่อทำหน้าที่ในการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (๓) กระทรวงมหาดไทย โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จะต้องมีความทำงานเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนงานตามยุทธศาสตร์นี้ (๔) จัดตั้งหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้โดยตรง เพื่อเป็นหน่วยงานที่จะบูรณาการ ภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมทั้งการปฏิบัติในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพยั่งยืน ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนและการพัฒนาอยู่ที่บุคลากรเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการกีฬา ทุกระดับ ควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ระดับนโยบาย (๑) มอบหมายนโยบายสู่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย (๒) มอบหมายคณะกรรมการกำกับ ติดตาม เพื่อดูแลนโยบาย

ระดับขับเคลื่อนแผน (๑) กำหนดรูปแบบ วิธีการ และกระบวนการในการขับเคลื่อน (๒) จัดทำคู่มือการปฏิบัติ (๓) ประสานนโยบายสู่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (๔) กำกับ ติดตามการขับเคลื่อนแผน

ระดับปฏิบัติการ (๑) จัดทำแผนปฏิบัติการ (๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๓) ปฏิบัติตามแผนและโครงการ (๔) กำกับติดตาม และสรุปรายงาน

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางทั้งหมดดังกล่าว คณะกรรมาธิการ มีข้อเสนอแนะส่วนสำคัญต่อกระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ดังนี้ ควรมีกระบวนการในการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

๑) การขับเคลื่อนระดับนโยบาย ระดับการขับเคลื่อนแผน และระดับการปฏิบัติการ ควรมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันทั้งสาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติกับการบริหารจัดการ

๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อทำงานร่วมกับหน่วยงานคณะบูรณาการและคณะกรรมการ

๓) การสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนาการกีฬาชาติมีความสำคัญมาก เพราะกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีจุดอ่อน คือ มีบุคลากรในพื้นที่ส่วนภูมิภาคน้อยมาก จึงจำเป็นต้องบูรณาการบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สถานที่เพื่อปฏิบัติงานร่วมกัน

๔) ให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ปฏิบัติและคณะกรรมการทุกระดับ ทุกเครือข่าย ให้มีความสะดวกในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ

๕) กำกับ ติดตาม และสรุปความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ และสรุปประเมินปลายแผน ต้องกำหนดรูปแบบวิชาการ และผู้รับผิดชอบ พร้อมรายงานต่อผู้เกี่ยวข้อง

๖) การจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผน การวัดประเมินผล และการรายงาน เพื่อประโยชน์การพัฒนาแผนพัฒนาการกีฬาชาติ

๗) การจัดทำแผนงาน โครงการ ประจำปีของหน่วยงานทางการกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนพัฒนาการกีฬาชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เป็นฐานเพื่อกำหนดแผนงานโครงการ และงบประมาณรายปี เพื่อให้เกิดความพร้อมด้านการพัฒนาของแผนพัฒนาการกีฬาชาติ

๘) ควรมีการผลักดันให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับเพื่อเป็นพื้นฐานทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดทั้งต่อยอดพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๙) ควรมีการผลักดันการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปบูรณาการกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาทุกระดับเพื่อพัฒนาสุขภาพและการกีฬาของบุคลากรในชาติ

๑๐) เร่งผลักดันให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบาย กำกับ ดูแลการปฏิบัติตามนโยบายด้านกีฬา (Super board) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการกีฬาของชาติ

๑๑) พัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของไทยให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการกีฬาของอาเซียน

๑๒) แผนพัฒนากีฬาชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ มีความสำคัญมากและมีหน้าที่กว้างขวางตั้งแต่การจัดทำแผน การขับเคลื่อนแผน และการปฏิบัติตามแผน ซึ่งต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะการกำกับ ติดตาม การประเมินแผนและสรุปรายงาน จึงเห็นควรให้มีโครงสร้างด้านการกีฬาและบุคลากรเฉพาะในระดับกระทรวงเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์ต่อการกีฬาของชาติ

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๔) เรื่อง “การขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนและสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ”^{๒๑}

จากการศึกษานโยบายพื้นฐานแห่งรัฐสำหรับบริหารประเทศว่าด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๑ ได้กำหนดสาระสำคัญความหนึ่ง คือ “พื้นฐานสังคม คือ การส่งเสริมและพัฒนาสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง” รวมทั้งให้มีการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ รัฐพึงส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพมีความสามารถสูงสุด ช่วยเหลือ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เสนอแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของชาติก้าวเดินไปในทิศทางที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญดังกล่าว และสอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐ ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความเป็นเลิศทางกีฬาทัดเทียมกับนานาชาติ ตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ มุ่งเน้นให้ประชาชนออกกำลังกาย

^{๒๑} สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “การขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน และสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ”, ๒๕๖๒, หน้า ก – ฐ.

และเล่นกีฬา เพื่อให้สุขภาพพลานามัยแข็งแรง ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เน้นการพัฒนาการกีฬาของชาติ ให้ประสบผลสำเร็จระดับชาติและนานาชาติ และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมทางกีฬา ผลิตพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และในระดับท้องถิ่น ทำหน้าที่สร้างองค์ความรู้ สร้างภาคเครือข่าย ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน และพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักที่ต้องสร้างภาคีเครือข่ายกับกระทรวงต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง รายงานการพิจารณาศึกษาค้นคว้าได้เสนอข้อคิดเห็นเชิงนโยบายและแนวทางการส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชนและสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ได้กำหนดกรอบแนวคิดการส่งเสริมและขับเคลื่อนให้ประชาชนนำความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬาไปพัฒนาสุขภาพ และกีฬาสู่ความเป็นเลิศความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้นั้น สิ่งสำคัญคือการบริหารจัดการการสร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อการขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬา มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นแกนหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการด้วยวิธีการสร้างระบบและกลไกในการขับเคลื่อนร่วมกันทั้งในระดับนโยบาย ระดับแผนกำกับติดตาม และระดับปฏิบัติการมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การขับเคลื่อนเกิดผลเป็นรูปธรรม การถ่ายโอนองค์ความรู้ทางด้านสุขภาพ และสร้างนักกีฬาที่ด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬา มีรูปแบบและวิธีการหลายวิธี โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนรู้ด้วยระบบไอซีที เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารเป็นทางเลือกทางหนึ่งได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันโลกดิจิทัลทางวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนและสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศผ่านไอซีทีสารสนเทศการเรียนรู้และการสื่อสารมีความก้าวหน้ามาก รายงานการพิจารณาศึกษาค้นคว้าได้จัดทำเป็นชุดความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน และสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้เป็นแนวทางด้วยแล้ว หากกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ช่วยกันขับเคลื่อน สร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในหน่วยงานและภายนอกตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในสาขาต่าง ๆ ดังนี้

๑) กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy) คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างร่างกายที่ประกอบขึ้นเป็นรูปร่างสัดส่วนของร่างกายแต่ละคน ได้แก่ กระดูก กล้ามเนื้อ ข้อต่อ หัวใจ ปอด หลอดเลือด เม็ดเลือดแดง เซลล์ประสาท เป็นต้น หากได้มีการนำไปใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาสุขภาพและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จะก่อให้เกิดประโยชน์ยิ่ง

๒) สรีรวิทยา (Physiology) คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานหรือการทำหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ เพื่อให้ร่างกายสามารถกระตุ้นพัฒนาศักยภาพให้ดีขึ้นด้วยการเคลื่อนไหวและการฝึกที่ถูกต้อง จะทำให้สุขภาพและสมรรถนะของนักกีฬาคีฬาดีขึ้น

๓) ชีวกลศาสตร์ (Biomechanics) คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยการทำงานของกล้ามเนื้อ กระดูก เอ็น ข้อต่อ เพื่อนำไปสู่การใช้แรงในการเคลื่อนไหวหรือปฏิบัติทักษะเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถนะสู่ความเป็นเลิศ

๔) ทักษะการฝึกซ้อมกีฬา (Skills Exercise) ทักษะการฝึกซ้อมกีฬา คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ ความหนักเบา รูปแบบ วิธีการฝึกที่กำหนดไว้ในโปรแกรมให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เพื่อสุขภาพ และสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๕) โภชนาการทางการกีฬา (Sports Nutrition) คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับคุณค่าทางอาหารแต่ละชนิด และรู้จักเลือกอาหารที่เหมาะสมกับแต่ละคน ทั้งด้าน ปริมาณและคุณภาพ เพื่อพัฒนาสุขภาพ และพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

๖) จิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการคิด การควบคุมทักษะการเคลื่อนไหว และรวมไปถึงการตัดสินใจในแต่ละ สถานการณ์ของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การฝึกซ้อมกีฬาและในขณะการแข่งขันได้อย่าง ถูกต้องมีผลดีต่อเกมส์ เพื่อผลการแข่งขัน

๗) เวชศาสตร์การกีฬา (Sports Medicine) คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกัน การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสภาพร่างกาย เพื่อการดูแลสุขภาพร่างกาย และ นักกีฬา ทั้งในสภาวะปกติ และในระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้ อยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้พัฒนา สุขภาพและพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาให้ถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ผู้ที่ทำ หน้าที่เกี่ยวข้องกับการดูแลส่งเสริมสุขภาพประชาชน และสร้างสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ควรจะได้ตระหนัก เรื่อง การพัฒนาจัดหาบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดระบบ กลไก ผลักดันให้วิทยาศาสตร์ การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพให้ถึงประชาชน และเข้าถึงนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างภาคี เครือข่าย หน่วยงานผู้เชี่ยวชาญ เช่น มหาวิทยาลัย ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อให้เกิดการบูร ณาการพัฒนาสู่เป้าหมายที่กำหนด ตามนโยบายของรัฐที่กำหนด โดยเร่งรัดการลงทุนด้วย งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการทดลองวิจัย พัฒนา พร้อมกับการนำไปใช้ พัฒนาสุขภาพประชาชน และพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศกับหน่วยที่รับผิดชอบ ให้เป็นรูปธรรม

การกำหนดนโยบายให้เกิดความชัดเจน กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ และมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งมีการกำกับติดตาม การสรุปรายงานผลการ ดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาและกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ด้วยแล้ว ควรจะมีการมอบหมายผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยกันขับเคลื่อน วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนและพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อตอบโจทยตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๑ ที่มีความสำคัญ ความหนึ่ง คือ รัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง และพัฒนากีฬาให้มีความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและ ประเทศชาติสืบไป

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

การส่งเสริมและขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน การพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ด้านสุขภาพประชาชน

๑. รัฐบาลและหน่วยงานที่ดูแลด้านสุขภาพของประชาชน ต้องให้ความสำคัญในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนาสุขภาพประชาชน

๒. ประกาศวันสุขภาพประชาชนแห่งชาติ ให้ประชาชนมีความตระหนักรู้ด้านการดูแลสุขภาพด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาสุขภาพ

๓. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อสุขภาพประชาชน

๔. ผลิตบุคลากรเพื่อเป็นแกนนำช่วยให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปปฏิบัติเพื่อสุขภาพ

๕. สนับสนุนส่งเสริมให้สถานศึกษามีการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม โดยการบูรณาการวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพในสถานศึกษา

๖. สร้างกลุ่ม แกนนำด้านสุขภาพเพื่อขยายกลุ่มการเรียนรู้ ปฏิบัติในชุมชนท้องถิ่น

๗. กำหนดนโยบายของประเทศ โดยคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ และประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

๘. ประกาศและกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมเพื่อการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน เช่นเดียวกับที่สหรัฐอเมริกาประกาศและร่วมมือกันทำแคมเปญทั่วประเทศในหลักการ “Exercising is medicine”

๙. ให้สื่อมวลชนช่วยกระจายข่าวด้านการดูแลสุขภาพด้วยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้พัฒนาสุขภาพประชาชน

๑๐. สร้างภาคีเครือข่ายให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย โดยมอบหมายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อช่วยกันขับเคลื่อน

๑๑. กำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุน ส่งเสริม เผยแพร่องค์ความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

๑๒. บูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน ควบคู่ไปกับงานและภารกิจของประชาชนให้มีความรู้ เกิดความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ

๑๓. ให้มีการขับเคลื่อน เรื่อง การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนให้มีความรู้ เกิดความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ

๑๔. ให้มีการกำหนดดัชนีชี้วัดสมรรถภาพ สุขภาพของประชาชน และ
ปฏิบัติให้มีการทดสอบสมรรถภาพ สุขภาพคนไทย (ตามเกณฑ์ชีวิตที่กำหนด)

๑๕. ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และ
งบประมาณ โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ

๑๖. จัดทำยุทธศาสตร์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน
ด้านสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๑. ประกาศเป็นนโยบายหลัก โดยคณะกรรมการนโยบายการกีฬา
แห่งชาติ เรื่อง ให้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๒. ให้มีการบริหารจัดการ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้พัฒนา
สมรรถนะนักกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. สร้างองค์ความรู้และนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาไปสู่นักกีฬา
ตามหลักวิชาการที่ถูกต้อง

๔. ผลิตและพัฒนาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแต่ละ
สาขาให้พอเพียงกับความต้องการเพื่อพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๕. ให้หน่วยงานด้านกีฬาจัดทำแผนยุทธศาสตร์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อ
พัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๖. ให้มีการขับเคลื่อนแผนและติดตามผลงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
เพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้เป็นรูปธรรม

๗. ให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬากับผู้บริหารการกีฬา ผู้ฝึกสอน
นักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้อง

๘. ขยายผลการจัดให้บริการวิทยาศาสตร์การกีฬาไปยังภูมิภาคให้
นักกีฬาในส่วนภูมิภาคมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้พัฒนานักกีฬา

๙. มีศูนย์กลางจัดเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารทางวิชาการเพื่อให้เกิด
การเรียนรู้และพัฒนานักกีฬา

๑๐. ให้มีการทดลอง วิจัย ศึกษา ค้นคว้า ด้วยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬา
เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๑๑. สนับสนุน ส่งเสริมองค์การมหาชน ให้มีการลงทุนด้วยการนำ
วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๑๒. ให้มีการสร้างภาคีเครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์การกีฬากับ
สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย หน่วยงานทางการกีฬา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งภายในประเทศ
และต่างประเทศ

๑๓. ให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด ศูนย์ฝึกกีฬาที่
เป็นหน่วยพัฒนานักกีฬา จัดทำแผนปฏิบัติการ (Action :lane) การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไป
พัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๑๔. ให้ทุกหน่วยงานมีการกำกับ ติดตามผลรายงานการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้

๑๕. มอบทุกหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ (มีการขับเคลื่อนระดับนโยบาย ระดับขับเคลื่อนแผน และระดับปฏิบัติการให้เป็นรูปธรรม)

๑๖. คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ทำหน้าที่ติดตามการดำเนินงาน (ระดับนโยบาย) เสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐบาล

จากการรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย) สถานประกอบการภาคเอกชน (โกเดินเบลล์ ฟิตเนส) มีข้อสรุปการดำเนินงานของหน่วยงานและข้อคิดเห็นด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนและพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ดังนี้

หน่วยงาน การกีฬาแห่งประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

๑. ช่วงเก็บตัวนักกีฬา เพื่อการฝึกซ้อมของสมาคมกีฬา ก่อนการแข่งขัน จะมีการจัดนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา สนับสนุนการพัฒนานักกีฬา

๒. มีการจัดโปรแกรมทดสอบสมรรถภาพนักกีฬา โดยกำหนดระยะเวลาการทดสอบ คือ ก่อนการเก็บตัวฝึกซ้อม ระหว่างการฝึกซ้อมและก่อนไปแข่งขัน พร้อมกับสรุปผลการทดสอบ แจ้งให้สมาคมทราบ

๓. มีการตรวจสุขภาพนักกีฬาโดยละเอียด เพื่อหาสภาวะความผิดปกติ ด้านสุขภาพของร่างกายนักกีฬา

๔. การควบคุมและให้ความรู้เกี่ยวกับสารต้องห้ามในนักกีฬา โดยใช้วิธีสุ่มตรวจระหว่างการฝึกซ้อมและระหว่างการแข่งขัน

๕. ให้การสนับสนุนวิจัยแก่สถาบันการศึกษาและสมาคมกีฬาในการศึกษาทดลอง ฝึกซ้อม รวมถึงการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในสาขาต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ฝึกซ้อมและแข่งขัน

๖. ส่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาต่าง ๆ ไปให้คำปรึกษาแก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

๗. จัดคลินิกเพื่อกีฬาในภาคต่าง ๆ เพื่อให้คำปรึกษาแก่สมาคมการกีฬา

๘. ส่งนักกายภาพบำบัดไปให้คำปรึกษา และปฏิบัติในการช่วยการฝึกซ้อม

๙. มีการตรวจฟัน ถอนฟัน ชูดหินปูน รักษาโรคเกี่ยวข้องกับฟัน

ปัญหาที่พบจากการดำเนินงานช่วงเก็บตัวฝึกซ้อม

๑. ปัญหาด้านโภชนาการ เกี่ยวกับคุณภาพและปริมาณอาหารที่ได้รับ อาหารทดแทนเครื่องดื่มชดเชยเกลือแร่ พลังงานที่เสียไปในการฝึกซ้อม

- นักกีฬาไม่รับประทานอาหารมือเข้าก่อนการฝึกซ้อม
- การจัดอาหารยังไม่เหมาะกับประเภทกีฬา และช่วงเวลา
- การทานอาหารไม่เพียงพอ และเหมาะสม ในกรณีลดน้ำหนักตัว
- ความเหมาะสมของเวลาการฝึก การพักผ่อนกับเวลารับประทาน

อาหารแต่ละมื้อ

๒. ปัญหาด้านเสริมสร้างสมรรถภาพทางการกีฬา (สรีรวิทยา)

- บางชนิดกีฬาแข่งบ่อยเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาฟื้นตัวและเสริมสร้าง

พัฒนาร่างกาย

- นักกีหายังให้ความสำคัญในการอบอุ่นร่างกายก่อนการฝึกซ้อม และลดสภาวะร่างกายหรือการผ่อนการออกกำลังกาย (Cool down) หลังการฝึกซ้อมน้อยเกินไป

- นักกีฬามีการบาดเจ็บเรื้อรัง
- สภาพแวดล้อม สถานที่ฝึกซ้อม บางชนิดกีฬายังอบอ้าว มีเสียง

รบกวน

๓. ปัญหาด้านจิตวิทยา

- มีความวิตกเกี่ยวกับการเรียน การทำงาน และการฝึกซ้อม
- ความเครียดเกิดจากการฝึกซ้อมหนัก สวัสดิการ ความเป็นอยู่
- ขาดสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ผ่อนคลายความเครียด
- การเรียนหนัก การฝึกซ้อมหนัก การพักผ่อนน้อย
- ปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านชีวกลศาสตร์เพื่อพัฒนาการฝึกซ้อม

ของนักกีฬา

๔. จำนวนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาต่อสมาคมกีฬา และต่อจำนวนนักกีฬายังไม่เพียงพอ เนื่องจากนักกีฬาชนิดหนึ่งต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหลายสาขา จึงทำให้การดำเนินงานของนักวิทยาศาสตร์การกีฬากับนักกีฬาทำงานไม่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน เกิดผลต่อการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาใช้กับนักกีฬายังน้อยเกินไป และยังมีผลต่อปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น

- การเสริมอาหาร
- การจัดเวลารับประทานอาหาร
- ความพร้อม การเดินทาง
- วิธีการช่วยให้นักกีฬาฟื้นตัว
- การเสริมแรงจูงใจ
- การวิเคราะห์การฝึกซ้อม การแข่งขัน ยังไม่มีการวิเคราะห์ตาม

หลักการทางวิทยาศาสตร์ ความคิดเห็นของสมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ฝึกสอน และการบริหารของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

แนวทางในการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในอนาคต จาก การรับฟังความคิดเห็นของสมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ฝึกสอน และการบริหารของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

- ควรมีการบริหารจัดการ โดยเฉพาะสถานที่เรียน สถานที่ฝึกซ้อม สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อลดความเครียดของนักกีฬา

- สถานที่ให้บริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในบางสมาคมไม่มีความพร้อม เช่น เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ห้องฝึกซ้อม ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกาย ห้องบริการทางการแพทย์ ห้องผ่อนคลายร่างกาย และจิตใจ ยังไม่เหมาะสมและเพียงพอ

- มีการศึกษาวิจัยตามสาขาวิชาในเชิงลึก เช่น สรีรวิทยา จิตวิทยา เทคโนโลยี โภชนาการ ชีวกลศาสตร์ กีฬาเวชศาสตร์ ถึง ๗ โครงการ จำนวน ๑๑ ล้านบาท และมีการศึกษาวิจัยประยุกต์ในการพัฒนานักกีฬาทีมชาติไทย ๑๒ สมาคม เป็นเงิน ๘ ล้านบาท

- ศึกษาวิจัยความต้องการของสมาคมกีฬาเพื่อนำไปใช้พัฒนานักกีฬา

- เพื่อให้องค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

- เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาสมาคมกีฬา

สิ่งที่ค้นพบจากวิจัยพบว่า มีประโยชน์มาก แต่ก็ยังพบว่ามี การนำผลงานวิจัยไปใช้แก้ปัญหาได้น้อยมากในบางเรื่อง ในบางเรื่องไม่นำไปแก้ปัญหา นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการทบทวนเรื่องการนำผลงานวิจัยที่ค้นพบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร และควรมีการนำผลการวิจัยไปจัดทำแผนการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในอนาคตต่อไปโดยเฉพาะเรื่อง ดังนี้

๑. การสร้างบุคลากร และผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และเพียงพอับความต้องการและจำเป็น

๒. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เหมาะสมกับชนิดกีฬาให้เพียงพอกับการใช้งานของนักกีฬา

๓. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกซ้อม ที่พัก การเดินทางสวัสดิการสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและบุคลากรทางกีฬาให้เหมาะสม

๔. การจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการฝึกซ้อม

๕. สร้างองค์ความรู้ และให้สามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

สรุปข้อเสนอแนะสำหรับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

๑. การพัฒนากีฬาของโลกปัจจุบัน ผู้ฝึกสอนจะต้องมีคุณสมบัติและมีความรู้ความเข้าใจในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อกำกับหน้าที่ส่วนหนึ่งในการกำกับดูแลการฝึกซ้อมนักกีฬา หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาในประเทศที่พัฒนาการกีฬา จะมีการเรียนเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา

๒. ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องอยู่ในเกณฑ์ของสมาคม และสมาคมจะต้องกำหนดให้มีการศึกษาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะทฤษฎีการฝึกซ้อม โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

๓. สมาคมกีฬาต้องกำหนดให้ผู้ฝึกสอนทำรายงานความคืบหน้า และปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมนักกีฬา รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกาย จิตใจนักกีฬา อาจทำเป็นรายเดือนเพื่อติดตามความก้าวหน้าตามแผนที่กำหนดไว้

๔. สมาคมต้องร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถาบันการศึกษา และพันธมิตรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อมาสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕. สมาคมกีฬาต้องกำหนดเป็นนโยบาย และหาวิธีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาผ่านคณะกรรมการบริหาร ผู้ฝึกสอนเพื่อปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

สรุปข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาล

๑. รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าหมายและกลยุทธ์ชัดเจน เรื่องการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้พัฒนานักกีฬา

๒. สนับสนุน ส่งเสริมงบประมาณ ผลิตพัฒนาบุคลากร เครื่องมือ และงานวิจัยให้ครอบคลุมสมาคมกีฬา

๓. สนับสนุน ส่งเสริมให้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชนให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย

๔. ให้มีการร่วมมือภาคเครือข่ายพัฒนานักกีฬา โดยมีหน่วยเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยกันพัฒนา

๕. สร้างภาคีเครือข่ายพัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยร่วมมือกับต่างประเทศ

๖. กำกับ ติดตามผล และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรายงานการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อหาทางพัฒนาแก้ปัญหาในโอกาสต่อ ๆ ไป

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

(๕) รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา กีฬา รักบี้ฟุตบอลให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น”^{๒๒}

“กีฬารักบี้ฟุตบอล” นับว่าเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญ มีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน และด้วยกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการเล่น การฝึกซ้อม และการแข่งขันที่สามารถปลูกฝังหรือสร้างให้นักกีฬาหรือผู้เล่นที่เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีคุณลักษณะที่ดีได้ เพราะกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ให้คุณค่า (Rugby Values) ในด้านความซื่อสัตย์ (Integrity) เพราะผู้เล่นต้องมีความซื่อสัตย์เป็นหัวใจหลักของในเกม และต้องเล่นด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและยุติธรรม ด้านความชื่นชอบ (Passion) เพราะการเล่นรักบี้ฟุตบอลจะทำให้ผู้เล่นมีความกระตือรือร้นในการเล่นอยู่ตลอดเวลา สร้างความตื่นเต้น ความรู้สึกผูกพันและเป็นความรู้สึกเดียวกันของนักรักบี้ทั่วโลก ด้านเป็นปึกแผ่น (Solidarity) เพราะทำให้มีจิตวิญญาณที่เป็นหนึ่งเดียว (All for one, One for all) ที่นำไปสู่มิตรภาพอันยาวนาน มิตรภาพในการทำงานเป็นทีม และความภักดีที่เหนือกว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรม การเมือง ศาสนา ด้านวินัย (Discipline) สร้างให้คนมีวินัย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเกมทั้งในและนอกสนาม และสะท้อนผ่านการปฏิบัติตามกฎกติกา และค่านิยมหลักของรักบี้ ด้านการเคารพต่อผู้อื่น (Respect) ความเคารพต่อเพื่อนร่วมทีมฝ่ายตรงข้าม ผู้ตัดสิน และผู้ที่เกี่ยวข้องในเกมเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นคุณประโยชน์ที่สามารถหล่อหลอมและเป็นแรงผลักดันในการพัฒนานักกีฬาหรือผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เป็นกำลังพลสำคัญในการสร้างชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้อีกช่องทางหนึ่ง สอดคล้องกับคำว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลยังไม่ได้รับการวางระบบโครงสร้างและการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา กีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนเพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาดังเช่นกีฬาชนิดอื่น ๆ ซึ่งหากปราศจากการวางมาตรการหรือดำเนินการใดที่เป็นประโยชน์แล้วก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ในระยะยาวได้ และทำให้ประเทศไทยขาดแคลนนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีทักษะและความสามารถที่ดีในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬารายการระดับนานาชาติ และไม่สามารถแข่งขันได้อย่างทัดเทียมต่อไป

แม้ว่าสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยจะมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การดำเนินไว้ แต่ในการขับเคลื่อนและพัฒนา กีฬารักบี้ฟุตบอลยังขาดความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานทางด้านการศึกษาและด้านกีฬา จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคสำคัญที่ทำทลายต่อการดำเนินการและพัฒนาเพื่อให้กีฬารักบี้ฟุตบอลมีโครงสร้างและมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยสภาพปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ ดังนี้

^{๒๒} สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา กีฬา รักบี้ฟุตบอลให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น”, ๒๕๖๒, หน้า (๑) – (๔).

๑) การผลิตบุคลากรทางการกีฬารักบี้ฟุตบอล เนื่องจากปัจจุบันหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในส่วนของสาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ได้กำหนดเงื่อนไขสู่ความสำเร็จ คือ การกำหนดให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับกีฬาสากล เงื่อนไขดังกล่าวมิได้ระบุอย่างชัดเจนว่าต้องเป็นกีฬาสากลชนิดใดหรือประเภทใดอย่างชัดเจน ดังนั้น การนำกีฬาสากลมาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดเด่นของสถานศึกษา ความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของผู้เรียน ตลอดจนส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา สถาบันการพลศึกษาหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้กำหนดให้วิชาปฏิบัติหลายชนิดกีฬาเป็นวิชาเลือก รวมถึงวิชารักบี้ฟุตบอลด้วย จึงทำให้เกิดเป็นข้อจำกัดในการผลิตบุคลากรทางการกีฬารักบี้ฟุตบอล ส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการผู้ตัดสิน เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การสรรหานักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ และการพัฒนานักกีฬาทีมชาติไทยในระยะยาวได้

๒) การสร้างความนิยมและภาพลักษณ์ที่ดีของกีฬารักบี้ฟุตบอล ในความคิดของผู้เรียนบางคนผู้ปกครองและประชาชนส่วนใหญ่มีมุมมองว่ากีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาปะทะที่มีความรุนแรงและมีสถิติของการบาดเจ็บจากการแข่งขันค่อนข้างสูงกว่ากีฬาชนิดอื่น จึงทำให้เด็กและเยาวชนไม่กล้าที่จะเล่น และทำให้ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไปไม่สนับสนุนให้บุตรหลานมาเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วกีฬารักบี้ฟุตบอลมิได้อันตรายอย่างที่เข้าใจ หากผู้เล่นมีความเข้าใจในรูปแบบและวิธีการเล่นอย่างถูกต้อง ประกอบกับปัจจุบันก็มีการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลในรูปแบบที่ไม่อันตรายและสามารถสร้างทักษะพื้นฐานและการต่อยอดการเล่นในระดับสูงได้เป็นอย่างดี คือ Tag Rugby/Touch Rugby

๓) สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลยังไม่เป็นที่นิยมมากในประเทศไทย จึงทำให้สนามกีฬาที่ใช้สำหรับเล่นหรือแข่งขันมีจำนวนน้อยทั้งที่สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันของสโมสรสมาชิก รวมทั้งของทีมชาติไทย อีกทั้งวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและการแข่งขันจัดหารายได้ยาก มีราคาที่สูง กระทบต่อการทำกิจกรรมรักบี้ฟุตบอล

๔) การขาดแคลนงบประมาณสำหรับพัฒนาการแข่งขันภายในประเทศ คือ งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันภายในประเทศมีน้อย ทำให้ระบบการแข่งขันไม่สามารถเพิ่มจำนวนแมตช์แบบเป็นระบบลีกอาชีพหรือกึ่งอาชีพ แบบระยะยาวหลายเดือนได้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชีย อาทิ ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย ศรีลังกา เป็นต้น ส่วนนี้มียุทธศาสตร์การตัดสินใจของผู้เล่นกีฬาชนิดนี้เป็นอย่างมาก เพราะระบบการแข่งขันไม่สามารถรองรับผู้เล่นเพื่อความก้าวหน้าและการประกอบอาชีพได้ นอกจากนี้การขาดแคลนงบประมาณสำหรับการจ้าง

ผู้ฝึกสอนชาวต่างชาติที่มีองค์ความรู้ในระดับสากลเข้ามาทำหน้าที่ถ่ายทอดและพัฒนาทักษะการแข่งขันทันทีกับนักกีฬา ซึ่งหากปล่อยให้ปัญหาสะสมในระยะยาวอาจทำให้ศักยภาพของนักกีฬาลดลงและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) หน่วยงานด้านการศึกษาในส่วนที่กำกับดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐานควรส่งเสริมให้มีการนำกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นวิชาที่ผู้เรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้เรียนรู้ในห้องเรียนและมีการปฏิบัติอย่างชัดเจน เผยแพร่กีฬารักบี้ฟุตบอลแก่เยาวชนด้วย Get into Rugby Program , Touch Rugby , Mini Rugby ส่วนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตบุคลากร ควรกำหนดให้วิชากีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นวิชาเลือก (บังคับ) เพื่อให้การผลิตบุคลากรกีฬารักบี้ฟุตบอลเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และมีจำนวนเพียงพอ ตอบสนองความต้องการและการจัดกิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลในพื้นที่ส่วนภูมิภาค

๒) สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย หน่วยงานและองค์กรที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษา ควรสร้างความร่วมมือในการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการเปิดอบรมทักษะพื้นฐานกีฬารักบี้ฟุตบอลให้กับสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยเน้นการสอนเกี่ยวกับ Touch Rugby , Mini Rugby และกีฬารักบี้ฟุตบอล ๗ คน ตลอดจนการให้ความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอลให้กับบุคลากรทางด้านการศึกษาในพื้นที่ส่วนภูมิภาคอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๓) หลายประเทศได้ให้ความสำคัญที่กลุ่มเด็กและเยาวชนโดยการจัดกิจกรรมกีฬาสำหรับเด็กที่เรียกว่า Sports for kids ดังนั้น ในการสร้างความนิยมและภาพลักษณ์ที่ดีของกีฬารักบี้ฟุตบอล หน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษาและด้านการศึกษาควรสร้างความร่วมมือและนำจุดเด่นของกีฬารักบี้ฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาที่สามารถเล่นด้วยการได้ด้วยความสนุกสนาน เหมาะสำหรับเด็กและเยาวชนทั้งเพศชายและหญิงมาดำเนินการ โดยเฉพาะกีฬา Touch Rugby , Mini Rugby ซึ่งเป็นเกมกีฬาที่สามารถเล่นได้ตั้งแต่อายุ ๘ - ๑๒ และไม่มีอันตรายจากการร่วมกิจกรรม ดำเนินการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ด้านบวกของกีฬารักบี้ฟุตบอล อีกทั้งยังเป็นการกระจายกีฬารักบี้ฟุตบอลให้ได้รับความนิยมในพื้นที่ส่วนภูมิภาคได้

๔) ควรนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละแขนงซึ่งประกอบด้วย กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีวกลศาสตร์ โภชนาการทางการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพและทักษะอย่างครบวงจร

๕) เพื่อประโยชน์ทางการยกระดับและพัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีระบบและโครงสร้างการดำเนินการที่เข้มแข็งและยั่งยืน ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณ ดังนี้

๑. งบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานที่เพื่อเป็นสนามที่ใช้ในการแข่งขันของสมาคมทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

๒. งบประมาณในการสรรหาผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ ชาวต่างชาติ เพื่อวางรากฐานการพัฒนาทีมฟุตบอลลูกชายในประเทศและทีมชาติไทยทุกระดับ

๓. งบประมาณในการจัดตั้งลีกอาชีพภายในประเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการแข่งขันภายในประเทศเพื่อเป็นการวางโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการให้มีความเข้มแข็งและสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนทั่วไปหันมาเล่นกีฬาชนิดนี้ นักกีฬาสามารถใช้ในการประกอบอาชีพและสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวได้

๖) ควรมีการจัดการแหล่งจำหน่ายและผลิตอุปกรณ์การฝึกซ้อมและการแข่งขันให้บริการสำหรับผู้ที่มีความต้องการ

สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

๕. ข้อมูลทางด้านวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑) วิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง “มาตรการกฎหมายในการควบคุมผู้ชมกีฬาฟุตบอลมิให้บริโภคแอลกอฮอล์ก่อนหรือขณะชมการแข่งขัน” (Legal Measures Relating to Control of Alcohol in the Football Stadium or White Entering to the Ground)^{๒๓}

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามฟุตบอลเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความรุนแรงและอาชญากรรมระหว่างผู้ชมกีฬาฟุตบอลด้วยกัน แม้ว่าประเทศไทยมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายหลักในการควบคุมการจำหน่ายและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ตาม แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงสนามกีฬาฟุตบอลของรัฐบาล สาธารณะสถาน หรือสถานที่ราชการเท่านั้น ไม่ได้ควบคุมไปถึงการบริโภคในสนามกีฬาฟุตบอลหรือในระหว่างการแข่งขันกีฬาของเอกชน

ในประเทศอังกฤษกีฬาฟุตบอลถือเป็นกีฬาที่สามารถสร้างรายได้จนกลายเป็นธุรกิจหลักของประเทศ มีการจัดตั้งสมาคมฟุตบอลในปี ค.ศ. ๑๘๖๓ เพื่อทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลกิจการการกีฬาฟุตบอลในประเทศ โดยในการแข่งขันฟุตบอลแต่ละครั้งจะมีผู้ชมเข้าชมเป็นจำนวนมากและมักจะประสบปัญหาแฟนกีฬาของแต่ละทีมก่อความรุนแรงต่อกัน โดยในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ได้เกิดโศกนาฏกรรมจากหายนะเฮเซล (The Heysel Disaster) บริเวณภาคตะวันตก

^{๒๓} ปิติเทพ อยู่ยืนยง, วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔, หน้า ๖๗ - ๗๔.

เนียงเหนือของบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๑๙๘๕ ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิต ๓๙ คน โดยสาเหตุดังกล่าวเกิดจากผู้ชมกีฬาตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ก่อนการแข่งขัน แฟนบอลบางคนขาดสติ ไม่สามารถช่วยเหลือ หรือควบคุมตัวเองในขณะที่เกิดเหตุชุลมุนได้ จนในที่สุดรัฐบาลอังกฤษได้ตรากฎหมายฉบับหนึ่งที่กำหนดมาตรการในการควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์ในสนามกีฬาฟุตบอลของรัฐและเอกชน คือ The Sporting Events (Control of Alcohol etc.) Act ๑๙๘๕ โดยได้กำหนดมาตรการห้ามผู้ชมกีฬาฟุตบอลที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าสู่สนามฟุตบอล ห้ามมิให้ผู้ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ครอบครองในขณะที่เกมการแข่งขันดำเนินอยู่เข้าชมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และมีบทลงโทษต่อผู้ฝ่าฝืน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดจากผู้ชมกีฬาฟุตบอลหรือกีฬาประเภทอื่น รวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าว การทะเลาะวิวาทระหว่างเกมการแข่งขัน ไม่ว่าจะในระดับการแข่งขันกีฬาขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามกีฬาฟุตบอลของประเทศไทย แม้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กำหนดแนวทางการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ตาม แต่การควบคุมตามกฎหมายฉบับนี้จะกำหนดมาตรการควบคุมการขายและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๑ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ราชการ โดยไม่มีการควบคุมไปถึงการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามกีฬาฟุตบอลของเอกชน ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทกันในสนามแข่งขันกีฬาจึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามกีฬาฟุตบอลทั้งสนามฟุตบอลของรัฐและของเอกชน ทั้งนี้ อาศัยแนวทางของบทบัญญัติมาตรา ๒๗ (๘) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๒) วิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬา” (LEGAL MEASURES TO PREVENT CONCUSSION IN SPORT)^{๒๔}

การได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬามักจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาอยู่เสมอ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาในแง่กฎหมายแล้วจะเห็นว่า ในกรณีที่การบาดเจ็บเกิดขึ้นจากนักกีฬาผู้นั้นเองย่อมไม่ก่อให้เกิดปัญหาในทางกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดหรือการเยียวยาความเสียหาย แต่ในส่วนของบาดเจ็บที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกจะมีความแตกต่างออกไป เนื่องจากการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกสามารถมิได้ทั้งการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการกระทำของนักกีฬาฝ่ายตรงข้าม กรรมการผู้ควบคุมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนนักกีฬา การจัดสถานที่แข่งขัน หรือจากการใช้อุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมในการแข่งขัน โดย

^{๒๔} ชนมภูมิ งามภูพันธ์,วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์, หน้า ๖๒ – ๗๒.

การบาดเจ็บที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกจะมีได้ทั้งกรณีที่เกิดจากการบาดเจ็บเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎกติกาการแข่งขัน และกรณีที่การบาดเจ็บเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎกติกาการแข่งขัน ซึ่งในกรณีที่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎกติกาการแข่งขัน บุคคลที่ทำให้นักกีฬาได้รับบาดเจ็บย่อมจะต้องมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บอยู่แล้ว แต่ในกรณีที่บุคคลใดได้ทำให้นักกีฬารับบาดเจ็บโดยปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือกฎกติกาการแข่งขัน กรณีดังกล่าวก็ย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องความรับผิดชอบและการเยียวยาความเสียหายขึ้น เนื่องจากบุคคลที่ทำให้นักกีฬาได้รับบาดเจ็บย่อมไม่ต้องมีความรับผิดชอบในทางละเมิดต่อนักกีฬาผู้ได้รับบาดเจ็บ ไม่ว่าจะกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ว่าการบาดเจ็บนั้นจะมีความร้ายแรงมากเพียงใดก็ตาม เพราะการได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬาตามกฎหมายหรือกฎกติกาการแข่งขันในประเทศไทยจะต้องนำหลักกฎหมายจารีตประเพณีมาใช้บังคับเคียงคู่กับบทบัญญัติกฎหมายลายลักษณ์อักษรเพื่อตัดทอนผลของกฎหมายลายลักษณ์อักษร ดังนั้น การพิจารณามาตรการป้องกันการบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การบาดเจ็บจากการกระทบกระเทือนทางสมอง (Concussion) เป็นการบาดเจ็บที่มีความอันตรายร้ายแรง เนื่องจากการบาดเจ็บดังกล่าวในปัจจุบันยังไม่สามารถตรวจพบได้และวิธีในการรักษาก็ยังไม่มีอีกด้วย โดยการบาดเจ็บชนิดนี้จะส่งผลให้การทำงานของระบบประสาทและสมองของผู้ได้รับบาดเจ็บทำงานผิดปกติ ซึ่งหากบุคคลใดได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองซ้ำบ่อยครั้งดังเช่นในกรณีของนักกีฬา บุคคลดังกล่าวก็ย่อมมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรัง หรือโรค Chronic Traumatic Encephalopathy (CTE) ซึ่งโรคดังกล่าวจะทำให้ผู้ได้รับบาดเจ็บมีอาการของโรคทางระบบประสาท เช่น โรคความจำเสื่อม มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางก้าวร้าว การตัดสินใจบกพร่อง สูญเสียการควบคุมตัวเอง และยังเพิ่มโอกาสในการฆ่าตัวตายให้สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้การได้รับบาดเจ็บจากการกระทบกระเทือนทางสมองจะมีความอันตรายร้ายแรงก็ตาม แต่ในประเทศไทยมีเพียงแค่นักมวยชนิดเดียวเท่านั้นที่ได้มีการบัญญัติกฎหมายไว้ใช้บังคับ คือระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยบทบัญญัติดังกล่าวมีใจความว่า “ให้นักมวยได้รับการหยุดพักผ่อนร่างกายเป็นการถนอมระบบประสาท สมอง และชีวิต ภายหลังจากการแข่งขันแต่ละครั้ง โดยปกติไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน เว้นแต่กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้...” นอกจากนี้หากเป็นกรณีที่นักมวยหมดสติจากการแข่งขัน ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยก็ได้บัญญัติมาตรการความปลอดภัยไว้โดยเฉพาะว่า “ในกรณีที่นักมวยที่แพ้น็อกเฮ้าท์ หรือแพ้น็อคเทนิเกิล น็อกเฮ้าท์ต้องหยุดพักร่างกายไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน จึงจะทำการแข่งขันใหม่ นักมวยที่จะทำการแข่งขันใหม่ต้องได้รับการวินิจฉัยร่างกายจากแพทย์ก่อน”

จากระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยข้างต้นจึงเห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬามวยจะมีกฎหมายบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองไว้อย่างชัดเจน โดยได้กำหนดให้นักมวยจะต้องพักผ่อนร่างกายหลังจากที่ได้ทำการแข่งขันเพื่อเป็นการถนอมระบบ

ประสาทและสมอง ทั้งนี้ หากมีกรณีที่นักมวยหมดสติจากการแข่งขันก็จะมี การบังคับใช้ มาตรการที่แตกต่างกันออกไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสม อย่างไรก็ตามเนื่องจากระเบียบ คณะกรรมการกีฬามวยดังกล่าวเป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้บังคับสำหรับกีฬามวยเท่านั้น ดังนั้น การนำระเบียบดังกล่าวไปปรับใช้กับกีฬาชนิดอื่นจึงไม่สามารถทำได้ โดยมาตรการป้องกันการ กระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันในต่างประเทศกลับมีความแตกต่างออกไปเนื่องจาก ในต่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับการบาดเจ็บดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยได้มีการจัดประชุม ระดับนานาชาติว่าด้วยการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬามาแล้วถึง ๕ ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้จะได้รับการจัดขึ้นโดยสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติในหลายชนิดกีฬาโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมอง และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากการกระทบกระเทือนทางสมอง ทั้งนี้ ในการประชุมดังกล่าวจะได้มีการจัดทำรายงานการ ประชุมขึ้นด้วย เพื่อรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้รับจากการประชุมและนำไปเผยแพร่ต่อ สาธารณชน ซึ่งในรายงานการประชุมดังกล่าวก็จะได้มีการกล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ ที่เกี่ยวกับการ กระทบกระเทือนทางสมอง เช่น วิธีในการตรวจสอบ วิธีการป้องกัน แนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ ได้รับการกระทบกระเทือนทางสมอง หรือขั้นตอนในการกลับไปทำการแข่งขันของนักกีฬาที่รับ การกระทบกระเทือนทางสมอง อย่างไรก็ตาม รายงานการประชุมดังกล่าวก็ได้เกิดขึ้นจากความ ร่วมมือกันของสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติ ดังนั้น เมื่อสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติไม่ได้ก่อตั้ง ขึ้นโดยความตกลงระหว่างประเทศตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป ด้วยเหตุนี้สหพันธ์กีฬาระดับ นานาชาติจึงไม่ใช่องค์การระหว่างประเทศ รายงานการประชุมฉบับนี้ จึงไม่ได้เป็นกฎหมาย ระหว่างประเทศแต่อย่างใด ดังนั้น นักกีฬา สโมสรกีฬา สมาคมกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ แข่งขันกีฬาในแต่ละประเทศจึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามรายงานการประชุมดังกล่าว ทั้งนี้ แม้รายงานการประชุมว่าด้วยการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาจะไม่ได้มี สถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ แต่สหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติต่างก็ได้ นำข้อมูลที่ได้รับ จากรายงานการประชุมดังกล่าวมาปรับใช้ให้เข้ากับลักษณะในการแข่งขันของ แต่ละสหพันธ์ เช่น คำแนะนำของสหพันธ์รักบี้ฟุตบอลโลกเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองสำหรับ บุคคลทั่วไป (Concussion Guidance for the General Public) ข้อบังคับทางการแพทย์ของ สหพันธ์ฮอกกี้น้ำแข็งนานาชาติ พ.ศ.๒๕๕๙ (International Ice Hockey Federation Medical Regulations ๒๐๑๖) กฎระเบียบและข้อบังคับของสภามวยโลก (Rules & Regulations of the World Boxing Council) หรือคู่มือการปฐมพยาบาลและการดูแลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (First Aid Manual and Related Healthcare Issues for Football) และคู่มือการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับกีฬาฟุตบอล ฉบับที่ ๒ (Football Emergency Medicine Manual ๒nd Edition) เป็นต้น โดยบางสหพันธ์กีฬาก็เลือกที่จะนำข้อมูลหรือ ข้อสรุปในรายงานการประชุมดังกล่าวไปปรับใช้ โดยวิธีการแก้ไขกฎกติกาการแข่งขัน กฎระเบียบหรือข้อบังคับ แต่ในบางชนิดกีฬาก็เลือกที่จะใช้วิธีการจัดทำเอกสาร ให้คำแนะนำ สำหรับวิธีการป้องกัน หรือวิธีปฏิบัติเบื้องต้นเมื่อนักกีฬาได้รับการกระทบกระเทือนทางสมอง

โดยสภาพบังคับของการปรับใช้ในแต่ละวิธีก็จะมีผลแตกต่างกัน เนื่องจากหากเป็นการจัดทำเอกสารให้คำแนะนำ เอกสารดังกล่าวก็ย่อมไม่มีผลผูกพันสมาชิกของสหพันธ์นั้น ๆ แต่หากเป็นกรณีที่เป็นการนำไปปรับใช้กับกฎกติกาการแข่งขัน กฎระเบียบ หรือข้อบังคับ การปรับใช้ดังกล่าวก็จะส่งผลให้ผู้ที่ฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษ อย่างไรก็ตาม แม้กฎกติกาการแข่งขัน กฎระเบียบ หรือข้อบังคับที่สหพันธ์กีฬาได้จัดทำขึ้นจะสามารถใช้บังคับกับสมาชิกได้ แต่การบังคับใช้ดังกล่าวก็ไม่ใช่ว่าเป็นฐานะที่เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย หากแต่เป็นการบังคับตามผลของกฎหมายว่าด้วยเรื่องสัญญาประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษต่างได้มีการจัดทำมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาในหลายชนิดกีฬา โดยการจัดทำมาตรการดังกล่าวได้มีการนำเอาข้อมูลมาจากรายงานการประชุมว่าด้วยการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาและมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองของสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติมาปรับใช้ ซึ่งรูปแบบในการปรับใช้ในแต่ละชนิดกีฬาก็จะมีความแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม โดยสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

๑) ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้มีกระทรวงกีฬาแห่งชาติหรือหน่วยงานของรัฐที่คอยควบคุมกำกับดูแลแต่อย่างใด โดยแต่ละชนิดกีฬาจะมีหน่วยงานเอกชนที่คอยควบคุมดูแลแยกต่างหากออกจากกัน เช่น เมเจอร์ลีกซอกเกอร์ที่จะกำกับดูแลการแข่งขันกีฬาฟุตบอลหรือลีกกีฬาอเมริกันฟุตบอลระดับอาชีพที่จะกำกับดูแลการแข่งขันกีฬาอเมริกันฟุตบอล ทั้งนี้ ในประเทศสหรัฐอเมริกามีการจัดระบบการแข่งขันที่แตกต่างจากการจัดแข่งขันในทวีปยุโรป กล่าวคือ ในประเทศสหรัฐอเมริกามีระบบการแข่งขันแบบปิด ซึ่งแต่ละสโมสรกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาอาชีพจะไม่ได้มีการเลื่อนชั้นหรือลดชั้นระดับการแข่งขัน นอกจากนี้ การที่มีสโมสรกีฬาใหม่เกิดขึ้นได้นั้นก็ต้องเกิดจากการลงมติให้ความยินยอมของสโมสรกีฬาที่อยู่ในลีกนั้นๆ ก่อนด้วย มิเช่นนั้นสโมสรกีฬาใหม่นั้นก็จะไม่สามารถจัดตั้งและเข้าร่วมการแข่งขันได้

การแข่งขันกีฬาอาชีพในประเทศสหรัฐอเมริกามีหลักกฎหมายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ๓ ประเภท คือ กฎหมายลักษณะสัญญา กฎหมายป้องกันการผูกขาด และกฎหมายแรงงาน ซึ่งกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการช่วยสร้างระเบียบแบบแผนให้แก่องค์กรกีฬาอาชีพในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยองค์กรกีฬาแต่ละชนิดกีฬาจะเป็นหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมีความเป็นเอกเทศ หน่วยงานภาครัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬานั้น ๆ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ขัดกัน ความน่าเชื่อถือ หรือการกระทำละเมิดต่อกฎหมายว่าด้วยการผูกขาด ซึ่งในกรณีเหล่านี้หน่วยงานของรัฐจะสามารถเข้าไปแทรกแซงเพื่อควบคุมดูแลให้เกิดความเป็นธรรมได้ ในส่วนของการบริหารในแต่ละองค์กรกีฬา แต่ละองค์กรกีฬาจะมีกฎระเบียบหรือข้อบังคับ (Sports League or Association's Constitution and Bylaws) ที่ใช้บังคับกับการแข่งขัน และการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป ตลอดจนจะมีการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองที่แตกต่างกันออกไปด้วย เช่น กีฬาอเมริกันฟุตบอลที่กำหนดให้ผู้จัดการแข่งขันจะต้องจัดให้มีผู้

ที่คอยสังเกตการณ์อยู่ในห้องบันทึกภาพการแข่งขันเพื่อที่จะได้สามารถตรวจสอบภาพจากกล้องบันทึกภาพการแข่งขันว่านักกีฬามีสิทธิที่จะได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองหรือไม่จากการแข่งขัน ซึ่งหากตรวจสอบแล้วเกิดความสงสัย บุคคลดังกล่าวก็ย่อมมีสิทธิส่งสัญญาณไปยังทีมงานช่างสนามแข่งขันเพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาพคนดังกล่าวออกจากการแข่งขันทันที โดยกฎระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าวก็จะผูกพันทั้งองค์กรกีฬาและสมาชิกขององค์กรกีฬาทุกคนในลักษณะของการทำสัญญา ซึ่งหากองค์กรกีฬาหรือ สมาชิกขององค์กรกีฬาคนใดฝ่าฝืนกฎระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว บุคคลผู้ฝ่าฝืนนั้นย่อมถือว่าเป็นผู้กระทำผิดสัญญาและต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากการฝ่าฝืนดังกล่าว

๒) ประเทศอังกฤษ

ในประเทศอังกฤษจะมีการแบ่งการควบคุมดูแลการแข่งขันกีฬาออกเป็นหลายหน่วยงาน ซึ่งมีหน่วยงานที่คอยดูแลด้านการเล่นกีฬาในประเทศอังกฤษ (Department for Culture, Media and Sport) หน่วยงานที่คอยดูแลด้านการศึกษาในระดับนักเรียน นักศึกษา (Department for Education and Skills) หน่วยงานที่คอยดูแลด้านการบริหารงานท้องถิ่นและการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Department of Communities and Local Government) หน่วยงานที่คอยดูแลด้านสุขภาพ (Department of Health) และสุดท้ายคือหน่วยงานที่คอยดูแลเรื่องการใช้สารกระตุ้นและการกระทำความผิดในการแข่งขันกีฬา (Home Office) นอกจากนี้ในประเทศอังกฤษยังได้มีการจัดตั้งหน่วยงานภาคเอกชนอีกหน่วยงานหนึ่งเรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” (Sport England) เพื่อทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลการแข่งขันกีฬาในประเทศอังกฤษอีกด้วย อย่างไรก็ตาม หน่วยงานของรัฐและการกีฬาแห่งประเทศไทยก็ไม่ได้คอยกำกับดูแลการแข่งขันกีฬาอาชีพอย่างเฉพาะเจาะจง เนื่องจากกีฬาอาชีพหลายประเภทในประเทศอังกฤษจะมีสมาคมกีฬา หรือหน่วยงานของกีฬานั้นกำกับดูแลอยู่ เช่น สมาคมรักบี้ฟุตบอลที่กำกับดูแลเรื่องกีฬารักบี้ฟุตบอล สมาคมฟุตบอลเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ซึ่งสมาคมกีฬาเหล่านี้จะมีการจัดทำกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎกติกาการแข่งขัน รวมทั้งมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองเพื่อใช้บังคับในการแข่งขันกีฬาชนิดนั้น ๆ อยู่แล้ว เช่น ข้อบังคับของสมาพันธ์รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football Union Regulations) หรือแนวทางในการจัดการกับการกระทบกระเทือนทางสมองของสมาคมฟุตบอล (ประเทศอังกฤษ) ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (The FA’s Concussion Guidelines ๒๐๑๕) ซึ่งระเบียบ ข้อบังคับ กฎกติกาการแข่งขัน หรือ มาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองของสมาคมเหล่านี้ก็จะมีผลผูกพันสมาชิกในลักษณะของการทำสัญญา ดังนั้น หากมีการฝ่าฝืนผู้ที่ฝ่าฝืนย่อมถือได้ว่าเป็นผู้กระทำผิดสัญญาและจะต้องได้รับการลงโทษจากการดังกล่าว

จากข้อมูลประเทศไทยยังไม่มีมาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นในการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาที่มีความครอบคลุมและเพียงพอต่อการใช้บังคับ ดังนั้น การแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติเป็นอย่างยิ่งแต่อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหานี้ควรที่จะต้องแก้ไขปัญหานี้เป็นขั้นเป็นตอน และ

ต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ มีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน โดยแนวทางแก้ไขปัญหามารถพิจารณาได้ดังนี้

๑) เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรัง การที่จะแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรังได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจะต้องเริ่มจากการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรัง หากนักกีฬาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬายังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรังว่ามีความอันตรายร้ายแรงเพียงใด การที่จะแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย กฎกติกาการแข่งขัน หรือกฎระเบียบของสมาคมกีฬาอย่าไม่มีประโยชน์เพราะนักกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาจะไม่ให้ความสนใจและไม่ปฏิบัติตาม โดยในการเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวก็ควรจัดทำโดยสมาคมกีฬานั้นๆ เนื่องจากสมาคมกีฬาอย่ามีความใกล้ชิดกับนักกีฬาและเป็นองค์กรที่ทราบถึงวิธีการแข่งขัน รูปแบบการแข่งขัน หรือความเสี่ยงที่นักกีฬาจะได้รับการบาดเจ็บจากการแข่งขันเป็นอย่างดี ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจข้างต้นควรต้องมีข้อมูลองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมอง เช่น ความหมายของการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรัง สาเหตุของการได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรัง ลักษณะอาการของผู้ได้รับการกระทบกระเทือนทางสมอง วิธีการจัดการกับการกระทบกระเทือนทางสมอง วิธีการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมอง และขั้นตอนในการปฏิบัติก่อนที่จะกลับมาทำการแข่งขันกีฬาอีกครั้ง

๒) แก้ไขกฎระเบียบข้อบังคับของสมาคมกีฬา กฎกติกาการแข่งขันหลังจากที่ได้มีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองและโรคเนื้อเยื่อสมองเสื่อมรุนแรงเรื้อรังให้แก่ักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว ต่อมาสมาคมกีฬาจะพิจารณาแก้ไขกฎระเบียบ ข้อบังคับของสมาคมกีฬา กฎกติกาการแข่งขัน เพื่อให้มาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมูลที่สมาคมกีฬาได้ทำการเผยแพร่ โดยในมาตรา ๕๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้วางหลักว่า ข้อบังคับของสมาคมกีฬาอย่ามีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก ดังนั้น หากสมาคมกีฬาได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองเข้าไปในข้อกำหนดเรื่องสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกย่อมสามารถทำได้โดยไม่ต้องทำการแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด ซึ่งจะสอดคล้องกับวิธีการแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาในสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมาย โดยควรการแก้ไข ดังนี้

(๑) แก้ไขในมาตรา ๕๖ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเพิ่มข้อความดังนี้ “... (๑๐) ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬา...” โดยการแก้ไขดังกล่าวจะส่งผลให้สมาคมกีฬาต้องจัดทำข้อบังคับโดยมีการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองอันจะส่งผลให้สมาคมกีฬา นักกีฬา และสมาชิกของสมาคมกีฬานั้นต้องศึกษาและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะทำให้ให้นักกีฬาในทุกระดับการแข่งขันได้รับความคุ้มครองจากการกระทบกระเทือนทางสมอง

(๒) แก้ไขในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเพิ่มข้อความดังนี้ “...ข้อกำหนดในสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการจ้างหรือมาตรการในการคุ้มครองที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่องชั่วโมงทำงานตามปกติ วันหยุด วันลา การเลิกจ้าง มาตรการด้านความปลอดภัย และการคุ้มครองนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ ซึ่งจะต้องรวมถึงมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬา การทำประกันเพื่อคุ้มครองชีวิต สุขภาพ และอุบัติเหตุ สำหรับนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ...” ซึ่งการแก้ไขดังกล่าวจะทำให้สัญญาระหว่างสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพกับนักกีฬามีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนถึงข้อตกลงเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมองเพื่อเป็นการบังคับให้สโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ และนักกีฬาจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทบกระเทือนทางสมอง ตลอดจนเป็นการกำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างกันของนักกีฬาและสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ

(๓) แก้ไขในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเพิ่มข้อความดังนี้ “... (๔) การจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพนักกีฬาอาชีพโดยแพทย์แผนปัจจุบัน และรับรองด้วยว่านักกีฬาอาชีพนั้นมีสุขภาพแข็งแรงเพียงพอที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพได้อย่างปลอดภัย ซึ่งในการตรวจสอบสุขภาพและการรับรองของแพทย์ดังกล่าว จะต้องมีการตรวจสอบในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำงานของระบบประสาทและสมองของนักกีฬาอาชีพด้วย

๔) การจัดให้มีบุคลากรทางการแพทย์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการรักษาสุขภาพร่างกายของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพอยู่ประจำสนามแข่งขัน หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาอาชีพตลอดเวลาที่มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพ โดยในการจัดให้มีบุคลากรทางการแพทย์ข้างต้น บุคลากรทางการแพทย์จะต้องเป็นคนกลางที่ไม่มีส่วนได้เสียกับการแข่งขัน บุคลากรทางการแพทย์คนดังกล่าวจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านระบบประสาทและสมองเพื่อคอยตรวจสอบนักกีฬาที่คาดว่าจะได้รับการกระทบกระเทือนทางสมอง...” การแก้ไขดังกล่าวจะทำให้การตรวจสอบระบบประสาทและสมองของนักกีฬากลายเป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่แพทย์จะต้องทำการตรวจสอบและรับรองก่อนที่จะอนุญาตให้นักกีฬากลับไปทำการแข่งขัน

นอกจากนี้ ยังส่งผลดีต่อนักกีฬาซึ่งจะได้รับการตรวจสอบโดยผู้มีวิชาชีพแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องของระบบประสาทและสมอง ซึ่งผู้มีวิชาชีพแพทย์ก็จะเป็นคนกลางที่ไม่มีส่วนได้เสียกับการแข่งขัน อันจะทำให้การตัดสินใจของผู้มีวิชาชีพแพทย์เป็นการตัดสินใจที่ไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ของนักกีฬาและผลประโยชน์ของสโมสรต้นสังกัดหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

หากการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาสามารถให้ความคุ้มครองนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐก็ควรที่จะพิจารณาจัดทำกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ เพื่อกำหนดให้การแข่งขันกีฬานิตใดบ้างที่ควรจะต้องมีการจัดทำมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองไม่ว่ากีฬานิตนั้น ๆ จะเป็นกีฬาอาชีพหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่นักกีฬาทุกคนที่มีสิทธิได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย โดยสมาคมกีฬานิตต่าง ๆ ควรจะศึกษาแนวทางในการจัดทำมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันกีฬาจากพระราชบัญญัติกีฬามวยและระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยด้วย เพื่อนำมาตรการป้องกันการกระทบกระเทือนทางสมองในกีฬามวยมาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมตามแต่ละชนิดกีฬา

(๓) บทความ เรื่อง “การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศไทย”

อุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) เป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งในหลายประเทศทั่วโลกมีความมั่นคงจากการขยายตัวและการบริโภคอุตสาหกรรมด้านการกีฬา ซึ่งอุตสาหกรรมกีฬาประกอบด้วยการผลิตสินค้า การบริการ การขยายตัว และการหดตัวของอุตสาหกรรมซึ่งอาจส่งผลโดยตรงกับความมั่นคงของเศรษฐกิจของประเทศในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ มีการประมาณการถึงรายได้ที่เกิดจากกีฬาทั่วโลกโดยอยู่ที่ประมาณเก้าแสนล้านเหรียญสหรัฐ โดยแนวโน้มและการขยายตัวดังกล่าวส่งผลต่อการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจและการส่งเสริมของประเทศต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงความตื่นตัวของภาคธุรกิจประเทศไทยด้วย ในประเทศพัฒนาแล้วการกีฬาได้กลายเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างสำคัญ โดยเรียกอุตสาหกรรมประเภทนี้ว่า Consumption Economy เป็นเศรษฐกิจที่เน้นการบริโภคภายในประเทศเป็นสำคัญและส่งผลต่อด้านอื่นในทางสังคมอีกเป็นจำนวนมาก

ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมกีฬากลายเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศทั้งจากมุมมองในด้านกีฬาและด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากขนาดของตลาด รายได้ และศักยภาพด้านอื่นของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาประกอบด้วยหลายลักษณะ อาทิ โครงสร้างของตลาด พฤติกรรมของ

ผู้บริโภค บทบาทภาครัฐ กฎระเบียบ ซึ่งทั้งหมดถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเติบโตของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศ และหากเปรียบเทียบกับต่างประเทศจะทราบว่าประเทศไทยมีตลาดอุตสาหกรรมกีฬาที่ยังไม่ใหญ่มากนัก อย่างไรก็ตาม ด้วยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมกีฬาทั้งในเรื่องรายได้ของกลุ่มกีฬาอาชีพมีการแข่งขันจำนวนมากขึ้น หรือการรับชมการแข่งขันกีฬาที่มีความตื่นตัวมากขึ้นอันเป็นผลให้รัฐบาลต้องหันมาให้ความสนใจต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้ กำหนดแผนนโยบายข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา ปรากฏหมายเพื่อให้การส่งเสริมกลุ่มบุคลากรกีฬาอาชีพ บุคลากรในกีฬามวย จัดตั้งองค์กรที่มีหน้าที่ให้การส่งเสริมกีฬา เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นต้น ด้วยมุ่งหวังเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมการเติบโตของกลุ่มอุตสาหกรรมกีฬาในประเทศ นอกจากนี้ การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาเป็นประเด็นที่สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วประเทศจนได้ข้อสรุปว่าภาครัฐควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ และได้บรรจุเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาไว้ในวาระปฏิรูปที่ ๑๙ การกีฬาในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา ทั้งนี้ ได้รับความเห็นชอบจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ทั้งยังได้บรรจุไว้ในแผนการปฏิรูป คือ เรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา และได้รับความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งได้มีการเสนอให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาโดยการเพิ่มรายได้จาก ๒ กลุ่มหลัก ได้แก่ รายได้จากกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sports Revenue) และรายได้จากกีฬาเพื่อความบันเทิงและนันทนาการ (Recreational Sports Revenue)^{๒๕} รวมทั้งปรากฏเป็นแนวทางเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็งตามแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

โครงสร้างและลักษณะของอุตสาหกรรมกีฬา

คำว่า “อุตสาหกรรม” (Industry) หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่มีการใช้ทุนหรือแรงงานในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อเสนอขายแก่ผู้ซื้ออุตสาหกรรมบางกลุ่มอาจเกี่ยวข้องกับสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ในขณะที่อีกหลายอุตสาหกรรมบางชนิดอาจเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการหลายชนิดที่ผลิตและขายให้แก่กลุ่มผู้บริโภคที่มีความต้องการในเวลาหนึ่ง ๆ โครงสร้างภายในอุตสาหกรรมก็จะประกอบด้วยผู้ผลิตสินค้าและบริการและกลุ่มผู้บริโภคเป็นสำคัญในสายการผลิต (Supply Chain) ของสินค้าหรือบริการแต่ละชนิดก็จะประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมสินค้าและบริการที่เป็นวัตถุดิบภายในอีกเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ “กีฬา”

^{๒๕} สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม, ๒๕๕๙.

(Sport) หมายถึง กิจกรรมหรือการเล่นที่มีกฎกติกากำหนดเพื่อความสนุกเพลิดเพลินผ่อนคลาย ความเครียดหรือเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรงและอาจใช้เป็นการแข่งขันเพื่อความบันเทิง กิจกรรมทางเศรษฐกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาที่เกิดขึ้นจึงได้มีการเรียก กิจกรรมในกลุ่มดังกล่าวนี้ว่า “อุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) ซึ่งหมายถึง ตลาดของสินค้า ที่ผลิตและเสนอให้แก่ผู้ซื้อในกลุ่มของนักกีฬาและกลุ่มสนันทนาการ

จากผลการศึกษาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสมาคมจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้จำแนกกลุ่ม อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยเป็น ๒ กลุ่มหลัก คือ ภาคการผลิตสินค้าและภาคบริการ การกีฬา ภาคการผลิตสินค้าประกอบด้วยอุปกรณ์กีฬา เสื้อผ้ากีฬา อุปกรณ์วิทยาศาสตร์การ กีฬา และการก่อสร้างสนามกีฬา ภาคบริการการกีฬาประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา สโมสรกีฬาอาชีพ สโมสรกีฬาเพื่อบริการบุคคลทั่วไป นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด ผู้ประกอบการวิทยาศาสตร์การกีฬา ฟิตเนสสุขภาพ เวชศาสตร์ การกีฬา นักกีฬาอาชีพ ผู้บริหารทาง การตลาดการกีฬา ผู้จัดการนักกีฬา ที่ปรึกษากฎหมาย ด้านการกีฬา การแข่งขันกีฬาอาชีพ การ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา การเป็นผู้สนับสนุนการกีฬา ผู้ประกอบการ และเจ้าของ สนามกีฬา ทั้งนี้ สามารถ แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ออกเป็น ๑๒ กลุ่ม ได้แก่

- (๑) กลุ่มธุรกิจประเภทสถานที่บริการออกกำลังกาย
- (๒) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น
- (๓) กลุ่มสื่อสารมวลชนกิจกรรมการตลาดและโฆษณาการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา
- (๔) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา
- (๕) กลุ่มการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
- (๖) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา
- (๗) กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา
- (๘) กลุ่มสถาบันผู้ผลิตบุคลากรการกีฬา
- (๙) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา
- (๑๐) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา
- (๑๑) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกอุปกรณ์กีฬา
- (๑๒) กลุ่มกีฬา

การมองภาพของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาอาจมีได้จะมุ่งไปที่ส่วนการผลิตสินค้าและบริการทางการกีฬาเท่านั้น ในการศึกษาและทบทวนความรู้ที่จะนำไปใช้ในการวางแผนการ พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาควรพิจารณาให้ครอบคลุมในทุกภาคส่วนที่มีผลต่อการขับเคลื่อน กิจกรรมในทางเศรษฐกิจ โดยกลไกของตลาดในกลุ่มตลาดอุตสาหกรรมกีฬาอาจใช้มุมมองตาม หลักวิชาการตลาดด้านกีฬามาใช้เป็นกรอบในการศึกษาและทำความเข้าใจกับลักษณะและ

ความสัมพันธ์ของผู้เล่นที่เกี่ยวข้องในตลาดอุตสาหกรรมกีฬา รวมไปถึงการศึกษาลักษณะและพฤติกรรมบางอย่างของผู้บริโภคซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริโภคอันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

โครงสร้างของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาในแต่ละพื้นที่อาจมีลักษณะแตกต่างกัน ในรายละเอียด โดยเฉพาะในแต่ละประเทศที่รัฐมีการวางบทบาทด้านกีฬาของประเทศที่ต่างกัน ไป อย่างไรก็ตาม ในภาพรวมของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาทุกแห่งจะประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบหลักที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าทางการกีฬา กลุ่มผู้บริโภค และกลุ่มผู้ผลิตและคนกลาง

๑. สินค้าทางการกีฬา หมายความว่าถึงสินค้าหรือบริการใดที่ผลิตหรือสร้างขึ้น เพื่อสร้างหรือให้ประโยชน์แก่ผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬา ลูกค้ำ หรือผู้ผลิตสินค้า ตัวอย่างรายการแข่งขันกีฬา (นักกีฬาและสนามกีฬาที่ใช้แข่งขัน) อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้อง สินค้าที่ระลึก การฝึกสอนกีฬา บริการเครื่องเล่นหรือสถานที่เล่นกีฬา บริการโฆษณา หรือข้อมูลข่าวสารด้านกีฬา เป็นต้น สินค้าหรือบริการดังกล่าวอาจมีผลประโยชน์ตอบแทนต่อผู้ผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้

๒. ผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬา ในตลาดอุตสาหกรรมกีฬานั้นจะเติบโต ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริโภค โดยผู้บริโภคในตลาดอุตสาหกรรมกีฬาประกอบไปด้วย ๓ กลุ่มสำคัญ คือ กลุ่มผู้รับชม (Spectators) กลุ่มผู้เล่นกีฬา (Participants) และกลุ่มองค์กรทางธุรกิจผู้ให้การสนับสนุน (Sponsors)

(๑) กลุ่มผู้รับชม (Spectators) มีคำกล่าวที่ว่าถ้าหากการแข่งขันเป็น หัวใจของกีฬา ผู้ชมก็คงเปรียบเป็นเลือดที่หล่อเลี้ยงหัวใจนั่นเอง (Shank, ๒๐๐๘) คำกล่าวดังกล่าวเป็นการเปรียบเทียบอันแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของผู้บริโภคในกลุ่มนี้ สิ่งตอบแทนหรือประโยชน์ของผู้บริโภคในกลุ่มนี้คือความสนุกและความพึงพอใจจากการรับชมกีฬา ผู้บริโภคโดยทั่วไปเป็นบุคคลธรรมดาที่ได้รับประโยชน์จากการการรับชมกีฬา ซึ่งอาจรับชมได้ด้วยการจ่ายเงินซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขันที่สนามหรือการรับชมติดตามผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ การรับชมกีฬามีลักษณะโดยทั่วไปที่เหมือนกับการบริโภคสินค้าทางความบันเทิง เช่น ดนตรี คอนเสิร์ต ภาพยนตร์ ละคร ฯลฯ แต่สิ่งที่ทำให้รูปแบบกีฬาแตกต่างไปจากรูปแบบ ความบันเทิงอื่น คือ ลักษณะที่ดำเนินไปโดยที่ไม่อาจกำหนดผลที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าของกิจกรรมกีฬา สิ่งที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้รับชมกีฬาคือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเกมส์การแข่งขันเป็นสิ่งที่ไม่อาจกำหนดผลล่วงหน้าและไม่สามารถควบคุมได้ อารมณ์และความตื่นเต้นของผู้ชมอาจทวีมากขึ้นไปอีกหากผู้เล่น หรือทีมที่แข่งขันมีความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งกับตน เช่น ทีมของเมือง ทีมชอบ หรือนักกีฬาที่ชอบ เป็นต้น ข้อความคิดดังกล่าวเป็นสิ่งที่อธิบายและทำความเข้าใจในพฤติกรรมของผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬาได้เป็นอย่างดี และถือเป็นปัจจัย องค์ประกอบของ ความต้องการ (Demand) ในอุตสาหกรรมกีฬาที่จำเป็นต้องใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและ กำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไปได้อีกด้วย

(๒) กลุ่มผู้เล่นกีฬา (Participants) ผู้บริโภคในกลุ่มนี้ได้แก่กลุ่มคนที่ตัดสินใจเพื่อเข้าทำกิจกรรมกีฬาด้วยตนเองในรูปแบบที่แตกต่างกันไป เหตุผลการตัดสินใจในการเป็นผู้บริโภคในกลุ่มนี้อาจตั้งข้อสมมุติฐานได้ว่าผู้บริโภคตัดสินใจเพราะตนได้ประโยชน์จากการเข้ามาเป็นผู้เล่นกีฬาในลักษณะต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น การดำรงสุขภาพ ความสนุก และพึงพอใจการได้รับการยอมรับจากสังคม เป็นต้น อนึ่ง กลุ่มผู้เล่นกีฬาที่จะถือเป็นผู้บริโภคในความหมายนี้จะหมายถึงกลุ่มผู้ที่เล่นกีฬาสัมผัสเล่นหรือการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการด้วยเหตุผลว่า ผู้เล่นในกลุ่มนี้เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนทั้งหลายที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเอง เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนหรือประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดที่ตนต้องการ การตัดสินใจเช่นนี้เป็นการตัดสินใจในลักษณะของผู้บริโภคที่สามารถใช้หลักวิชาการตลาดในการทำความเข้าใจและคาดการณ์พฤติกรรมซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตที่จะผลิตสินค้าทางการกีฬาที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

(๓) กลุ่มองค์กรทางธุรกิจผู้ให้การสนับสนุน (Sponsors) ผู้บริโภคในกลุ่มนี้เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้จัดการแข่งขันกีฬา สโมสรกีฬา หรือนักกีฬา เพื่อแลกเปลี่ยนกับการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของตนผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยมุ่งประสงค์เพื่อเพิ่มระดับการรับรู้ของสินค้าหรือบริการของตนซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงกับธุรกิจของตน การทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในกลุ่มนี้ รวมทั้งแนวโน้มของตลาดมีลักษณะเดียวกันกับลักษณะของกลุ่มธุรกิจในการซื้อโฆษณาผ่านสื่อและช่องทางต่าง ๆ นั่นเอง

๓. กลุ่มผู้ผลิตและคนกลางถือเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งในความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของอุตสาหกรรมกีฬาคือกลุ่มผู้ที่จัดหาและเสนอขายสินค้าหรือบริการทางการกีฬา (Suppliers) เช่น สมาพันธ์กีฬา นานาชาติ สมาคมกีฬา สโมสรกีฬา องค์กรทางการกีฬา นักกีฬา กลุ่มผู้ถือสิทธิในการแข่งขันกีฬาในลักษณะต่างๆ (ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า) เจ้าของสถานที่ที่ใช้จัดการแข่งขัน ผู้สนับสนุนรายการ ผู้ให้บริการสื่อสารมวลชน ผู้จัดการนักกีฬา ผู้ให้บริการเครื่องเล่นกีฬาและการออก กำลังกาย ผู้ผลิตอุปกรณ์หรือสินค้ากีฬา ผู้จัดการจำหน่ายสินค้า ฯลฯ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬา

ในการพัฒนาตลาดและอุตสาหกรรมกีฬามีความจำเป็นจะต้องเข้าใจถึงเหตุผลและการตัดสินใจซื้อสินค้าทางการกีฬาของกลุ่มผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬา โดยอาจนำหลักวิชาอันว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภคมาเป็นเครื่องมือในการศึกษาและทำความเข้าใจการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และพฤติกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการบริโภคของบุคคล และหมายความรวมถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมหรือการกระทำ เช่น อิทธิพลส่วนบุคคล อิทธิพลจากกิจกรรมทางด้าน การตลาด ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ การตั้งราคาผลิตภัณฑ์ หรือแม้แต่การส่งเสริมการตลาด เป็นต้น การทราบเหตุผลและการตัดสินใจของผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬาอย่างแม่นยำและชัดเจนย่อมเป็นจุดเริ่มต้นของวงจร

อุตสาหกรรมที่จะเกิดการผลิตสินค้าและบริการที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคและเกิดการบริโภคในจำนวนที่มากขึ้น ซึ่งหมายถึงการเติบโตของอุตสาหกรรมนั่นเอง ปัจจัยที่มีผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคโดยทั่วไปประกอบไปด้วย ๕ ปัจจัยสำคัญ ได้แก่

๑. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อถือเป็นสิ่งดีงามและยอมรับมาปฏิบัติเพื่อให้สังคมดำเนินและมีการพัฒนาไปได้ด้วยดี บุคคลในสังคมเดียวกันจึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามวัฒนธรรมเพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม วัฒนธรรมเป็นเครื่องผูกพันบุคคลในกลุ่มไว้ด้วยกัน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการพื้นฐานและพฤติกรรมของบุคคลโดยบุคคลจะเรียนรู้เรื่องค่านิยม ทักษะคติ ความชอบ การรับรู้ และมีพฤติกรรมอย่างไรนั้นต้องผ่านกระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และสถาบันต่าง ๆ ในสังคม คนที่อยู่ในวัฒนธรรมต่างกันย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน อาจอยู่ในรูปของค่านิยม (Values) ซึ่งเป็นแก่นของทัศนคติที่สมาชิกของสังคมที่ บุคคลควรแสวงหาและยึดถือร่วมกัน บรรทัดฐาน (Norms) ซึ่งเป็นรูปแบบของการกำหนดความประพฤติของผู้คนซึ่งอาจมีทั้งที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคมหรือบรรทัดฐานทางกฎหมาย หรืออาจอยู่ในรูปของประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดกันมา การศึกษาปัจจัยในประเด็นนี้ควรที่จะได้ศึกษาว่าปัจจุบันวัฒนธรรมใดในสังคมที่มีลักษณะส่งเสริมต่อการบริโภคในอุตสาหกรรมกีฬา เช่น ความเชื่อของสังคมอังกฤษในการเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของชุมชนหรือความนิยมของสังคมในการทำ กิจกรรมร่วมกันผ่านกิจกรรมกีฬา (แนวปฏิบัติของข้าราชการในการออกกำลังกายทุกวันพุธ หรือประเพณีการแข่งขันกีฬาระหว่างหน่วยงาน องค์กร หรือประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น ตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมมีผลสำคัญต่อความรู้สึกนึกคิดและการตัดสินใจของผู้คนที่เข้ามาสู่ตลาดของอุตสาหกรรมกีฬาได้อย่างไรนั่นเอง

๒. ปัจจัยด้านสังคม สังคมรอบข้างของผู้บริโภคมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคในการซื้อหรือไม่ซื้อสินค้าทางการกีฬา การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นกระบวนการในการแก้ไขปัญหาซึ่งผู้บริโภคจะผ่านขั้นตอนหรือกระบวนการทางด้านจิตใจและนำไปสู่การตัดสินใจซื้อตัวเข้าชมการแข่งขันกีฬา ซื้อสมาชิกจากสโมสรกีฬา ซื้อเสื้อผ้าหรือรองเท้ากีฬาหรือสมัครสมาชิกเคเบิลทีวีเพื่อติดตามการแข่งขันกีฬานักกีฬาหรือทีมกีฬาที่ตนชื่นชอบ ในทางวิชาการเรียกกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคดังกล่าวว่า “กลุ่มอ้างอิง” ซึ่งอาจหมายถึงกลุ่มสมาชิกขนาดเล็กที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดมากที่สุดต่อผู้บริโภค เช่น ครอบครัว เพื่อน ชมรม หรือเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น กลุ่ม อาชีพ กลุ่มเชื้อชาติ ฯลฯ ทุกกลุ่มจะมีเป้าหมาย บรรทัดฐาน และค่านิยมของกลุ่มเสมอ ซึ่งเป้าหมาย บรรทัดฐาน และค่านิยมของกลุ่มดังกล่าวเองจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ตัวอย่าง ครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวเป็นนักกีฬามักจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาของสมาชิกในครอบครัวด้วยการพูดคุยหรือการให้การสนับสนุน สมาคมกีฬาอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาที่จะใช้ในการแข่งขันระหว่างสมาชิกที่จะซื้อเสื้อผ้าและของที่ระลึกที่เป็นของแท้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการให้การสนับสนุนสโมสรและเป็นการแสดงออกเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสมาชิกอื่น การที่นักกีฬาชื่อดังหรือผู้มี

ชื่อเสียงได้ยืนยันถึงคุณภาพของอุปกรณ์กีฬาอย่างใดอย่างหนึ่งมักส่งผลให้คนรอบข้างหรือกลุ่มคนที่มีความชื่นชอบตัดสินใจซื้อหรือใช้อุปกรณ์กีฬานั้น เป็นต้น

๓. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในส่วนนี้เป็นตัวแปรที่เกิดขึ้นลักษณะทางประชากร เช่น อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นต้น เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อองค์กรธุรกิจเพราะสามารถใช้เป็นข้อมูลในการทำความเข้าใจในพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภค กล่าวคือรูปแบบการบริโภคในเรื่องกีฬาของกลุ่มเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี กับกลุ่มวัยทำงาน อายุระหว่าง ๓๕ ถึง ๖๐ ปี ย่อมมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ปัจจัยเรื่องรายได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภคโดยผ่านการมีอิทธิพลต่อรสนิยมและความชอบของผู้บริโภค บุคคลที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความปรารถนาและแรงจูงใจที่ต่างกันด้วย หรือปัจจัยในเรื่องอาชีพ ซึ่งอาจส่งผลทั้งต่อรายได้หรือเวลาว่างที่จะใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาซึ่งเป็นสิ่งที่ตัดสินใจว่าบุคคลดังกล่าวจะเข้ามาเป็นผู้บริโภคในอุตสาหกรรมกีฬาหรือไม่ รูปแบบใด มากน้อยเพียงใด

๔. ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีลักษณะเป็นปัจจัยภายในของผู้บริโภค การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้าปัจจัยภายใน โดยมีส่วนประกอบดังนี้

๑) การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังหรือสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติการจูงใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ (Motive) มีความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน เช่น ความต้องการในการเสพอารมณ์ความตื่นเต้นสนุกสนานจากกีฬา ความต้องการเป็นผู้มีสุขภาพดี ความต้องการผลประโยชน์ตอบแทน หรือความต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม เป็นต้น แรงขับเหล่านี้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬา ดูกีฬา หรือซื้อสินค้าทางการกีฬานั้นเอง

๒) การรับรู้ (Perception) กระบวนการรับรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ อารมณ์ และยังมีปัจจัยภายนอกคือ สิ่งกระตุ้นการรับรู้จะผ่านช่องทางประสาท สัมผัสทั้ง ๕ ได้แก่ การมองเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รับรส และสัมผัสทางกาย ซึ่งแต่ละคนมีการรับรู้แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพที่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นสิ่งเร้า ความสัมพันธ์ของสิ่งกระตุ้นเร้ากับสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น และเงื่อนไขของแต่ละบุคคลที่มีความต้องการทัศนคติ ค่านิยมแตกต่างกัน เช่น ความรับรู้ของคนในจังหวัดบุรีรัมย์ที่รู้สึกว่าเป็นเจ้าของทีมฟุตบอลบุรีรัมย์ยูไนเต็ด หรือความรู้สึกอยากเอาแบบอย่างของนักกีฬาหรือคนดังของเด็ก เป็นต้น

๓) การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ของบุคคล การเรียนรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นและเกิดการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นนั้น

๔) ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความคิดซึ่งบุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

๕) ทศนคติ (Attitudes) เป็นการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์ และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

๖) บุคลิกภาพ (Personality) เป็นรูปแบบลักษณะของบุคคลที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การตอบสนอง หรืออาจหมายถึงลักษณะด้านจิตวิทยาที่มีลักษณะแตกต่างของบุคคลซึ่งนำไปสู่การตอบสนองที่สม่ำเสมอและมีปฏิกิริยาต่อสิ่งกระตุ้น

๗) การมองตนเอง (Self-concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองหรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่นมีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร และอาจหมายถึงความถึงความต้องการที่จะมองเห็นลักษณะตัวตนของตนเองว่าต้องการให้เป็นแบบใด

๕. ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยนี้เป็นส่วนที่เกิดจากความพยายามของผู้ผลิตสินค้าในการปรับใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อชักจูงให้ผู้บริโภคตัดสินใจตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการของตน ซึ่งมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของสินค้า ผลิตภัณฑ์ ราคา และการส่งเสริมการขายอื่น เป็นปัจจัยทั่วไปที่มีผลหรืออิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคทั่วไปเท่านั้น ในการประยุกต์ใช้จริงจำเป็นต้องทำการศึกษา เก็บข้อมูลและวิเคราะห์อย่างละเอียดเพื่อให้ทราบถึงขอบเขตและเงื่อนไขที่ชัดเจนถึงรูปแบบความคิด การตัดสินใจ และพฤติกรรมของกลุ่มผู้บริโภคในการบริโภคสินค้า เช่น พฤติกรรมการออกกำลังกายของ ประชาชนในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง การศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้าชมการแข่งขันฟุตบอลที่สนามกีฬา การศึกษาพฤติกรรมกรรมการชมกีฬาผ่านทางวิทยุโทรทัศน์ การศึกษารูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้ออุปกรณ์กีฬา ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบปรับปรุงสินค้า กำหนดราคาหรือการกำหนดมาตรการส่งเสริมการขายเพื่อให้สินค้าหรือบริการของตนตรงกับความต้องการของผู้บริโภคและเพิ่มโอกาสในการขายสินค้าหรือบริการให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้ ตลาดอุตสาหกรรมกีฬาก็มีลักษณะที่คล้ายกับตลาดอุตสาหกรรมอื่นซึ่งประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมสินค้า หรือบริการย่อยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬาอีกเป็นจำนวนมาก ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของทุกกลุ่มอุตสาหกรรมประกอบด้วย นโยบายและมาตรการภาครัฐ ดุลการค้าของประเทศ พฤติกรรมของนักลงทุน และปริมาณอุปสงค์ อุปทาน หรือความต้องการในท้องตลาด ปัญหาว่าจะสามารถขยายตลาดอุตสาหกรรมกีฬาในประเทศได้อย่างไร จำเป็นต้องนำข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วยเสมอ

ปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาดังกล่าวแล้ว พัฒนาการของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาในต่างประเทศโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาหรือกลุ่มสหภาพยุโรป พบว่าปัจจัยด้านกฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายการต่อต้านการผูกขาดทางการค้าก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเติบโตของตลาดอุตสาหกรรม

กีฬา เนื่องจากในช่วงต้นของการพัฒนา ตัวเลขสัดส่วนรายได้ของอุตสาหกรรมกีฬาก้าวกระโดดขึ้นมาเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการขายสิทธิการถ่ายทอดการแข่งขัน (Broadcasting Right) โครงสร้างของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับลักษณะของสิทธิในการถ่ายทอดการแข่งขัน ซึ่งอาจมีทั้งสิทธิในลักษณะสิทธิแต่เพียงผู้เดียว (Exclusive right) หรือเป็นสิทธิรวม (Collective right) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางหรือนโยบายของกฎหมายแต่ละประเทศ การกำหนดสิทธิแต่ละลักษณะส่งผลต่อรูปแบบการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างสมาพันธ์องค์กรกีฬา สมาคมกีฬา ลีก สโมสร นักกีฬา หรือฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับรายการแข่งขันกีฬาที่มีการถ่ายทอด

นโยบายและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศไทย

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลายอย่างในอุตสาหกรรมกีฬาของไทย โดยเฉพาะอัตราการขยายตัวของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาที่มีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รัฐบาลได้มองเห็นถึงศักยภาพและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในกลุ่มดังกล่าว และได้เริ่มมีการตรากฎหมายหรือศึกษาและกำหนดนโยบายและเป้าหมายอันเกี่ยวข้องด้วยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาในภาพรวม การนำเสนอในส่วนนี้จะได้สรุปแนวนโยบายและมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา ดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอการปฏิรูปของคณะกรรมการฯ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม เป็นคณะกรรมการย่อยภายในโครงสร้างของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง แผนการปฏิรูป วิธีการปฏิรูป พร้อมกำหนดเวลาการปฏิรูป และข้อเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านอื่นๆ อาทิ กีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา ระบบ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรม ให้สัมฤทธิ์ผล ซึ่งได้จัดทำรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรม การกีฬาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยในรายงานแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา โดยมีการกำหนดกลุ่มผู้ประกอบการเป้าหมาย ๑๒ กลุ่ม ได้แก่ สถานบริการ ออกกำลังกาย สโมสรกีฬาสมัครเล่น สื่อสารมวลชน การตลาดโฆษณาประชาสัมพันธ์ การจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์การกีฬา กลุ่มกีฬาอาชีพ กลุ่มวิทยาศาสตร์การกีฬา กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ กลุ่มผู้จัดการแข่งขันกีฬา ค้าปลีกและค้าส่ง อุปกรณ์กีฬา ผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และผู้นำเข้าส่งออกทางการกีฬา และได้สรุปสภาพอุปสรรคและปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันไว้ ๗ ลักษณะ ได้แก่

๑) อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากผู้ประกอบการการผลิตของไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถพัฒนาระบบการผลิตให้ก้าวเข้าสู่มาตรฐานสากล

๒) กิจกรรมที่ประกอบธุรกิจของกลุ่มค้าปลีกค้าส่ง และผู้นำเข้าส่งออกอุปกรณ์กีฬายังไม่ได้รับการส่งเสริมให้เจริญเติบโตอย่างเต็มรูปแบบเพื่อการขยายงานและขยายจุดขายให้สามารถรองรับกลุ่มลูกค้า

๓) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาส่วนใหญ่เป็น SMEs มีเงินลงทุนและอัตราการจ้างงานต่ำ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ไม่ได้รับสินเชื่อจาก SMEs Bank

๔) อุตสาหกรรมการกีฬาในกีฬาบางชนิดขาดการส่งเสริมในเรื่องการวิจัยและพัฒนา (R&D) และกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์จากสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ลิขสิทธิ์การผลิตของประเทศไทย อาทิ เสื้อผ้า รองเท้า นวม เป็นต้น

๕) อุตสาหกรรมการกีฬาของไทยยังขาดตราสินค้า (Brand) ในนามของประเทศไทย จึงทำให้การพัฒนาตลาดและอุตสาหกรรมกีฬาไม่สามารถก้าวเข้าสู่ตลาดแข่งขันในระดับสากลได้

๖) อุตสาหกรรมกีฬาของไทยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่จะเข้ามาพัฒนาและขับเคลื่อนระบบให้มีคุณภาพและรองรับการขยายตัวในอนาคต

๗) ในระยะเวลาประมาณ ๕ ปีที่ผ่านมา ธุรกิจด้านการกีฬาต่างประเทศขนาดใหญ่ได้เคลื่อนย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้านด้วยเหตุผลที่ว่าอัตราค่าแรงงานของไทยอยู่ในเกณฑ์สูงเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำของประเทศเพื่อนบ้าน

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาดังกล่าวจึงนำมาสู่การจัดทำข้อเสนอด้านมาตรการในการส่งเสริม ๒ มาตรการ คือ

มาตรการที่ ๑ : มาตรการด้านนโยบาย

(๑) กำหนดความชัดเจนของนโยบายการส่งเสริมการลงทุนให้แก่อุตสาหกรรมกีฬาทุกประเภทและทุกระดับ โดยกำหนดให้มีการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยการนำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติให้การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องแผนธุรกิจ (Business Plan) ทางการศึกษาให้แก่ SMEs ภาคอุตสาหกรรมกีฬา ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้ง ๑๒ กลุ่ม

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติและการเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา โดยการสนับสนุนเงินทุนรวมทั้งจัดหา แหล่งเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) และการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องแผนธุรกิจ (Business Plan) ทางการศึกษาให้แก่ผู้ประกอบการกีฬา ทั้งนี้ มุ่งเน้น

ให้การส่งเสริมแก่กลุ่ม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และกลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

(๓) กำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่นักกีฬาที่มีรายได้จากภายนอกประเทศ รวมทั้ง สนับสนุนผู้ที่ใช้ทุนส่วนตัวจนสามารถผลักดันให้นักกีฬาก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ โดยการนำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการกีฬาอาชีพ นักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้ประเทศและผู้สนับสนุนการสร้างนักกีฬา ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่ม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในกลุ่มกีฬาอาชีพ

(๔) การพัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่ม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬาและกลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ

มาตรการที่ ๒ : มาตรการกระตุ้น

(๑) สนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้างสถานกีฬา (Sports Venues/Sports Facilities) สำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา รวมทั้ง สนับสนุนให้สถานศึกษามีการลงทุนเกี่ยวกับสถานกีฬาในลักษณะที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมีแนวทางในการดำเนินการ คือ ประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งรัดการดำเนินการ สนับสนุนให้ภาคเอกชน หน่วยงานราชการและหน่วยงานในท้องถิ่นพัฒนาสถานกีฬาสำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชน ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มสถานที่บริการออกกำลังกาย กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น และกลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรด้าน การกีฬา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬาการพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาบุคลากรในศาสตร์ด้านการกีฬาสาขาซึ่งเป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬาในทุกระดับ ประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง และกำหนดให้มีจุดประสานงานการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการพึงได้รับจากภาครัฐในเรื่องของการวิจัยและพัฒนา และพิจารณาจัดลำดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์การกีฬาและส่งเสริมการสร้างตราผลิตภัณฑ์ (Brand) ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ

การกีฬา รวม ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา กลุ่มสถาบันการศึกษา ผู้ผลิตบุคลากรด้านการกีฬา และกลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา

(๓) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายและรายละเอียดการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อการนำเข้า ส่งออก รวมทั้ง อำนวยความสะดวกในการดำเนินกรรมวิธีการ นำเข้า การส่งออก อุปกรณ์การกีฬาและอุปกรณ์ออกกำลังกายสำหรับการแข่งขันกีฬา และการฝึกซ้อมในระดับนานาชาติที่ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) หรือหน่วยงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ คือ เร่งรัดให้สมาคมกีฬา หรือผู้ประกอบการประสานงานในเรื่องข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริงพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับ อุปกรณ์กีฬาต่อสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเพื่อพิจารณาต่อไป และเร่งรัดให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาร่วมกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาทบทวนการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรร่วมกับกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) เพื่อให้ได้ข้อยุติในแต่ละรายการของอุปกรณ์กีฬา ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้การ ส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น กลุ่มกีฬาอาชีพ กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา และกลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

(๔) กำหนดมาตรการป้องกันปราบปราม และจับกุม ผู้กระทำความผิดในการปลอมแปลงผลิตภัณฑ์หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้าและบริการทางการกีฬา โดยมีแนวทางในการดำเนินการ คือ เร่งรัดให้กระทรวงพาณิชย์เพิ่มมาตรการที่สินค้าและบริการทางการกีฬาของผู้ประกอบการไทยและเร่งรัดการกำหนดมาตรการให้ส่วนราชการ และหน่วยงานผู้ใช้อุปกรณ์กีฬาพิจารณาใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและจำหน่ายโดยผู้ประกอบการไทย โดยมุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬาและกลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา

(๕) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป โดยมุ่งเน้นการสร้างสุขภาวะให้เยาวชนและเป็นการสร้างความต้องการในการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการกีฬา โดยการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาหลักสูตรและการกำหนดมาตรฐาน อุปกรณ์กีฬาสำหรับกิจกรรมทางกายในชั่วโมงพลศึกษาที่เพิ่มขึ้น มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรด้านการกีฬา กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา และกลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ^{๒๖}

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) อันเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยจะรวมไปถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยได้วางแนวทางในการพัฒนา ๒ ส่วน คือ

(๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา โดยอาจส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเพื่อสร้างรายได้ สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ การเป็นเจ้าภาพงานกีฬาระดับโลก การจัดงานประชุมวิชาการนานาชาติด้านกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และส่งเสริมกิจการและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกีฬาทั้งในอุตสาหกรรมกีฬาและธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับกีฬา เช่น ธุรกิจอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจสถานที่การแข่งขันกีฬา ธุรกิจการฝึกสอนกีฬารวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬา และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางการกีฬาและนันทนาการมากขึ้น

(๒) ปรับโครงสร้างบริหารจัดการด้านการกีฬา เพื่อให้เกิดความเอกภาพในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศ โดยการจัดตั้งกลไกการบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการระดับชาติเพื่อทำหน้าที่จัดทำและขับเคลื่อนนโยบายด้านการกีฬาของประเทศ ส่งเสริมการดำเนินการของภาครัฐและเอกชนในการยกระดับอุตสาหกรรมกีฬา และจัดตั้งสถาบันเฉพาะทางด้านการกีฬาเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาของภูมิภาค

นอกจากนี้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนจะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการโดยรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะรวมทั้ง จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาค

^{๒๖} กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒, <https://www.slideshare.net/pakdisi/ss-๘๔๘๘๐๘๙๖>

บริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่น และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ในยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีแผนงานที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ แผนงานส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมกีฬาบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ มีสาระสำคัญเพื่อส่งเสริมผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกีฬา ดำเนินการวิจัยและพัฒนาและนำนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อันจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมกีฬาทั้งในรูปแบบของการผลิตสินค้าและการให้บริการด้านการกีฬา โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหน่วยงานดำเนินการหลัก

แนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งมีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการและเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดยในแผนการพัฒนาดังกล่าวได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน

(๑) เร่งสร้างและพัฒนาพลศึกษาและสุขศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศ โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาพัฒนาคุณภาพของครูพลศึกษาให้มีมาตรฐาน จัดให้มีอุปกรณ์และสถานที่เพื่อการออกกำลังกายขั้นพื้นฐานตามสถานศึกษาตั้งแต่ระดับท้องถิ่น และส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กและเยาวชนคนพิการในสถานศึกษา

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานในชุมชนท้องถิ่นนอกสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานนอกหลักสูตรสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อเพิ่มความตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย พัฒนาและส่งเสริมจัดให้มีอาสาสมัครและผู้นำในระดับเยาวชนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬา และเพิ่มความตระหนักและเสริมสร้างน้ำใจนักกีฬาผ่านการประชาสัมพันธ์และการตลาดที่สามารถเข้าถึงเด็กและเยาวชนได้

(๓) จัดวางระบบโครงข่ายและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและชุมชน จัดตั้งเครือข่ายการกีฬาระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พร้อมทั้งเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วม

ร่วมของสถาบันครอบครัว และส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา

(๑) จัดหาและพัฒนาสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของมวลชนด้วยการพัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการออกกำลังกายและการกีฬาตั้งแต่ระดับท้องถิ่น พัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยสำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามความเหมาะสม ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาส่งเสริมให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการใช้สถานกีฬาเพื่อสาธารณชน ส่งเสริมให้สถานกีฬาขยายเวลาการให้บริการแก่ประชาชน และสร้างความรู้เป็นเจ้าของและส่งเสริมการดูแลรักษาสถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวก

(๒) เสริมสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาสำหรับประชากรทุกกลุ่มด้วยการเผยแพร่ความรู้เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพให้กับประชาชนทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น จัดให้มีและส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องสำหรับประชาชนทั่วไป จัดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนคนพิการและผู้ด้อยโอกาสและรวมใจคนไทยรักชาติด้วยกิจกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาอาสาสมัครและบุคลากรการกีฬาเพื่อมวลชนอย่างเป็นระบบด้วยการสร้างจิตสาธารณะพร้อมทั้งจัดให้มีอาสาสมัครทางการกีฬาและผู้นำการออกกำลังกายเพื่อมวลชนอย่างเป็นระบบและพัฒนาบุคลากรการกีฬาสำหรับกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ

(๑) เลือกสรรและพัฒนา นักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยการพัฒนาาระบบการหานักกีฬาตั้งแต่ระดับท้องถิ่นทั่วประเทศ สร้างและส่งเสริมระบบการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนส่งเสริมการแข่งขันในระดับนานาชาติและยกระดับการเตรียมนักกีฬาเพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จ ส่งเสริมและสร้างโอกาสการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในทุกๆระดับและส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเพื่อเพิ่มจำนวนชนิดกีฬาที่มีความหวัง

(๒) พัฒนาศูนย์การกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากลเพื่อการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการอาชีพอย่างยั่งยืน โดยการยกระดับการพัฒนาศูนย์การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพให้มีมาตรฐานทัดเทียมสากล ขยายฐานจำนวนบุคลากรการ

กีฬาเพื่อรองรับการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพ และผลักดันให้ผู้บริหารชาวไทย มีบทบาทและตำแหน่งในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

(๓) สร้างและพัฒนาศูนย์บริการการกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่เป็นมาตรฐาน โดยการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่สามารถรองรับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศครบวงจร บูรณะและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาให้ได้มาตรฐานตามความเหมาะสมสำหรับการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศตั้งแต่ระดับท้องถิ่น และส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและ เอกชนในการสร้างศูนย์ฝึกกีฬา

(๔) ส่งเสริมและจัดเตรียมการดูแลสวัสดิการและสวัสดิภาพของนักกีฬาและ บุคลากรการกีฬา โดยส่งเสริมการเชิดชูเกียรติและการมอบรางวัลที่เหมาะสมทั้งในด้าน ความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬาและในด้านจริยธรรมให้กับนักกีฬาและบุคลากรการกีฬาอย่าง เสมอภาค และจัดให้มีสวัสดิการและกองทุนที่เหมาะสมแก่นักกีฬาและบุคลากรการกีฬาที่เคย สร้างคุณประโยชน์และชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

(๕) ส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริม ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการผลักดันนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับอาชีพผลักดันให้มี การจัดการแข่งขันกีฬาระดับอาชีพในประเทศมากขึ้น และประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างควา มนิยมในการแข่งขันกีฬาระดับอาชีพด้วยสื่อหลากหลายรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬา ด้วยการเสริมสร้างบรรยากาศ การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในประเทศ กำหนดมาตรการ การอำนวยความสะดวกด้านพิธีทางศุลกากรในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการกีฬา และพัฒนาฐานข้อมูลเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมการกีฬา

(๒) พัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) โดย การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางการกีฬาที่จัดขึ้นโดยทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเพิ่ม จำนวนนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพิ่มความพร้อมและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการ จัดการแข่งขันกีฬา ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านการเก็บตัวและฝึกซ้อม สำหรับนักกีฬาต่างชาติ และศึกษาพัฒนาเมืองกีฬาต้นแบบ และวางแผนการจัดตั้งเมืองกีฬาใน ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งใน ส่วนกลาง ภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยการพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่น และพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีคุณภาพและสามารถให้บริการอย่างทั่วถึงในทุกระดับ

(๒) พัฒนาและการสร้างเครือข่ายองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการกีฬา โดยการสร้างเครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาทั้งภายในและนอกประเทศ สร้างระบบฐานข้อมูลและวางนโยบายที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตประจำวัน และยกระดับระบบการเรียนการสอนด้านการกีฬาให้มีความทันสมัยในระดับอุดมศึกษา

(๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางการกีฬา เพื่อนำไปพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาและสุขภาพของประชาชน โดยการผลักดันให้มีการนำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้จริงสำหรับการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและสุขภาพของประชาชน และส่งเสริมการค้นคว้าและวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาภายในประเทศโดยมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมเพื่อการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

(๑) สร้างความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยการเสริมสร้างการบูรณาการและความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาทั้งภาครัฐและเอกชนในทุกกระดับ ผลักดันให้การพัฒนาการกีฬาเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักในระดับจังหวัด และจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ

(๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการออกกำลังกายและการกีฬาตั้งแต่ระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่นเพื่อการติดตามและประเมินผล โดยการสร้างระบบฐานข้อมูลกลางด้านการออกกำลังกายและการกีฬาที่มีมาตรฐานสำหรับการติดตาม พัฒนาระบบการลงทะเบียนนักกีฬาและชมรมกีฬาในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศตั้งแต่ระดับปฐมวัยและเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้มีการประเมินผลของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลเชิงลึกและมีมาตรฐาน

(๓) ยกระดับการบริหารจัดการกีฬابนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล โดยการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรการกีฬาในด้านการบริหารจัดการกีฬา และยกระดับระบบการบริหารจัดการขององค์กรกีฬาภาครัฐสู่มาตรฐานสากล ส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการกีฬาในทุกกระดับ ตั้งแต่ระบบอนุญาโตตุลาการกีฬาในการพิจารณาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้ทันสมัยและเอื้อต่อการพัฒนาการค่อนข้างมากในภาพรวมกิจกรรมทางการกีฬาทั้งประเทศมีการเลือกการให้การส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ ให้แก่กลุ่มผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น ในกลุ่มบุคลากรกีฬาอาชีพ บุคลากรในวงการกีฬามวย เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งผู้เล่นในตลาดอุตสาหกรรมกีฬาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แนวนโยบายและมาตรการของรัฐที่เกี่ยวกับการการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาที่ปรากฏออกมาไม่ว่าจะมาจากข้อเสนอการปฏิรูปของสภาปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติก็ล้วนแล้วแต่เป็นการส่งเสริมและทำที่สำคัญของรัฐที่มีต่อ

อุตสาหกรรมกีฬา ยกตัวอย่างเช่น การปรับใช้มาตรการที่เกี่ยวกับการสร้างความต้องการ (demand) ทางการศึกษา เช่น ข้อเสนอปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป ของสภาปฏิรูปประเทศ หรือข้อเสนอตามยุทธศาสตร์ที่การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น หรือเป็นมาตรการที่มุ่งเสริมความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการทางการกีฬาของผู้ประกอบการ เช่น สนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้าง สนามกีฬา (Sports Venues/Sports Facilities) สำหรับการจัดการกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา รวมทั้งสนับสนุนให้สถานศึกษามีการลงทุนเกี่ยวกับสนามกีฬาในลักษณะที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หรือส่งเสริม สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และการเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา โดยการสนับสนุนเงินทุน รวมทั้งจัดหาแหล่งเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) เป็นต้น

ในการดำเนินนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬานั้น จะสำเร็จตามเป้าหมายได้ ต้องอาศัยกลไกและมาตรฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลไกภาครัฐ กลไกทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม กลุ่มธุรกิจ ฯลฯ เพื่อเป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อนแนวนโยบาย มาตรการ และกฎหมายทั้งหลายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬานั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ และประเมินถึงประสิทธิภาพหรือไม่ หรือมีผลเป็นการส่งเสริมตลาดอุตสาหกรรมกีฬาหรือไม่ อย่างไร หรืออาจจะกล่าวได้ว่าในภาพรวม ภาครัฐเป็นผู้สร้างให้เกิดสภาวะที่เอื้ออำนวยต่อความต้องการทางการกีฬาของประชาชนและผู้ประกอบการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกีฬาและรูปธรรมที่ชัดเจนที่สุดในเป้าหมายของการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาคืออัตราการเติบโตของตลาดอุตสาหกรรมกีฬาภายในประเทศนั่นเอง

(๔) บทความ เรื่อง “ก้าวสู่ฟุตบอลโลกกับกฎหมายการกีฬา”^{๒๗}

หลายประเทศในยุโรปและเอเชีย เช่น อังกฤษ เยอรมัน ญี่ปุ่น เป็นต้น เล็งเห็นความสำคัญของวงการกีฬาว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานแห่งการพัฒนาสังคม จึงกำหนดเป้าหมายในการบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ มาสนับสนุนวงการกีฬาเพื่อให้เกิดผลสุดท้าย ๓ ประการ คือ ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิต ๒) พัฒนาสังคม และ ๓) พัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศอังกฤษเป็นตัวอย่างที่เด่นชัดที่สุดที่ขับเคลื่อนมิติเหล่านี้จนเกิดเป็นบริบทการบังคับใช้กฎหมายที่คุ้มครองผู้เล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพ ดังจะเห็นได้จากคดี Walker V. Crystal Palace Football Club (๑๙๑๐) ศาลตีความว่า สัญญาจ้างนักฟุตบอลนั้นต้องถูกคุ้มครองสิทธิพื้นฐานด้วยกฎหมายแรงงาน

^{๒๗} ว่องวิช ขวัญพิทลุง, “ก้าวสู่ฟุตบอลโลกกับกฎหมายการกีฬา,” กรุงเทพธุรกิจ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒, <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/๖๔๔๙๗๐>

(Employment Right Act ๑๙๙๖) เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงในอาชีพและส่งเสริมประชาชนให้เล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพ จากจุดนี้ทำให้อังกฤษมีหลักกฎหมายด้านกีฬามากมาย อาทิเช่น The Football League Contract, The Doctrine of Restraint of Trade และ The Transfer Rules ซึ่งเป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของนักกีฬาฟุตบอล โดยมีสมาคมฟุตบอลอังกฤษ (FA) เป็นผู้ควบคุม ด้วยเหตุนี้ทำให้อาชีพนักฟุตบอลในประเทศอังกฤษเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างนักกีฬาที่มีคุณภาพ มีรายได้สูงและสร้างเงินจากการขายลิขสิทธิ์ในการถ่ายทอดสดรายการฟุตบอลอาชีพ (The English Premier league) ปีละหลายแสนล้านบาท จากบริบทเดียวกัน “พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑” ซึ่งเริ่มบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นกลไกสำคัญที่จะกำหนดโครงสร้างการจัดการและวางรากฐานในการพัฒนาวงการกีฬาให้เป็นเหมือนดังในประเทศอังกฤษ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติขึ้นมา เรียกชื่อย่อว่า “คกช.” ซึ่งต้องร่วมทำงานกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านกีฬาด้านกฎหมายหรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการกีฬา รวมทั้งต้องมีผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเป็นกรรมการ มีปลัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอธิบดีกรมพลศึกษาและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โครงสร้างกรมการต่าง ๆ เหล่านี้ทำหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการกีฬาของประเทศ เสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ นอกจากนี้ยังกำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติในเรื่องต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั่วถึงและมีความพร้อมให้บริการแก่ประชาชนอย่างเป็นธรรม ทันสมัยและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลไปพร้อม ๆ กับผลักดันให้กีฬากลายเป็นอุตสาหกรรมของประเทศ อันสามารถสร้างรายได้ สร้างอาชีพและนำเงินเข้าสู่ประเทศ โดยใช้ “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐” และ “พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖” มาเป็นกลไกสนับสนุน กล่าวคือ มีการกำหนดกรอบแห่งการจัดการแข่งขันที่มีกฎหมายคุ้มครองนักกีฬาอย่างชัดเจน จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลนักกีฬาทั้งในเวลาที่กำลังเล่นและเมื่อเลิกเล่นอาชีพ มีนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่เข้าไปเป็นคนกลางในการตรวจสอบดูแลนักกีฬาอาชีพว่า นายจ้างหรือสโมสรต้นสังกัดได้ทำการดูแลตามที่กฎหมายกำหนดสิทธิพื้นฐานไว้หรือไม่ ที่สำคัญอีกประการคือมีบทกำหนดโทษทางอาญาที่ชัดเจนเอาผิดกับนักกีฬาอาชีพหรือบุคคลอื่นใดที่มีเจตนาหาผลประโยชน์โดยทุจริตในวงการกีฬา เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือผ่านระบบอันเป็นสากลวิธี

(๕) บทความ เรื่อง “ปัญหาภิพชาติ”^{๒๘}

“ภิพ” ได้รับความยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่สามารถเข้าไปเป็นสะพานเชื่อมสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ของสังคมและประเทศชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่การภิพของชาติเองก็ต้องเผชิญกับปัญหาที่จะรอรับการเยียวยาแก้ไขเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าการภิพจะเป็นหนึ่งในมิติที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศที่ลือกับแผนพัฒนาการภิพแห่งชาติฉบับที่ ๖ แต่หากมองให้ลึกจะพบว่าวันนี้การภิพบ้านเรามีปัญหาที่สะสมมาอย่างยาวนาน และรอรับการแก้ไขอยู่ในหลากหลายมิติไม่ต่างไปจากปัญหิต่างอื่น ๆ การขับเคลื่อนเพื่อการแก้ปัญหิต่างด้านกรภิพล้าพังการผลักระเพื่อใหัหน่วยงานภาครัฐที่ประกอบไปด้วยองค์กรหลักซึ่งสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและภิพไม่ว่าจะเป็นการภิพแห่งประเทศไทย หรือกรมพลศึกษาตลอดจนหน่วยงานอื่นในสังกัดก็คงจะไม่สามารถดำเนินการได้เพียงผู้เดียว คำถามที่ตามมาและสะท้อนไปยังผู้เกี่ยวข้องจึงมีอยู่ว่าปัญหาทางการภิพทั้งมวลได้เคยมีการศึกษาวิจัย และนำมาสังเคราะห์แยกแยะออกมาอย่างเป็นระบบและเป็นทางการมากน้อยแค่ไหนวันนี้โจทย์หรือปัญหาตลอดจนกรบ้านที่รับทราบกันมาอย่างยาวนานใคร หรือหน่วยงานไหนที่จะเป็นเจ้าภาพในการเดินหน้าและแก้ปัญหาร่วมกัน อย่างไรก็ตามจะพบว่าปัญหาทางการภิพนั้นในอดีตที่ผ่านมาสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องได้เคยแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาปัญหาและทางออกกันมาทุกยุค ทุกสมัย แต่ผลการศึกษานั้นในบางครั้งไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการป้องกันและแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรมเนื่องจากมีตัวแปร และปัจจัยที่ทำให้ต้องสะดุดและไม่ต่อเนื่อง จากนั้นไปเมื่อมีรัฐบาลใหม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและภิพคนใหม่ก็คงเป็นที่จับตาของคนภิพว่าปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาภิพชาติจะได้รับการแก้ไขเพื่อนำไปสู่อโอกาสและความหวังแห่งอนาคตมากน้อยเพียงใด ในยามที่สังคมประสบปัญหานานาสารพัดแต่ถ้าคราใดที่นักภิพไทยไปสร้างผลงานหรือนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ วันนี้สังคมไทยจึงเชื่อแล้วว่าภิพเป็นหนึ่งในมิติของการสร้างความสุขให้กับคนทั้งประเทศได้อย่างยากที่จะปฏิเสธ และในปี ๒๕๖๒ นี้เป็นอีกปีที่นักภิพที่มิชาติไทยจะได้เข้าร่วมการแข่งขันภิพระดับชาติในหลากหลายทัวร์นาเมนต์ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้นักภิพประสบความสำเร็จ และนำความสุขมาสู่สังคมไทย รัฐบาลใหม่ในอนาคตคงจะต้องกำหนดแผนยุทธศาสตร์และนโยบายไว้ล่วงหน้าเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมรัฐบาลในอดีตเมื่อพูดถึงการให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกรภิพของชาติเพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาประเทศนั้นจะพบว่ามิทั้งประสบความสำเร็จและล้มเหลว รัฐบาลในอนาคตจึงเป็นที่จับตาว่าการภิพจะเป็นหนึ่งในมิติที่จะนำมาสู่การส่งเสริมและสนับสนุนดังที่ได้เคยหาเสียงไว้กับประชาชนมากน้อยแค่ไหน

^{๒๘} รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร , “ปัญหาภิพชาติ,” สมาคมการจัดการกรภิพแห่งประเทศไทย , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒, <http://www.smat.or.th/view/๕ca๓๑๖๗๔๖๑๔๖๑๑๗๓๘๖๖๗๕๔>

(๖) บทความ เรื่อง “กฎหมายกีฬากับการส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศไทย”^{๒๙}

ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา วงการการกีฬาในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จากในอดีตที่กีฬาเป็นเพียงการเล่นเพื่อนันทนาการหรือการพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนี้รูปแบบการเล่นกีฬามีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจนเริ่มมีการพัฒนาเข้าสู่การเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพเกิดขึ้น จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีการประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาอาชีพขึ้นเป็นครั้งแรกจะเห็นได้ว่าในประเทศไทยมีความพยายามที่จะยกระดับของการเล่นกีฬาให้สามารถพัฒนาได้ทันตามความเป็นไปของวงการกีฬาในต่างประเทศ โดยมีลักษณะที่สามารถเล่นกีฬาเพื่อประกอบเป็นอาชีพได้ และตามประกาศของการกีฬาแห่งประเทศไทยเรื่องการกำหนดชนิดกีฬาที่เป็นกีฬาอาชีพ กำหนดประเภทกีฬาทั้งหมด ๑๓ ชนิด คือ ฟุตบอล กอล์ฟ เจ็ตสกี วอลเลย์บอล ตะกร้อ โบว์ลิ่ง แข่งรถจักรยานยนต์ จักรยาน แข่งรถยนต์ สνούเกอร์ แบดมินตัน เทนนิส และบาสเกตบอล ส่วนกีฬามวยได้มี พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อควบคุมดูแลวงการมวยเป็นการเฉพาะ

อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมดูแลวงการกีฬาเป็นการเฉพาะเหมือนเช่นในต่างประเทศที่ได้มีการพัฒนากฎหมายกีฬาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมดูแลวงการกีฬาโดยภาพรวม โดยมีการจัดรวบรวมหมวดหมู่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อทำการศึกษาและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เช่นในประเทศอเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เป็นต้น หรือในบางประเทศถึงกับได้มีการจัดทำประมวลกฎหมายกีฬาขึ้น เช่นในประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยคำว่ากฎหมายกีฬายังไม่เป็นที่รู้จักและยังไม่มีบรรทัดฐานเหมือนในต่างประเทศ โดยกฎหมายเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้มีลักษณะเป็นกฎหมายเฉพาะและกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ โดยอาจแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กฎหมายที่เกี่ยวกับองค์กรกีฬา ได้แก่

(๑) พ.ร.บ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่จัดตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการกีฬาและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬาในประเทศไทย โดยกฎหมายได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่าง ๆ เจือจางในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬา กองทุนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ สมาคมกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ การกำกับดูแลคณะกรรมการด้านกีฬา เป็นต้น

(๒) พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นกฎหมายที่จัดตั้งสถาบันการพลศึกษาภายใต้สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาวិชาการและวิชาชีพ

^{๒๙} พรพล เทศทอง, “กฎหมายกีฬากับการส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศไทย,” กรุงเทพธุรกิจ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒

ชั้นสูงแก่บุคลากรทางด้านพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย การให้บริการชุมชน การใช้ และพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการศึกษาแก่ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬานันทนาการและผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายโดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

กลุ่มที่ ๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนักกีฬา ได้แก่

(๑) พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้นจึงควรมีกฎหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวย และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยให้มีมาตรฐานและเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม

(๒) พ.ร.บ. ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกได้ประกาศให้ดำเนินการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา โดยการสร้างทักษะความพร้อมทางกายภาพและจิตสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการแข่งขันกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เป็นไปด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรมโดยไม่ต้องใช้สารต้องห้าม รวมทั้งให้การคุ้มครองต่อสุขภาพและความปลอดภัยของนักกีฬา เพื่อให้มีมาตรการการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่สอดคล้องกับคำประกาศโคเปนเฮเกนว่าด้วยการต่อต้านสารต้องห้ามทางการกีฬาและส่งเสริมความร่วมมือด้านกีฬากับนานาประเทศ การที่ประเทศไทยต้องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับองค์กรกีฬาระหว่างประเทศต่าง ๆ จึงทำให้ต้องมีการออกกฎหมายขึ้นมาเพื่อบังคับใช้ให้สอดคล้องกับหลักการนี้

(๓) พ.ร.บ. ส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยที่กีฬาอาชีพเป็นกิจกรรมกีฬาที่นานาประเทศให้ความสำคัญและเป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศ เพื่อกำหนดมาตรฐานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาอาชีพให้สอดคล้องกับสากลและเป็นการยกระดับมาตรฐานการกีฬาอาชีพในประเทศไทยในการคุ้มครองช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ จึงได้มีการออกกฎหมายขึ้นมาเพื่อรองรับการพัฒนาวงการกีฬาอาชีพในประเทศไทยต่อไปในอนาคต

กลุ่มที่ ๓ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านการกีฬา ได้แก่

(๑) พ.ร.บ. นโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาฉบับล่าสุดที่มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าการกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความสามารถของประชาชน แต่ประเทศไทยยังขาดกลไกการพัฒนาตามนโยบายพื้นฐานทางการกีฬาเพื่อใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงสมควรมีการจัดตั้ง

คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ เพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งกำกับ ติดตาม และขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแผน อันจะเป็นผลให้การบริหารจัดการด้านการกีฬาเป็นระบบและมีเครือข่ายในการพัฒนาการกีฬาอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นต่อไป

เห็นได้ว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโดยตรงในประเทศไทยมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำกฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่มาปรับใช้ตามความเหมาะสม เช่นการนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาปรับใช้ในเรื่องการทำสัญญานักกีฬาอาชีพ เป็นต้น ซึ่งแม้การนำกฎหมายหลักมาปรับใช้จะเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว แต่ความเป็นจริงในสถานการณ์ปัจจุบันของวงการกีฬาที่มีการพัฒนาไปอย่างมากจึงควรมีกฎหมายที่สามารถรองรับและนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องต่อการพัฒนาวงการกีฬาของประเทศไทยในปัจจุบันและในอนาคต นอกจากนี้ ควรมีการจัดรวบรวมหมวดหมู่ของกฎหมายที่นำมาบังคับกับวงการกีฬาโดยตรงตั้งแต่ระดับการเล่นกีฬาเพื่อนันทนาการไปจนถึงการเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพเพราะกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรมีสติเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันทุกคนและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ตอนท้ายที่กำหนดไว้ว่า “รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน”

๔.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนสนใจและสื่อมวลชนให้ความสนใจ

(๑) โตเกียวเปิดตัวคบเพลิงโอลิมปิก ๒๐๒๐ ได้แรงบันดาลใจจากดอกซากุระ^{๓๐}

ฝ่ายจัดการแข่งขันโตเกียว โอลิมปิก ๒๐๒๐ แถลงข่าวเปิดตัวคบเพลิงที่มีลักษณะเหมือนดอกซากุระ ซึ่งจะใช้ในการแข่งขันโอลิมปิก โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตที่นำมาจากรถไฟความเร็วสูงของญี่ปุ่นคบเพลิงสีโรสโกลด์มีความยาว ๗๑ เซนติเมตร หนัก ๑.๒ กิโลกรัม โดยนำเอาอะลูมิเนียมที่หลงเหลือจากการสร้างบ้านชั่วคราวให้กับผู้ประสบภัยทางธรรมชาติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิเมื่อปี ๒๐๑๑ มาใช้ในการผลิต “ดอกซากุระถูกวาดโดยเด็กที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในฟูกูชิมะ สร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบให้กับเรา” โทคุจิน โยชิโอะกะ (Tokujin Yoshioka) ผู้ออกแบบคบเพลิงให้สัมภาษณ์กับ AFP โดยจุดเริ่มต้นของการวิงคบเพลิงโอลิมปิกปี ๒๐๒๐ จะเริ่มต้นที่ฟูกูชิมะ ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๐๒๐ ก่อนจะมุ่งลงใต้ผ่านหมู่เกาะโอกินาวา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการถือคบเพลิงของโอลิมปิกครั้งแรกในเอเชียที่ญี่ปุ่นเมื่อปี ๑๙๖๔ และมุ่งหน้ากลับขึ้นเหนือ ก่อนจะมุ่งหน้าสู่กรุงโตเกียวในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม นอกจากนี้ผู้ออกแบบยังยืนยันว่าคบเพลิงนี้จะไม่มอดลง แม้ว่าจะต้องพบเจอกับลมในช่วงมรสุม สำหรับโอลิมปิกในปี ๒๐๒๐ เจ้าภาพญี่ปุ่นต้องการแสดงให้เห็นถึงการซ่อมแซม

^{๓๐} ดิษยุตม์ ธนบุญชัย, “โตเกียวเปิดตัวคบเพลิงโอลิมปิก ๒๐๒๐ ได้แรงบันดาลใจจากดอกซากุระ,” THE STANDARD , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒
<https://thestandard.co/tokyo-๒๐๒๐-reveals-olympic-torch-design/>

และฟื้นฟูสภาพที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะเหตุการณ์แผ่นดินไหว และสึนามิเมื่อเดือนมีนาคม ๒๐๑๑ จนทำให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ ๑๘,๐๐๐ คน

(๒) สร้างมาตรฐานโอลิมปิกใหม่ คำสัญญาจากโตเกียว ๒๐๒๐ และการปูทางสู่ การเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกของไทย สรุปรายการประชุม OCA ครั้งที่ ๓๘^{๓๑}

เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ประเทศไทยได้รับโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ใหญ่สามัญของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย หรือ OCA ครั้งที่ ๓๘ ที่โรงแรมอินเตอร์คอนติเนนตัล โดยภายในงานมีตัวแทนจากคณะกรรมการสภาโอลิมปิกแห่งเอเชียเข้าร่วมรายงานความพร้อม สำหรับมหกรรมต่างๆที่กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งโอลิมปิกที่ประเทศญี่ปุ่นในปี ๒๐๒๐ รวมถึงเอเชียน เกมส์ และมหกรรมกีฬาในระดับเอเชียต่างๆ โดยสรุปสาระสำคัญของการประชุม ดังต่อไปนี้

๑. จีนเตรียมเป็นเจ้าภาพมหกรรมกีฬาระดับสากลอย่างต่อเนื่อง

นอกจากโอลิมปิกแล้ว มหกรรมกีฬาระดับเอเชียและระดับโลกครั้งต่อไป เตรียมจะเกิดขึ้นที่ประเทศจีน ซึ่งก่อนหน้านี้ได้สร้างประวัติศาสตร์ในพิธีเปิดการแข่งขันโอลิมปิก ฤดูร้อนที่ยิ่งใหญ่ไว้เมื่อปี ๒๐๐๘ ในครั้งนี้ กรุงปักกิ่ง เมืองหลวงของประเทศจีน เตรียมสร้าง ประวัติศาสตร์อีกครั้งด้วยการเป็นเมืองแรกของโลกที่จัดทั้งโอลิมปิกฤดูร้อนเมื่อปี ๒๐๐๘ และ เตรียมเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวในปี ๒๐๒๒ รวมถึงในปี ๒๐๒๐ นี้ จีนเตรียม เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนบิชเกมส์ที่ซานย่า หรือฮาวายของประเทศจีน นอกจากนี้ มหกรรมกีฬาในระดับเอเชียอย่างเอเชียนเกมส์ ปี ๒๐๒๒ จะจัดขึ้นที่หางโจว ประเทศจีน โดย ภายในการประชุมได้มีการประกาศชนิดกีฬาที่ใช้แข่งขัน ประกอบไปด้วยกีฬาโอลิมปิกทั้งหมด ๒๘ ชนิด และกีฬาอื่นๆ ทั้งหมด ๕ ชนิด ซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาของแต่ละภูมิภาคในเอเชีย ประกอบไปด้วย วูซู, เซปักตะกร้อ, คูราซ, ยูยิตสู, คริกเก็ต, หมากรูก แต่ทางเจ้าภาพยืนยันว่า ต้องการให้มีกีฬาแข่งขันทั้งหมด ๔๐ ชนิด ซึ่งหลายฝ่ายยังคงรอลุ้นให้พิจารณาอีสปอร์ตเป็นหนึ่งใน กีฬาที่ใช้แข่งขันด้วย ซึ่งก่อนหน้านี้แม้ว่าจะมีการประกาศบรรจุเป็นกีฬาชิงเหรียญรางวัล แต่ ล่าสุดก็ยังไม่มีการยืนยันจากฝ่ายจัดการแข่งขันถึงการบรรจุกีฬาชนิดนี้เข้าสู่มหกรรมกีฬาระดับ เอเชียที่ประเทศจีน นอกจากนี้ฝ่ายจัดงานยังได้ประกาศวันแข่งขันไว้ระหว่างวันที่ ๓ - ๑๘ กันยายน ๒๐๒๐ โดยระบุว่าเป็นช่วงเวลาที่มีสภาพอากาศเหมาะสมสำหรับการแข่งขันกีฬามาก ที่สุด ก่อนที่จะปิดท้ายการรายงานความพร้อมของการเป็นเจ้าภาพของหางโจวพร้อมกับคำ สัญญาว่า “New Era New Asian Games”

๒. ญี่ปุ่นประกาศตั้งมาตรฐานใหม่ให้กับการแข่งขันโอลิมปิกในปี ๒๐๒๐

^{๓๑} ดิษยุตม์ ธนบุญชัย, “สร้างมาตรฐานโอลิมปิกใหม่ คำสัญญาจากโตเกียว ๒๐๒๐ และการปูทางสู่การเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกของไทย สรุปรายการประชุม OCA ครั้งที่ ๓๘,” THE STANDARD , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒, <https://thestandard.co/oca-๓๘/>

เข้าสู่ช่วงเวลาอีก ๕๐๐ กว่าวันก่อนที่มหกรรมกีฬาที่ใหญ่ที่สุดในโลกอย่างโอลิมปิกกำลังจะเริ่มต้นขึ้นเป็นครั้งที่ ๒ ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ถึง ๙ สิงหาคม ๒๐๒๐ ก่อนหน้านี้อิญี่ปุ่นเคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันมาแล้วในปี ๑๙๖๔ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่ประเทศในเอเชียได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันหลังจากรายงานความพร้อมของเจ้าภาพญี่ปุ่นภายใต้การประชุม OCA แล้ว THE STANDARD ได้มีโอกาสพูดคุยกับ โทรุ โคบายาชิ หัวหน้าคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ (National Olympic Committee – NOC) ของประเทศญี่ปุ่น ถึงความพร้อมและสิ่งที่ผู้คนสามารถคาดหวังจากการเป็นเจ้าภาพในปี

ความพร้อมของโตเกียวในเวลานี้ ตอนนี้ขั้นตอนการก่อสร้างกำลังไปได้ดี และเรากำลังทำงานอย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการโอลิมปิกสากลและผู้สนับสนุนการแข่งขันที่ช่วยให้การเตรียมการของเราเป็นไปตามแผน จุดประสงค์ของการนำขยะรีไซเคิลมาทำเหรียญรางวัลโอลิมปิกการใช้ขยะอิเล็กทรอนิกส์มาทำเป็นเหรียญรางวัลเป็นมิติใหม่ของการแข่งขัน ซึ่งเป็นหนทางสู่การแก้ไขปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างยั่งยืน รวมถึงเป็นการรณรงค์ให้ผู้คนที่และนอกญี่ปุ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการนี้ ต้องการให้โตเกียว ๒๐๒๐ เป็นที่จดจำ ซึ่งขณะนี้มีความคาดหวังสูงจากทุกคน เราจึงไม่อยากทำให้ทุกคนผิดหวัง ด้วยเทคโนโลยีและการต้อนรับขับสู้ที่คนญี่ปุ่นมี เราก็อยากจะแสดงให้โลกเห็นถึงมาตรฐานใหม่ของโอลิมปิก ญี่ปุ่นต้องการสร้างมาตรฐานให้กับโอลิมปิกในครั้งนี้ ที่ในช่วงเวลานี้กำลังเข้าสู่ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เราไม่ได้ต้องการแค่ขยายหรือเพิ่มสิ่งใหม่ๆ เข้าไปสู่การแข่งขัน แต่เป็นการปรับปรุงและเรียนรู้สิ่งที่เราทำมาก่อนหน้านี้ เรามีหนทางการจัดรูปแบบใหม่ๆ สำหรับการแข่งขันที่ใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการจัดการแข่งขันที่ยั่งยืนมากขึ้น นั่นคือสิ่งที่โตเกียวจะนำเสนอมากขึ้นในปี ๒๐๒๐

โอลิมปิกครั้งนี้ ญี่ปุ่นได้ประกาศนวัตกรรมสำหรับการแข่งขันไว้มากมาย ทั้งการถ่ายทอดสดด้วยความคมชัดระดับ ๘K บวกกับการเตรียมใช้อินเทอร์เน็ตความเร็ว ๕G แต่ไม่ใช่เพียงแค่นวัตกรรมสำหรับการสร้างอนาคตที่ถูกนำเสนอในโอลิมปิกครั้งนี้เท่านั้น เนื่องจากญี่ปุ่นได้ประกาศใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainability) ไม่ว่าจะเป็นการใช้ขยะอิเล็กทรอนิกส์มารีไซเคิลเป็นเหรียญรางวัลสำหรับมหกรรมกีฬาโอลิมปิกเป็นครั้งแรก รวมถึงการใช้รถยนต์พลังงานสะอาด และหมู่บ้านนักกีฬาที่มีการนำพลังงานไฮโดรเจนมาใช้

๓. เอเชียกลายเป็นมหาอำนาจการกีฬาโลก มหกรรมกีฬาเริ่มต้นเคลื่อนย้ายมาสู่ฝั่งเอเชียเป็นช่วงเวลาแห่งความสำเร็จในด้านของการจัดการแข่งขันสำหรับฝั่งเอเชีย หลังจากมหกรรมกีฬาย่อยข้ามฝั่งมาจัดที่เอเชีย นับตั้งแต่โอลิมปิกครั้งแรกในเอเชียที่ญี่ปุ่นในปี ๑๙๖๔ มาถึงช่วงเวลานี้ มหกรรมกีฬาระดับสากลต่างๆ จะจัดขึ้นในเอเชีย ตั้งแต่โอลิมปิกที่ญี่ปุ่นในปี ๒๐๒๐ ฟุตบอลโลก ที่กาตาร์ในปี ๒๐๒๒ ซึ่ง ฮุสเซน อัล มุซัลลาม ผู้อำนวยการใหญ่ของ OCA ได้ให้สัมภาษณ์กับ THE STANDARD ถึงความสำเร็จและโอกาสที่กำลังเข้ามาสู่เอเชียจากมหกรรมกีฬาระดับโลก “เราภูมิใจกับเอเชีย เพราะการแข่งขันรายการใหญ่อย่างโอลิมปิก

รวมถึงผู้สนับสนุนในวงการกีฬาส่วนใหญ่มาจากเอเชีย นี่เป็นความฝันของเราตั้งแต่ปี ๑๙๑๓ (มหกรรมกีฬานานาชาติครั้งแรกในทวีปเอเชีย) ตอนนี้เราคือมหาอำนาจในการผลักดันวงการกีฬาไปข้างหน้า “ผมคิดว่าทุกประเทศจะใช้โอกาสนี้ในการเก็บประสบการณ์และเรียนรู้วิธีการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันมหกรรมระดับนานาชาติที่มีมาตรฐานสูงผ่านการจัดการแข่งขันระดับเอเชียและเอเชียนเกมส์ และนี่คือขั้นตอนในการเติบโตสำหรับพวกคุณ” แม้ว่าโอลิมปิกในปี ๒๐๒๔ และ ๒๐๒๘ จะจัดขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ แต่ในเวลานี้การเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในปี ๒๐๓๒ มีตัวแทนจากเอเชียถึงสองประเทศทั้งเกาหลีและอินโดนีเซีย ซึ่งฮุสเซนมองว่าอินโดนีเซียมีประสบการณ์การจัดมหกรรมกีฬาสากลจากการเป็นเจ้าภาพเอเชียนเกมส์เมื่อปี ๒๐๑๘ ที่ผ่านมา “หลังจากความสำเร็จในเอเชียนเกมส์ ปี ๒๐๑๘ ของอินโดนีเซีย ซึ่งมีการจัดการแข่งขันที่มีมาตรฐานสูงทั้งในด้านของเทคโนโลยี การถ่ายทอดสด และการดูแลแพนกีฬา อีกทั้งประสบการณ์ของการจัดเอเชียนเกมส์ที่คล้ายกับการจัดโอลิมปิก นี่ก็คือสาเหตุที่พวกเขาตัดสินใจยื่นเสนอตัวเป็นเจ้าภาพโอลิมปิก”

๔. โอลิมปิก ๒๐๓๒ กับหมุดหมายแห่งความเปลี่ยนแปลงของเกาหลีหรืออินโดนีเซีย

หมุดหมายที่น่าสนใจที่สุดสำหรับโอลิมปิกในปี ๒๐๓๒ นอกเหนือจากการที่อินโดนีเซียมีโอกาสเป็นประเทศแรกในอาเซียนที่ได้จัดการแข่งขันโอลิมปิกแล้ว ในการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกครั้งนี้ ก่อนหน้านี้อินโดนีเซียและเกาหลีใต้ได้วางแผนที่จะเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในฐานะเกาหลีที่รวมทั้งสองประเทศเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ทั้งสองประเทศยังวางแผนเตรียมส่งนักกีฬาภายใต้ทีมเกาหลีที่มเดียวเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น รวมถึงวางแผนเตรียมเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ๒๐๓๐ ร่วมกันอีกด้วย ซึ่งความร่วมมือครั้งนี้ เจ้าหน้าที่รัฐของเกาหลีใต้มองว่าเป็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ในคาบสมุทรเกาหลีผ่านมหกรรมกีฬา “กรุงโซลพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อให้โอลิมปิกฤดูร้อน ปี ๒๐๓๒ เป็นสิ่งที่มากกว่ามหกรรมกีฬา แต่เป็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลงชะตากรรมของคาบสมุทรเกาหลี” เป็นถ้อยคำแถลงการณ์ของ พัควอนซุน ถึงการเตรียมยื่นเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกในปี ๒๐๓๒

๕. Master Plan ของไทยกับการปูเส้นทางสู่การเป็นเจ้าภาพโอลิมปิก

ในโอลิมปิก ปี ๒๐๓๒ นอกเหนือจากความเป็นไปได้ของทั้งเกาหลีและอินโดนีเซียในฐานะเจ้าภาพแล้ว ไทยยังมีโอกาสเป็นอีกหนึ่งผู้เสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันจากแผนการเตรียมการของวงการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วย

ภายในการประชุม พลตรี จารึก อารีราชการันย์ รองประธานและเลขาธิการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่าในเวลานี้ไทยสนใจจัด ๔ มหกรรมกีฬาใหญ่ประกอบไปด้วย เอเชียนอินดอร์-มาร์เชียลอาร์ตเกมส์ ปี ๒๐๒๑, เอเชียนยูธเกมส์ ปี ๒๐๒๕, ยูธโอลิมปิก ปี ๒๐๒๖ และเอเชียนเกมส์ ปี ๒๐๓๐ “เกมต่างๆ ที่กล่าวไปเราสนใจเป็นเจ้าภาพ

แต่ก็ต้องมีการเตรียมพร้อม เตรียมข้อมูลอย่างดีที่สุด อย่างเอเชียเกมส์ก็ต้องมีการวางแผน สร้างหมู่บ้านนักกีฬารองรับ” พลตรี จารึก ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๓ มีนาคมที่ผ่านมา นอกจากนี้การกีฬาแห่งประเทศไทยยังได้ออกแบบแผนการปูทางสู่การเป็น เจ้าภาพโอลิมปิกของประเทศไทยครั้งแรกไว้ในปี ๒๐๓๒ ซึ่งแผนการนี้เป็นการตรวจเช็คเจ้าภาพ มหกรรมกีฬาในระดับซีเกมส์ถึงโอลิมปิกตั้งแต่ปี ๒๐๑๙ ไปจนถึงปี ๒๐๓๒ เพื่อวางแผน ระยะเวลาในการเสนอตัวเป็นผู้จัดอีเวนต์ต่างๆ ประกอบไปกับการสร้างสนามกีฬารูปแบบต่างๆ ให้ ได้มาตรฐานรองรับการแข่งขันระดับสากล และระบบการขนส่งโดยมีเป้าหมายคือการทำให้ ไทยสามารถเป็นเจ้าภาพจัดโอลิมปิก

สำหรับการเป็นเจ้าภาพของมหกรรมกีฬาระดับสากล หรือแม้กระทั่งการ ผลักดันชนิดกีฬาเข้าสู่การแข่งขันโอลิมปิกนั้น สิ่งสำคัญที่สุดที่เราได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมการ ประชุมระดับสากลต่างๆ ที่ผ่านมาก็คือ ก่อนที่จะดำเนินการผลักดันชนิดกีฬาหรือการเป็น เจ้าภาพจำเป็นต้องมองไปถึงการสร้างประโยชน์ต่อผู้คนในประเทศและอุตสาหกรรมของกีฬา ชนิดนั้นๆ และตอบคำถามให้ได้ว่าความจำเป็นที่จะสร้างประโยชน์ที่ยั่งยืนจากการก่อสร้างตาม แผนต่างๆ มีอะไรบ้าง เนื่องจากก่อนหน้านี้บางประเทศที่ผลักดันตัวเองเป็นเจ้าภาพจัดการ แข่งขันโอลิมปิก มีหลายครั้งที่เราจะเห็นภาพของสนามกีฬาถูกทิ้งร้างหลังจากมหกรรมกีฬาผ่าน พ้นไป ซึ่งเป็นบทเรียนที่เจ้าภาพในอนาคตมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ก่อนที่จะดำเนินแผน โครสร้างต่าง ๆ และภาพ Beibei รวมถึงภาพสนามแข่งขันที่ถูกทิ้งร้างของอดีตเจ้าภาพการ แข่งขันต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์ของการลงทุนมหาศาลในการจัดการแข่งขัน และความท้าทายที่ เจ้าภาพได้รับในการดูแลรักษาสถานที่ซึ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับการแข่งขัน แต่นอกจากด้าน ของเศรษฐกิจแล้ว มหกรรมกีฬาโอลิมปิกที่ผ่านมาหลายครั้งมักถูกใช้เป็นเครื่องมือการ แสดง สัญลักษณ์ทางการเมืองอยู่บ่อยครั้งในช่วงสงครามเย็นที่สหรัฐฯ ปฏิเสธเข้าร่วมโอลิมปิก ปี ๑๙๘๐ ที่สหภาพ โซเวียต ซึ่งครั้งต่อมาสหภาพโซเวียตเองก็ตัดสินใจบอยคอตไม่เข้าร่วมโอลิมปิกที่ นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ในปี ๑๙๘๔ เช่นเดียวกัน แต่มาถึงวันนี้ที่คาบสมุทรเกาหลี หนึ่งในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสงครามเย็น ได้เริ่มต้นใช้เวทีโอลิมปิกเป็นพื้นที่สำหรับการ เริ่มต้นจับมือก้าวพ้นความขัดแย้งในอดีตสู่ความร่วมมือแห่งอนาคต ซึ่งหากพวกเขาสามารถเป็น เจ้าภาพโอลิมปิก ถูกรื้อร่นร่วมกันได้ในปี ๒๐๓๒ ชัยชนะในสนามโอลิมปิกครั้งนี้จะยิ่งใหญ่กว่า พื้นที่ของวงการกีฬาอย่างแน่นอน

(๓) Google เปิดตัว Stadia ระบบเกมสตรีมมิ่งที่ขึ้นชื่อว่าเป็น Netflix แห่งวงการเกม

เที่ยงคืนวันที่ ๑๙ มีนาคมตามเวลาประเทศไทย ชุนดาร์ พิชัย ประธานเจ้าหน้าที่ บริหารของ Google ขึ้นแถลงข่าวเปิดตัว Stadia ระบบเกมสตรีมมิ่งที่ผู้คนสามารถเข้าถึงวิดีโอเกม ได้แบบ On-demand ด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ที่มี Google Chrome สามารถเล่นเกมผ่านการเชื่อมต่อ กับ Google Data Center ที่มั่นคง และสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้

ภายในงาน Game Developers Conference หรือ GDC ในซานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกาโดยการออกแบบ Stadia เป็นเหมือนกับ Netflix แห่งวงการเกม ที่มาพร้อมกับคำสัญญาว่าเกมเมอร์จะสามารถเข้าถึงเกมใดที่ไหนก็ได้ ซึ่งแปลว่าคุณสามารถเล่นเกมอย่าง Devil May Cry ๕ ในไอโฟน, Dead Cells ผ่านสมาร์ททีวี หรือ Apex Legends ผ่านแมคในปี ๒๐๑๘ Stadia ได้ทดลองสตรีมเกม Assassin's Creed Odyssey ด้วยความชัดที่ ๑๐๘๐p แต่ในอนาคตทาง Google จะพัฒนาต่อยอดให้สามารถสตรีมเกมที่มีความชัด ๘K ซึ่งระบบสตรีมมิงของ NVIDIA หรือ Google จะทำหน้าที่เรนเดอร์ความชัดของเกมแทนที่อุปกรณ์ที่คุณใช้เล่นเกมแต่สิ่งหนึ่งที่หลายฝ่ายมีความกังวลคือการเชื่อมต่อผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังศูนย์กลางข้อมูลของ Stadia โดยเกมเมอร์อาจพบกับปัญหาของการใช้งานโอนถ่ายข้อมูลอย่างหนัก ที่ต้องใช้แบนด์วิดท์เยอะ Google ได้แถลงถึงปัญหานี้ว่าเกมเมอร์สามารถเข้าถึงระบบดาต้าของ Google ที่มีอยู่ทั่วโลก จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการเชื่อมต่อกับศูนย์กลาง แต่ปัญหานี้ยังคงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการพิสูจน์ในอนาคตด้วยคำแถลงจาก Google บนเวทิตีที่ใช้ประโยคที่ว่า ไม่มีดาวนโหลด ไม่มีอัปเดต ไม่มีการลงเกมในตัวเครื่อง และไม่มีคอนโซล Stadia น่าจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเกมคอนโซลโดยตรงซึ่งเป็นการตัดปัญหาการดาวนโหลดเกม และรอการอัปเดตซึ่งมีไฟล์ขนาดใหญ่ นอกจากนี้ Stadia จะอนุญาตให้นักออกแบบขายเกมของพวกเขาได้ผ่าน YouTube หรือ Twitch สตรีม ยกตัวอย่างเช่นหากคุณรับชมตัวอย่างเกม Assassin's Creed: Odyssey ใน YouTube ตอนจบของคลิป คุณสามารถกด Play เพื่อเข้าไปเล่นเกมนั้นผ่าน Google Chrome ได้ในเวลาเพียง ๕ วินาที ภายใน GDC Stadia ยังได้เปิดตัว Stadia Controller ซึ่งมีปุ่มพิเศษเพิ่มขึ้นมา คือปุ่ม Capture สำหรับการบันทึกภาพระหว่างการเล่นเกม และแชร์ผ่าน YouTube ได้ทันที และปุ่ม Google Assistant สำหรับ Doom Eternal จะเป็นเกมแรกๆ ในแพลตฟอร์ม Stadia พร้อมกับระบบสตรีมเกมที่มีความชัด ๘K ที่ ๖๐ เฟรมต่อวินาที โดยจะเปิดตัวภายในปี ๒๐๑๙ นี้ที่สหรัฐฯ อังกฤษ ยุโรป และแคนาดา

บรรณานุกรม

กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา,แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔),
หน้า ก.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
https://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=5954&filename=index

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
<https://www.slideshare.net/pakdisi/ss-84880996>

การกีฬาแห่งประเทศไทย, กองประชาสัมพันธ์ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
<https://www.facebook.com/prsatfanpage/posts/พรบ-กกท-พ.ศ.2558-ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว/771798976267692/>

การกีฬาแห่งประเทศไทย, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
<http://www.sat.or.th/aboutus/>

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒, <https://olympicthai.org/about/>

ชนมภูมิ งามภูพันธ์,วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์, หน้า ๖๒ – ๗๒.

ว่องวิช ขวัญพัทลุง, “ก้าวสู่ฟุตบอลโลกกับกฎหมายการกีฬา,” กรุงเทพธุรกิจ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒, <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644970>

พรพล เทศทอง, “กฎหมายกีฬากับการส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศไทย,” กรุงเทพธุรกิจ , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒
<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/645211>

ดิษยุตม์ ธนบุญชัย, “โตเกียวเปิดตัวคบเพลิงโอลิมปิก ๒๐๒๐ ได้แรงบันดาลใจจากดอกซากุระ,” THE STANDARD , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒
<https://thestandard.co/tokyo-2020-reveals-olympic-torch-design/>

ดิษยุตม์ ธนบุญชัย, “สร้างมาตรฐานโอลิมปิกใหม่ คำสัญญาจากโตเกียว 2020 และการปูทางสู่การเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกของไทย สรุปรายการประชุม OCA ครั้งที่ 38,” THE STANDARD , สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒, <https://thestandard.co/oca-38/>

ปีดิเทพ อยู่ยืนยง, วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔, หน้า ๖๗ – ๗๔.

รัฐพงศ์ บุญญานวัตร , “ปัญหากีฬาชาติ,” สมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย , สืบค้นเมื่อ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒,
<http://www.smat.or.th/view/5ca31f6746d46a07f38bb754>

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑, หน้า ๑๐ – ๑๖.

สภาปฏิรูปแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา, สรุปรูปแบบการปฏิรูปของสภาปฏิรูป
แห่งชาติ (สปช.) ด้านการกีฬา, ๒๕๕๘, หน้า ๑- ๗.

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา
ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม, ๒๕๕๙.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “นโยบายและแนวทางการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมการกีฬา”, ๒๕๖๑, หน้า ก – ง.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับและพัฒนากีฬามวยไทย”, ๒๕๖๐,
หน้า ก – ง.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “กระบวนการในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.
๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)”, ๒๕๖๐, หน้า ก – ฉ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “การขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพประชาชน และสมรรถนะ
นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ”, ๒๕๖๒, หน้า ก – จ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา, รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนากรีฑาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น”,
๒๕๖๒, หน้า (๑) – (๔).

สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
http://paralympicthai.com/about_us/About_us_1.html

สมาคมกีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒,
<https://thaisports.org>

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, สำนักกรรมาธิการ ๓, รายงานการพิจารณาการศึกษาของ
คณะกรรมาธิการการกีฬา วุฒิสภา ระหว่างพฤษภาคม – ธันวาคม ๒๕๕๑,

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปประเทศ
สำนักกรรมาธิการ ๓, “การแยกภารกิจงานด้านการกีฬาออกจากกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา มาจัดตั้งเป็นกระทรวงการกีฬา”, ๒๕๖๐, หน้า ๑ – ๔.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปประเทศ
สำนักกรรมาธิการ ๓, “การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา”(Sports
Infrastructure Reform), ๒๕๖๐, หน้า ๑ – ๑๒.

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔, ๒๕๕๙,
หน้า ๙๔ – ๙๕.